د سینګار هټۍ

Ketabton.com

ناول

ډاکټر لقیت تابان

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-01-2021

"ادریس غروال" صیب

ته ډالۍ.

2021.01.20 2

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د سینګار هټۍ

«ناول»

ډاکټر لیاقت تابان

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ټول حقوق د لیکوال په حق کي خوندي دي»

«کتاب پېژندنه»

د کتاب نوم	**د سینګار هټۍ**
ژانر	ناول
لیکوال	ډاکټر لیاقت تابان
کمپوزوونکی	محمد نعیم ازاد
خپروونکی	ملګري لیکوال «کوټه»
چاپ شمېر	۵۰۰
پښتې جوړوونکی	ایم اصف کاسی
پښتې لیکونکی	راز محمد کاتب
چاپکال	جولايي ۲۰۲۰ز ۱۳۹۹ل کال
بر پښنا لیک	TabanLiaquat@Gmail.Com
بیه	۲۵۰ کلداري
د کتاب موندلو درک	تکتو کتاب کور کاسي روډ کوټه
	کتابونه پلورنځی
	ریګل پلازه جناح روډ کوټه
	صحاف کتاب پلورنځی کاسي روډ کوټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ډالۍ»

د شېرخان په نوم
چې همت او جرآت يې پر دې هيبتناکه
موضوع باندې د قلم پورته کولو
توان او جرآت راکړی.

2021.01.20 21:5

(c) ketabton.com: The Digital Library

سريزه

د لېونيانو نړۍ او تابان

دا وخت زه له ډېر ذهني فشار سره مخامخ يم او نه پوهېږم، چي څه وکړم. ځکه ځيني خلک په ژوند کي ډېر زيات ستړي کارونه کوي او کله چي دوی څه کار وکړي؛ هغه مبالغه ښکاره کېږي. راځئ! چي و وايم، زه يو ډېر مهم کار کوم... زه فکر نه کوم، چي دا مسئله دلته ده. لاکن دا حقيقت دی، چي ما ته يو خورا ډېر سخت کار را سپارل سوی دی، ځکه چي په پښتو ادب کي د نقادانو ډېر کمی شتون لري او بيا زه پخپله نقاد نه يم او نه دا زما کار دی. بنايي؛ همدغه وېره ده، چي دا وخت زه ورسره مخامخ يم.

هو! البت زه يو فکشن ليکونکی يم. زه نه غواړم، چي هر څه زه وايم؛ هغه دي خلک و مني. دا زما هيله ده او نېکمرغي هم، که خلک زما نظر خوښ کړي.

دا چي زه د اردو او انګليسي ادبياتو سره ډېري زړې، ژوري اړيکي او پيوستون لرم او د دې و پايلي ته زه خورا جدي يم او تاسو دې ته بې سکوني او تشويش هم ويلای سی. زه نه غواړم، چي خلک دي له ما سره متفق وي او يا دوی دي زما په څېر ورته نظر و لري، لاکن دوی بايد هڅه وکړي، چي دوی زما پر نظر غور وکړي، کله چي دوی سترګي پټي کړي...

"بوډا سړی او سمندر" د ادب د نړۍ له عالي ناولونو څخه يو دی، دا ډېر ښکلی او لنډ ناول دی. دا يو امريکايي ليکوال ارنسټ ملر همېنګوې (Ernest Miller Hemingway) ليکلی دی او پر دې و ده ته د ادب نوبل جايزه ورکول سوې ده. په دې ناول کي يو ماهی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیوونکی سینیټاګو (Santiago) یوه ورځ سمندر ته د کب نیولو لپاره ځي او ده ته یو پخوانی خوب ور یادېږي، چې هغه به نن په رښتیا پوره کېږي. دلته یو غټ ماهی کوم چې د دېو (Giant) غوندې وي، لاکن په اصل کې دا د مارلن (Marlin) کب وي، چې د ده په جال کې بند سي، خو تر نیولو وروسته له یوې نوې ستونزې سره مخامخ سي، چې دی به دا دومره لوی ماهی تر ساحله پوري څنګه رسوي، چې دا مبارزه پیلوي او په دغه مبارزه کې ناول پای ته رسېږي. له ما سره د مارلن غوندې ستونزه د ډاکټر لیاقت تابان د اوسني ناول په هکله ده، که څه هم پر دې ناول باندې د لیکلو لپاره فقط څو جملې لرم، لاکن مشکل دا راته پېښ دی، چې څه پر و لیکم او یقیناً په دې کې څه شک نسته، چې زما په مخ کې د مارلن په څېر د لیک یو شاندار شاهکار پروت دی... د لیک یوه خورا پېچلې ټوټه په یو وېروونکي انداز د یوې پېچلې ټولنې لپاره...

زما یوازینۍ هیله دا ده، چې خلک پر ځای د دې چې ناول کیسې او د هغه د لیکلو طرز ته مخه وکړي، د ټولنې و هغه بدبختې روحیې ته پام وکړي، چې په ناول کې وړاندې سوې ده او دا د ډاکټر لیاقت تابان لوی کریډیټ دی، کوم چې د ټولنې د یوه ناوړه دود په خلاف لوی بغاوت دی، چې په خورا عصري ډول د یوې پر مخ تللې ټولنې استازیتوب کوي، مګر دا د قسمت بدمرغي ده، چې کله موږ د دې پر مخ تللې ټولنې په هکله سوچ کوو، نو دا ټولنه یوه بدرنګه، ناپاکه او خورا بدمرغه غوندې ایسي.

ظاهراً ډاکټر لیاقت تابان یو ډېر ساده او بې ضرره څوک دی او دا رښتیا دي، چې ما له ده سره تر ډېرش کاله زیاته ملګري کړې ده، ځکه خو دا لامل دی، چې زه د ده د شخصیت هر اړخ پېژنم او د دې ناول تر لوستلو مخکې دا زما مدعا وه او اوس هم سته، لاکن کله چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ده د دې تخلیق لوستنه وکړه، نو ما له ځان څخه پوښتنه وکړه، چې ښاغلې ته چېري يې؟ ته خو پر غلطه يې... ته خو د ده په هکله په هيڅ هم خبر نه يې.. او دی خو بېخي بيل څوک دی، کوم چې له تا سره ژوند کوي، هستوګنه کوي او له تا سره ستا په فکر او سوچ کې خاندي... باور وکړی! د دې ناول تر لوستلو وروسته ما ته تابان بېخي جلا کس و ايسېدی. سوچ مه کوی، چې هغه ډېر خوشحال کس دی، نه نه... هغه ډېر خفه او غمجن سړی دی، يقيناً هغه درد محسوسوي، په اذيت کې دی، دا يوازې ستاسو خيال دی، چې هغه د يو پرسکونه دماغ څښتن دی. نه؛ دا کس له بهره بلکل بدل دی او دی د خپلې ټولنې په اړه ډېر اندېښمن دی. دی د انګلېسي ادب د جونا تهن سويفټ (Jonathan Swift) په څېر د پښتو ادب يو تکړه او ځيرک سړی دی.

دا يوازې زما نظر نه دی، لاکن زه ډاډه يم، چې تابان يوازې ناول نه ليکي؛ بلکې هغه د خپل هغه ناروغه تر څنګ ناست دی، څوک چې د مرګ له حالت سره مخامخ دی او دی د ده په ناروغي خبر وي او د ده تداوي په سمه توګه کوي. د خوشحالۍ خبره دا ده، چې ډاکټر تابان نه غواړي، چې د هغه ناروغه دې مړ سي. دا کټ مټ د ګبريل ګارشيا مارکيز (Gabriel Garcia Marquez) غوندې چلند دی، چې هغه په خپل هر ناول کې جنګېږي او هغه هم نه غواړي، چې د ده ناروغه ټولنه مړه سي. ښايي؛ د همدې لېوالتيا له کبله د نوبل جايزه کمېټې و ده ته د نوبل ادبي جايزه ورکړه. تابان هم دغه ډول انقلابي جذبه لري، لاکن موږ د تابان او د ګبريل ګارشيا مارکيز تر ميان يو لوی توپير وينو... تابان نه يوازې يو هنرمند دی؛ بلکې يو انقلابي ډاکټر هم دی او دی واقعاً غواړي، چې د ده د ناروغ درملنه وسي، کوم چې ده ته ډېر نژدې دی. زه فکر کوم، د دې ناروغ د ژغورنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره مبارزه په اوسني ناول کې په روښانه ډول انځور سوې ده. که څه هم اوسنی ناول یوه المیه ده او یو هیبتناک اختتام لري. تابان هڅه کوي، چې د خپلې ټولنې د نفسیاتو یو سم او بشپړه انځور د بېلا بېلو رنګونو له لارې په هنري ډول په خپل ناول کې انځور کړي. د تابان نفسیاتي ټولنه ډېرې ناروغۍ لري، لکه د اردو د ښکلي تخلیق کار سعادت حسن منټو په څېر تابان هم وایي، چې په ټولنه کې د جنسي ناوړه چلند څخه ناوړه ګټه مه تر لاسه کوي او هڅه وکړي، چې د جنسي چلند په اقتصادي او نفسیاتي لاملونو باندي ځانونه پوه کړي... تابان د سرمایه داري نظام سخت مخالف دی او په تعلیمي لحاظ د شاته پاته کېدا هم سخت مخالف دی.

د تابان د ناول کردارونه نادانه دي، دوی ډېرې اقتصادي ستونزې لري. دوی دا وخت د نړۍ د عصري مواصلاتو په عصر کې ژوند کوي، ډېر داسې خلک دي، چې په لاسونو کې یې جدید موبایل وي، چې د نړۍ د لوی اقتصادي ځواکونو له خوا د سکسي فلمونو له لارې زموږ په ټولنه کې د سکس زهر خوروي. له موږ ټولو جنسي ناروغان جوړوي او زموږ جنسي اړتیاوې لا سېوا کوي او موږ نه سو کولای، چې له جنس څخه پرته بل څه وکړو او دا خوند هر وخت موږ ځای ته متوجه کوي. اوس دا پوښتنه را پورته کېږي او په حقیقت کې هم د نړۍ لوی معاشي ځواکونه او د دوی تالی څټ نه غواړي، چې موږ دې اقتصادي واک تر لاسه کړو. دوی هڅه کوي، چې د جنسي تیرې له لارې موږ جنسي ناروغه کړي. دوی نه غواړي، چې زموږ فکري وړتیا وده وکړي. کېدای سي، چې اقتصادي غلامي د دریمې نړۍ د هر وروسته پاته هېواد په څېر زموږ تقدیر سي او ممکن موږ ټول ویجاړ او برباد سو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر تابان دا ناول په خپل ځانګړي او یکتا سټایل لیکلی دی. په دې کې موږ د ده بشپړه مشاهده وینو، د ده پراخه مطالعه او پر موضوع باندې د ده ګرفت له ورایه معلومېږي. د طبي پوه په حیث دا ناول په حقیقت کې د پښتو ادب او د هغه د لوستونکو لپاره یوه ډالۍ ده. باید دې ته و نه ګورو، چې دا څه دي؛ بلکې هغه جذبې ته و ګورو، چې د دې شاته پرته ده. دا د عصري پښتو ادب د جونا تهن سویفټ (Jonathan Swift) ناول دی او له وحشتناکو طنزونو ډک دی.

دا یو تخلیق دی او زه د دې قدر کوم، زه د هغه اخلاقي زړورتیا ستایم، چې ډاکټر د یوه وېروونکي موضوع په وړاندې کولو ښوولې ده او دا اوس تاسو ته دعوت درکوي، چې تاسو یې ولولی.

درناوی او مننه

فاروق سرور اېډووکېټ

د جون یوولسمه ۲۰۲۰ز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سينګار هڅې

د حسن په سرابونو کښې د ځان خړوبولو لپاره ژوند مستي غواړي، شېر خان هم د دکان تر صفايي وروسته د څنګ کوشنۍ کمرې ته ورغلی، لاس او مخ يې و مينځل او راغلی؛ هينداري ته پټه خوله و درېدی او ژر ژر د ځان په سينګارولو لګيا سو. سيکه خو خدای له آره ښکلې سپينه او سره ورکړې وه، شېږ فټه جګ قد، ګونګرو (پېچک) وېښتان ،چي هر وخت به جېلي پر لګوله ،اوږده غاړه، ښکلي سترګي، چي کله به د باندي واتی، نو د لمر توري چشمې به يې پر سترګو کولې. پر مخ باندي يې لومړی سر سن بلاک (د لمر د تودوښي مخنيوونکی) کريم او بيايې غوړ کريم و لګاوی، شونډان يې غوړ کړل، له دراز څخه يې خپل قيمتي چېن په غاړه کړی، برېښ ليټ په ښي لاس او په کيڼ يې ګړۍ په لاس کړله. دوې ښکلي ګوتمياني يې په ګوتو کړې، د سټين کف بټنان يې بند کړل او پر ځان باندي يې د سينټ ښه پوره سپرې وکړله، بيرته له هينداري سره مخامخ سو. د پاخه رنګ په شنو کاليو کښې اتلس کلن ځوان ته ځان دومره ښکلی او ښايسته و ايسېدی "چي د خپلي انا (نيا) خبره ور په ياد سوه" هغې به ويل، چي دومره ښايسته ځوان چي خور او مور پر عاشقېږي. تر ډېره و هينداره ته ولاړ او خپل هر اندام ته يې جلا جلا په ځير ځير و کتل. ده به لا نور وخت هم د هينداري و مخ ته تېر کړی وای، که يې د موبايل ژنګ په کړنګا سره د خيالونو ماڼۍ نه وای ور ورانه کړې.

زه نن خامخا درځم او فقط د يو ساعت لپاره به په ګاډۍ کي بهر ته ووځو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه! نازنين؛ نن د جمعرات ورځ ده، په دوکان کي رش وي...
اوف؛ ستا ټول عمر په پيسو ګټلو تېر سو..
نه، نه! زه د پيسو دومره مينه نه لرم، خو فقط دومره چي ځان او کور په و ساتلای سم او بس.
زه خو دي پخپله خرڅه بيايم، نو ته ولي هره ورځ انکار کوې...؟
پيسې خپلي وي او که د بل؛ معنا نه لري، خو نن زه مصروف يم.
شېرخان يو دم د دکان د مالک ظاهرشاه په راتګ باندي موبايل خاموش کړی او په کار لګيا سو.
ظاهر شاه د لوی دراز قلف خلاص کړی، ښې ډېري پيسې پکښې وې، هغه يې حساب کړې، د نوټونو ځلور غټې بنچې يې په لفافه کي واچولې او شېر خان ته يې و ويل:
دا په بېنک کي جمع کړه، ژر راځه! د ګيراګانو وخت دی، را روان دي.
بس دغه دی؛ ولاړم او راغلم، خو لالا تر هغو ته ګيراکان مه ايله کوه.
هه؛ لالا او ګيراکان...
ما خو يو هم په باک لا نه راوړي، راسي او شا او خوا و ګوري، چي ته ولاړ يې، نو خامخا يو څه نا څه واخلي، کنې د يو داسي شي پوښتنه وکړي، چي هغه له موږ سره نه وي او ژر د مارکيټ خوا ته رواني سي.
ظاهرشاه په عمر اته پنځوس کلن د مارکېټ په خوله کي يې د سينګار د شيانو (کاسمېټيکس) دکان د سينګار هټۍ په نامه درلودی، چي يوه دروازه يې د مارکېټ او بل وَر يې د لوی څرک پر خوا خلاصېدی. په مارکېټ کي نژدې دېرش دکانونه وو، چي زياتره د مېک اپ د شيانو وو، څو درزيان وو او په ځينو کي د ښځو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالیو او د کور د استعمال شیان خرڅېدل. مارکېټ ته د ښځو او نجونو راتګ د نارینوو په پرتله زیات وو، خو د تنکیو ځوانانو راتګ به هم بې مقصده نه وو.
د دې مارکېټ په ښار کي یو نوم پروت وو، خو د حکومت او خلکو هم په دې هکله فکر بند وو او پام یې ور اووښتی. په ټول مارکېټ کي د سینګار هټۍ کاروبار پر ټاپ وو. کله کله به د ګیراکانو دومره رش سو، چي دننه درېدل به ګران سو او نجوني به بهر په انتظار وې. د شېرخان سره په دکان کي څلور نور کارکوونکي هم وو، خو نجونو او زیاتره ښځو به هم د شېرخان له لاسه سودا اخستل خپله خوش قسمتي ګڼله. شېرخان یوازي دا نه چي په دکانداري کي ډېر ګړندی وو؛ بلکي پوه او خوش اخلاقه هم وو. د ده خبري، انداز او نرۍ مسکا به د ډېرو زړونه په نه څه تخنول او د هري پېغلي به څه نا څه هیله او تمه پیدا کېدله.

....

غرمه ناوخته چي لږ ګیراکان کم سو، نو نازنین دکان ته ناڅاپه را ننوتله، ځان یې یو غوړېپ کړی وو، د خوشبو خو یې دا حال وو، چي هر چا ته له لېري محسوسېدله. موبایل په لاس کي او غوړېدلو وېښتانو خو یې ښکلا دوه چنده کړې وه. څه رنګه چي شوکېس ته ولاړه نجلۍ د شېرخان له مخه ایسته سوه، نو نازنین سمدلاسه ور مخته سوه او د مېډورا ګلابي رنګ سرخي یې طلب کړه. شېرخان له بالا څخه څو ډوله سرخیاني راکښته کړې او مخته یې ورته کښېښوولې او د هغو تعریفونه یې ورته شروع کړل.
زه دې تعریفونو ماریفونو ته نه یم راغلې... بس راځه! چي بهر ولاړ سو، نازنین سوکه ورته و ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان شا او خوا و کتل، د ټولو سترګي په ده کښي وې، ځکه يې څه ورته و نه ويل. کرار يې سرخياني بيرته را پورته کړې...
نازنين د ده له لاس څخه يوه سرخي بيرته را کش کړه او په همدې ساعت کي يې خپل لاس د ده له لاس سره ټينګ و موښی، چي د دې شېبې لمس ګوره؛ دې ته څومره حظ او خوند رسولی وي، خو چي شېرخان په زوره لاس ځنې کش کړی، نو د دکان مالک ظاهر شاه دا منظر د سترګو تر بېخو وليدی، خو مخ يې نه ور واړاوی...
نازنين په موبايل لګيا سوه او خبري ته يې خوله نه جوړېدله او په موبايل کي يې څه وليکل.
د شېرخان په جېب کي د موبايل کړنګ سو او د ميسج خبر يې ورکړ، چي ده هم د سامان را اخستلو په بهانه ګيراکانو ته شا ور و ګرځوله او موبايل يې خلاص کړ...
زه نن په هيڅ ګون يوازي نه ځم، په سمه راځه؛ کنې نو...
د نازنين دې ميسج شېرخان لږ پرېشانه کړی، لاکن له څهرې څخه يې د څه داسي تاثر ور نه کړی. ژر ژر يې ولاړي نوري دوې ګيراکاني فارغه کړې او بيا يې نازنين ته کرار و ويل:
زه نن بېخي نه سم وتلای، ته يې خپله هم وينې؛ څومره رش دی...
نه! زه په نورو نه پوهېږم، زه د باندي په مارکېټ کي ستا انتظار کوم.
له دې خبري سره سم نازنين و وتله او د دکان د شيشې له دروازې څخه يې شېرخان ته سترګي ښخي نيولي وې، چي کله به را ووځي...
ښه وخت وروسته شېرخان له دکانه بهر را و واتی، د نازنين زړه خوشحاله سو او کرار کرار په ده پسې سوه. قدمونه يې چټک کړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي له مارکېټ څخه لږ نیهام سو، نو نازنین ور نژدې سوه او ورته و
یې ویل:
موټر هغه بل طرف ته ولاړ دی...
شېرخان یوازې په مسکا سره په اشارو کي څه ورته و ویل او ګامونه
یې لږ نور هم ګړندي کړل...
دومره تېز ولي ځغلې، زه به ګاډۍ دلته را ولم...
نازنین لا خبره نه وه پوره کړې، چي شېرخان د ماپښین د لمانځه
لپاره په مسجد ننواتی...
اوف؛ بزدله... ته ...

د نازنین تر خوله وتلي دغه جملې یوازې دا نه چي نازنین ډېره و
ځوروله؛ بلکې شېرخان هم چي څه رنګه په مسجد ننواتی، نو یې
خولې وچي کړې او ښه ډېر وخت یې په مسجد کي تېر کړی. د
مسجد تر دربچه چي یې بهر و کتل او تسلي یې سوه، چي تللې ده، نو
په ډاډمن زړه بیر ته د سینګار هټۍ ته را ستون سو.

....

ماخستن ناوخته چي کاروبار ختم سو، نو د دکان مالک ظاهرشاه د
هري ورځي په څېر و شیرخان ته پنځه سوه روپۍ ورکړې، په سل
روپۍ یې موبایل ته کارډ واچوی، درې سوه روپۍ یې خپلي مور ته
ورکړې او سل روپۍ یې له ځانه سره کښېښوولې. تر ډوډۍ خوړلو
وروسته چي یې موبایل خلاص کړ، نو بې شمېره پیغامونه او پر
واټس ایپ باندي مسیجونه ورته راغلي وو، خو ده لومړی سر د
نازنین پیغام خلاص کړی...
"د چا زړه ماتول لویه ګناه ده، دومره غرور ښه نه دی، زه څه وکړم،
زړه مي بې له تا د بل چا سره نه لګېږي. کنې نو په دې ښار کي نو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو ځوانانو څه کمی دی. زه چي له ماپښین راهیسي کور ته راغلې يم، نو هیڅ مي هم نه خوړلي او نه څښلي دي. تر څو چي ستا پیغام نه وي راغلی؛ زه به په همدې حالت کي یم او که ستا پیغام رانغلی، نو زه به..."

د شېرخان تر خوله وتلی اوف يې مور واورېدی او په چټکي يې پوښتنه ځني وکړه، چي...

زویه! څه ټکه لوېدلې ده، چي دومره اوف دي وکړی؟

هیڅ خبره نه ده موري! هسي یو ایکسیډنټ سوی وو، په هغه مي زړه شین سو.

زویه! له کومه وخته چي دي دا موبایل اخستی دی، د دنیا ټول غمونه لکه یوازي چي يې ته ګالې. پرېږده! دا بدبخته کرار ویده سه، سهار به بیا وختي په کار پسي ځې...

هو موري! ته سم وایې، خو دا ځیني ضروري کاروباري پیغامونه استوم او بیا به که خدای کول ویده سم...

نازنین! خدای سته، چي زه هم له غرمې راهیسي ستا په بابت اندېښمن یم، زما و مجبوري ته د بې غوری نوم مه ورکوه او بل زما او ستا په حیثیت کي ډېر فرق دی. ته داسي وکړه، نن ما و بخښه او خپله روژه ماته کړه، آیځ لب یو...

د شېرخان د دې مسیج له رسېدلو سره سم څو ثانیې وروسته د موبایل برغ سو او نوی مسیج راغلی. د شېرخان مور له بالښته سر را پورته کړ...

شېرخان ژر د اوبو ګلاس کښېښووی او د موبایل برغ يې خاموشه کړی.

اوف... ته که واقعي له ما سره مینه کوې، نو زه به د نن پیښه هېره کړم او تا به معاف کړم، سبا خو به را سره ځې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نازنین دغه پیغام شېرخان و هڅاوی او پر واټس اپ باندي د چېټینګ لړۍ شروع سوه.
آخر... ته دومره تازیله ولي کوې..؟
د شېرخان لومړۍ جمله وه.
"پر ښه تلوار او پر بدو تامل" متل دي نه دی اورېدلی...
خو په متل او حقیقي ژوند کي ډېر فرق وي.
هر فرق په قربت ختمېږي...
خو زما او ستا د قربت اندامونه بېل بېل دي...
د میني مخته هیڅ یو اندام خنډ نه سي جوړېدلای...
لاکن ما خو کله هم له تا سره...
هو، هو؛ زه خبره یم، چي پر تا نوري هم ګرمي او تش په خوله میني دي، خو زه درسره د زړه مینه لرم...
لاکن...
لاکن واکن زه نه پېژنم، زه ستا د هر خواهش پوره کولو ته تیاره یم، بس ته یو فون را وکړه..
شېرخان چي د مور خوا ته وکتل، نو د هغې ایله سترګي سره ورغلي وې، نو دی هم کرار کرار را ولاړ سو او تر کمره را و واتی... له دېوال سره لږ ګوښه ته و دربدی او نازنین ته یې فون ور وکړی.
تر نیم ساعته پوري دواړو پر فون باندي یو بل ته په خبرو خبرو د زړه غبار لږ غوندي کم کړی وو، چي ناڅاپه فون بند سو. شېرخان چي بیر ته ژنګ ورکول غوښتل، نو په غبرګون کي ورته و ویل سول، چي نور دي بېلنس ختم سوی دی، نو ځکه نامراده راغلی او په بستره کي په ویښو سترګو و غځېدی. د نازنین د لاس لمس ور په یاد سو، پر زړه یې نرۍ څړیکه تیره سوه او د ځوانۍ جنسي خیالونو (Fantasies) زور پر وکړی، سترګي یې پټي کړې، پر یوه او پر بل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اړخ سو، زورورو او توندو خیالونو یې د نازنین نازک لاسونه تر لېڅو پوري را و رسول او توندو غوښتنو یې د خیال په توان ټوله وجود په غیږ کي واخیست، کله به هغې لاس ور وغځاوه او کله به د ده له توانه و وتله، د خیال لړۍ یې تر چونډکو او نوکارو پوري و رسېدله، چي د پستو لاسونو مینه ناکو چونډکو او نوکارو یې د وجود په ژورو کي د بجلۍ د کرنټ غوندي ځپې خورې کړې... شېرخان د خیالي خوندونو په غیږ کي له ځان او جهان ورک په خوند اخستلو سر وو... لټ پر لټ اووښتی، کله به را ټول سو او په همدې وخت کي یې د نازنین د پستو لاسونو پستې او نرۍ ګوتي د سر وېښتانو ته را و رسېدلې، چي په مینه مینه یې مالش شروع سو او د ماشوم غوندي یې په للو للو الله هو للو...

دی هم له ځانه سره بوښېدی، تر ډېره پوري یې د سر مالش روان وو، د خیال دنیا د وجود تر ژورو پوري له ځانه سره واخست او پر بل اړخ باندي له اووښتلو سره سم د نازنین لاسونه تر سینې پوري را ورسېدل. د څه شېبې لپاره چي یې د ده د تي (Nipple) سر په دوو ګوتو کي یوازي د څو شېبو لپاره و نیوی، د تیو لمس یې دومره خوندور او زړه وړونکی وو، چي شېرخان یې د خیالي دنیا له پولي څخه په اووښتلو د ربښتوني دنیا په احساس ولمانځی. لمس یې نور د زغملو نه وو او د دې لاسونه یې له دې ځایه کښته پوري وهل اوس نازنین لاسونه د شېرخان د پراخي او ارتي سینې د ځیږو وېښتانو په مالش سر سول، توند خیالونو او د احساس ژور تیا د ټول جهان واک د شېرخان په لاس ورکړی وو. د نو (Umbilicus) پر شا او خوا د نس برخه هر څوک تخنېدلو ته نه پرېږدي، خو شېرخان د دې په لمس هم د خوندونو په جهان کي ورک وو. له ځان او جهانه ورک چي کله یو لاس د ده له ښي ورانه سره اوږد سو او په لمس لمس یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تخنوونکو نازکو ګوتو د وجود تر برخو پوري ځان و رساوی، له شېرخانه څخه هم پښې و غځول سوې او د وجود څېرېکو یې له خولې څخه د انځکي په وتلو ځان ښکاره کړ، لکه یخ چي یې سوی وي...
مور یې پر انځکي را ویښه سوه او بړغ یې پر وکړ..
زویه؛ زویه! شېره یخ خو دي نه کېږي...؟
نه؛موري! زه خو ډېر ګرم یم، بس دغسي...!
پر کینې اړخ باندي په را اووښتلو یې د لانده خښتګ برخه د ځانه لېري کړه او په ځو شېبو کي د خوبونو نړۍ په خپله غېږ کي له ځانه سره یووړی..

....

مور یې سهار وختي د لمانځه لپاره پر شېرخان بړغ وکړی، خو ده ځان په یوه او بله کاوی، آخر چي یې ډېر تنګ کړی، نو دی هم د اودس په بهانه واش روم ته ولاړی، چي کمرې ته بیرته راغلی، نو مور یې د چایو پخولو لپاره باورچي خانې ته تللې وه، دی ژر بیرته په بستره ننواتی. مور چي یې را غبرګه سوه، نو د لمانځه پوښتنه یې ځنې وکړه، ده ځواب ورکړی، چي ما وختي لا لمونځ وکړی...
دومره ژر؟ نن دي وظیفه هم ونه کړله، ولې! په عذاب خو به نه یې؟
نه موري! سترګي مي د خوبه ډکي دي، لږ ساعت لا ویدېږم..
په بستره کي یوې او بلې خوا ته اووښتی او را اووښتی.. تر لمر ختلو پوري شېرخان په بستره کي اتاله (ناکراره) وو او تر معمولي ناشته کولو او غسل وروسته یې په بس کي د سول هسپتال تر او پي ډي پوري ځان و رساوی او سیخ د ګړدو او مثانې او پي ډي ته ورغلی...
ډاکتران لا حسب معمول نه وو را رسېدلي، ځکه انتظار سو. د او پي ډي و چپړاسي بشیر ته یې خواست وکړی، چي زه ډېر په عذاب یم،

(c) Kitabton.com: The Digital Library

ما لږ ژر ور ايله کړه، خو هغه په خبښم ورته و ويل، چې دومره ډېر کسان تر تا مخکې راغلي دي او ناست دي، زه څنګه تا مخکې ور پرېږدم. ده په براهوي ژبه خبرې ورسره شروع کړې، د بشير د مخ بڼه او رويه يو دم بدله سوه، ورته و يې ويل، چې ټيک ده، زه يوه لار باسم...

لږ ساعت وروسته د هوټل باروالا بېره راغلی، شېرخان بشير لره د چايو کپ را و غوښتی او بشير په دې نور هم خوشحاله سو...

شېرخان يې د ډاکټر کمرې ته پټ ور تېر کړ، چې نور مخکې راغلي او پر نمبر ناست ناروغان اعتراض و نه کړي...

ډاکټر چې کله او پې ډې ته را و رسېدی، نو بشير يې و ډاکټر ته په ټينګار سره سفارش هم وکړی...

د شېرخان لپاره دا ډاکټر نوی وو، ځکه يې په مرض سم پوه نه سو، خو دواياني يې ور و ليکلې. شېرخان د سرکاري روغتون و ميډيکل سټور ته و درېدی، هغو يوازې د پيناډول ګولۍ ورکړې او ويل يې؛ دا نوري له موږه سره نشته... د دواياتو پرچې يې هم ځنې ګرځوله. شېرخان ګولۍ ور واپس کړې او خپله پرچې يې ځنې را واخستله... بهر راغلی، پر جناح روډ يې يوه ميډيکل سټور ته پرچې ور وړله، هغه چې دواياني ورکړې، نو درې سوه روپۍ يې ځنې را و غوښتلې، چې د شېرخان په جيب کې يوازې پرونۍ سل روپۍ پرتې وې... لږ ساعت ده هغه او هغه ده ته و کتل، دکاندار چې د ده په لاس کې سل روپۍ و ليدلې، نو په خبښم يې ورته و ويل، چې پيسې درسره نه وي، نو ځله او د څه لپاره راځې...

شېرخان په مړو پښو له ميډيکل سټور څخه را و واتی او سينګار هټۍ ته يې ځان را و رساوی، چې کله د دکان مالک ظاهرشاه را و رسېدی، نو د دواياتو پرچې يې ور ښکاره کړله او دوه سوه روپۍ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نن ورځي د مزدورۍ په اډوانس کي څنې واخستې او په هغو باندي يې له نژدې میډيکل څخه دوایاني را واخستلې...
نن هم حسبِ معمول د ګیراکانو غومبر ډېر وو، شېرخان هڅه کوله، چي په ورین تندي د ټولو سودا ور پوره کړي، چي کله به ډېر په عذاب سو، نو د بولو کولو لپاره به بهر را و واتې...
ظاهر شاه د ده په ناروغي خبر وو، خو باک يې نه په کاوی، چي د آرام کولو ورته و وايي. غرمه مهال دوی ته د مخامخ دکان مالک نقیب الله د دوی دکان ته راغلی، د شېرخان د حال پوښتنه يې وکړه او د چای ورسره څښلو لپاره يې ست ورته وکړی، چي راسه؛ په دکان کي چای را سره و څښه...
شېرخان د ده په مدعا پوه وو، ځکه يې انکار ورته وکړی، نقیب د ده له کسته ظاهرشاه خپل دکان ته د چای څښلو لپاره بوتلی...
نوکر و ګوره؛ دومره نخرې. په ځان غره دی، چي دومره ښایسته یم. نن سبا چي جېب خالي وي، والله که يې څوک د خاورو له نرخه هم و پوښتي...
نقیب خانه! شېرخان مغروره نه دی، په خپل کار کي مخلص دی، چي ګیراکان ولاړ وي، هغه بیا ماته هم توجه نه راکوي...
نه؛ ظاهر لالا! یوه ورځ خو نه ده، ما څو ځله ست ورته کړی دی، خو دی دا زما ست ګردسره په باک هم نه راوړي...
خیر... زه به خبره ورسره وکړم، چي آینده پام کوي...
هو! دا هم ورته و وایه، چي ټول مارکېټ په تا باندي خبر دی، چي نجوني څه لپاره پر تا را کوږه وي...

....

(c) keta...com: The Digital Library

زویه! د کوم ځای یې، واده یا کوزده دې کړې ده او که...؟
موري! سودا را ښایه، دا خبرې به بیا بل وخت ګورو...
بل وخت څه معنا؟ یوه پوښتنه وه، و مې کړه، د هغې جواب راکړه...
نه موري! تر اوسه لا په دې جنجال کې نه یم را ګېر سوی...
وی؛ ولې جنجال دی، د بختور سړي به کور ودانېږي...
ته صحیح وایې، موري!
زما دوې درې ښایسته لوڼې سته، چې هره یوه دې خوښه وي؛ هغه به در کړم...
موري! د قسمت فیصلې پوره ته کېږي..
قسمت یې په کونه پوري مه ورتړه... ته نو څه نخرې کوې. درې سره لس لس جماته پاس دي، ښې ښایستې دي، زړه مې درته غواړي، چې ستا غوندې ښیاسته زوم و لرم...
د دکان مالک ظاهر شاه په خبنم سره شېرخان د ځان خواته ور و بالی او ورته و یې ویل، چې ځان درباندې تاوانوي او که لوڼې..؟
را دې خوا ته سه، دا نورې ګیراکانې درته ولاړې دي... ما ور پرېږده، د دې سودا زه ور پوره کولای سم او سمدلاسه د هغې خوا ته ور تېر سو او لږ په نرمه لهجه یې پوښتنه ځنې وکړه...
ادې وایه! څه دې په کار دي..؟
ادې به دې مور وي... وی، زه خو لا اوس ځوانه یم...
پنډې ښځې له برقعې څخه مخ "چې لږ ساعت مخکې پټ وو" ظاهر شاه ته ور ښکاره کړی... پنډ شونډان یې په تکه سره سرخې سره کړي ورته و مسېدله.
سمه ده خورې؛ راته و وایه! څه دې په کار دي...؟
ما د خپلو لوڼو لپاره هغه ځوان ته شیان ور ښوولي دي... زه به بله ورځ له لوڼو سره راسم، هغوی به پخپله شیان خوښ کړي او زه به د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان لپاره نور شیان له دې مخامخ دکان څخه واخلم، هغه دکان لتاسو څخه ډک او غټ دی. پنډه ښځه په خښم نامراده له سینګار هټۍ څخه را ووتله او مخامخ د نقیب الله دکان لره ورغله، چې هلته نقیب الله مخکې لا په خښم ناست وو.
ستا رویه هم د هغو بې مخو رنګه سپکه ده، که ته و ښځو ته عزت ورکوې؟ پنډې ښځې له راتګ سره سم نقیب الله ته په پوښتلو و ویل...
نه، نه! زه خو پخپله ښځو ته مات یم...
مات یې که ښځې ماتوې...؟
ښځې په بې ساختګي سره و ویل.
زه دې په مطلب پوه نه سوم...
نقیب الله لږ شکي غوندي سو.
په مطلب به دې پوه کړم، ته لږ اوبه راکړه، حلق مې وچ دی او ساه مې بندیږي.
نقیب الله ژر له کولره څخه ګلاس د اوبو ور ډک کړی او کرسۍ یې ورمخته کړه. ښځې اوبه و څښلې، چادري یې له مخه ایسته کړله.
شا او خوا یې دکان تر نظر ویوست او بیا یې د شېرخان لوري ته و کتل،...
نقیب الله ته یې و ویل:
دا ټرو په څومره نخرو کې دی...؟
څوک؛ څوک ښایې...؟
نقیب په حیراني سره پوښتنه ځنې وکړله...
هغه نه دی، په مخامخ دکان کې غوږ سترګې ګونګرو وېښتانو والا...
ښه، ښه! هغه؛ شېرخان ښایې...

(c) ketab.com: The Digital Library

نقیب الله په طنزیه انداز ورته و ویل او دا جملې یې ورپسې زیاته کړه.

دا خو دومره مکرجن دی، چې حد یې نسته، تاته خو به یې څه نه وي ویلي...

نه، نه! ماته د چا پلار هم څه نه سي ویلای.

ښځه نوره هم په خبښم سوه.

نو ولې دومره سره او شنه کېږې؟

نقیب په تجسس سره و پوښتله.

ما د لوښو د ورکولو خبره ورته وکړه او ده زما خبره په باک هم نه راوړله.

نو که ستا خوښه وي، ستا لوښي به زه...

د نقیب تر خوله په ناپامي سره دا جمله و وتله...

یووو... ته خو لوی سړی معلومېږې.. تاته خپلې نازکې لوښې څنګه درکړم او.. هو! تا خو به واده هم کړی وي...؟

واده، هو؛ یو ګزاره واده لرم.

نقیب الله د بېزارۍ اظهار وکړی.

نو ولې؛ له واده څخه مطمین نه یې که؟

ښځې په لوی زړه ورته و ویل.

که مطمین وای، نو به ولې په بل پسې...

خبره پوره وکړه، شرمېږې ولې؟

ښځې زړه ورکړی..

نه شرمېږم نه؛ بس دا راته و وایه، ته مې په څه ښه راتلای سې...؟

وی؛ ستا بلا واخلم، اوس دې زما د زړه خبره وکړه...

پنډې په لومړي ځل غاښونه ښکاره کړل او په کرسۍ کې خلاصه سره کښېنستله، وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دکان له ښو شیانو ډک دی، ته زما ښه کوه، زه به ستا...
خو دا به په څه حساب وي...؟
نقیب د دکاندار انداز خپل کړی.
اوف خدایه! یو خو دا نارینه د پیسو تر کونه نه تېرېږي.
ښځي لږ په خښم سره د نارینوو په اړه د خپل زړه خبره وکړه...
ګوره! دا شیان ډېر ګران او له بهر ملکو څخه راغلي دي.
نقیب په نخرو سره و ویل...
موږ هم د خیرو اکا له کلي نه یو راغلي، خوار کیه؛ ستا غوندي اوس
هم په ځان پسې ډېر لېوني لرو...
زما په خیال تا خوابده کړه، که څنګه؟
نقیب بیر ته لهجه سمه کړله...
داسي په پسته او خوږه ژبه راته ګاېږه، چي زړه مي خوشحاله سي.
ښځي په لوی زړه ورته و ویل...
ستا خو زړه خوشحاله سو، اوس به زما د زړه د خوشحالۍ لپاره څه
کوې؟
د نر زړه نو په څه خوشحالېږي، لمبر راکړه، چي څوک نه وي، ژنګ
به درته را وهم...

....

شېرخان د زیات تکلیف له کبله ماځیګر لږ وختي له دکان څخه رخصت واخست او کور ته روان سو، کور ته له را رسېدلو سره سم په بستره کي را واووښتی، سره تبه یې وه، په بستره کي سره کېپدی، مور دوه نور تلتکان پر واچول، ګولۍ یې تیري کړلې. ماخستن ناوخته یې په متیازو کي لږ وینه و بهېدله، نو لږ په ارام سو، جامې یې بدلي کړلې او له موره سره پر څونۍ په مجلس سر سو...

(c) ketab.com: The Digital Library

زويه! اختر را روان دی، د دوو ودسوو خوېندو اختران، د هغو د ماشومانو او ستا د اخشيانو کالي هم اخستل غواړي...

موري! زه چي څه ګټم؛ هغه تالره راوړم...

هو؛ زويه! خدای دي هر چاته ستا غوندي نېک او صالح اولاد ورکړي، خو زويه څه وکړم... پلار دي تر وخت له مخه د خدای په کار سو، بل نارينه اولاد زه نه لرم، دوې لوڼي مي په خپل خپل نصيب پسې کړې، پر آخري خور دي هم مرکې ګرځي او بيا به زه او ته يوازي د ژوند سفر پر مخ بيايو.. بس زويه! لږ بچت غواړي، چي دا خور دي ښه درنه ولاړه کړو.

نه، نه؛ موري! فرزانه ژر نه و دوو، بيا به زه له چا سره جنګونه او خوله وهم.

تر ډوډۍ خوړلو وروسته شېرخان د کور د مېلمنو کوټې ته ولاړی او موبايل يې خلاص کړی، نو مه کوه، چي دومره مس کالونه، مېسيجان او د واټس اپ پيغامونه راغلي وو، چي د لږ ساعت لپاره لږ پرېشانه غوندي سو، خو بيا يې د يوه يوه پيغام ويل پيل کړل او لږ سوچ به يې پر کاوی...

يوې فېن داسي ورته ليکلي وو:

ماځيګر چي دکان ته درغلم، ستا غير موجودګۍ هغه نشه پيکه کړې وه، چي ستا په ليدلو به يې زه په ځان اخته کولم. يقين وکړه؛ بې نشې ستا له ميخانې را و وتم... خدای دي ستا په ليدلو ما همېش مدهوشه ساتي...

بلي د خپل زړه خروښ داسي کم کړی وو:

ته دومره چهتياني ولي کوې، ستا په ديدن خو زموږ خوږ زړونه رغېږي، ته تر خپلي ناروغي تېرېږه، خو په خپله موجودګي زموږ و زړونو ته سرور او غرور را بخښه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوې چټي پېغلي بيا داسي جرات کړی وو..:

اوف! ستا د لاسونو لمس چي محسوس نه کړم، يقين وکړه، دوې شپې مي خوب حرام وي، د خدای لپاره مي د تل لپاره ځان ته نژدي کړه، چي په ابدي خوب درسره ويده سم...

بلي هم لږ په احتياط ورته داسي پيغام را استولی وو...

منم؛ ستا به مجبوري وي، خو د نورو و مجبوريو ته هم لږ پام کوه.

کېدای سي؛ ستا د ميني يو نظر زموږ ټولي مجبورياني ختمي کړي...

په ګڼ شمېر را لېږل سوو پيغامونو کي شېرخان ته د سليم ناښاد دې شعر ډېر خوند ورکړی، چي يوې پېغلي را لېږلی وو.

آشنا يوه جلوه چير ته د مخ دي را ښکاره کړه
مين به دي تر کومه تصويرونه ښکلوي

شېرخان دې ليکلي پيغام هم ډېر وځوراوی، چي:

ټوله ورځ ستا د ليدلو په ارمان را باندي تېره سوه، يو ساعت مي ستا د نظر را اړولو په نيت پر ځان خواري يووړه، ورور مي په څه خواري رضا کړی، چي د سبا د پارټۍ لپاره ضروري شيان اخلم، خو چي دکان ته درغلم، نو لکه د ژوند جواري چي و بايلم...

يوې خو تر دې آنده ليکلي وو، چي:

ستا د زړه درمانه سم، تا به زه خبرولم، ما به ټوله شپه ستا پر زخمو مرهم در اېښوولای، زه د دنيا د خبرو پروا هم نه ساتم...

يوې ناداني ليکلي وو، چي:

زه خو دي والله که بې واده پرېږدم...

يوې زړه سواندي پېغلي داسي د زړه مينه په پيغام کي ښکاره کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا ښکلي ځواني دې دکان و خوړله. ته زما ملګري سه. زه به و تاته دومره لوړه سرکاري نوکري در پیدا کړم. چي ستا له شان سره به سمون خوري.

دې پیغام شېرخان په سوچونو اخته کړی... لویه سرکاري نوکري. زما شان...

تر ډېره یې فیصله نه سوای کولای. خو چي لږ په ارام سو. نو زړه ورته و ویل. چي ته خو صرف ایف اې پاس یې او په دې ډګري خو تاته صرف د کلرک نوکري رسېدلای سي. د کلرک نو څه ژوند دی. د بل غلام وي. زه خو د خپل زړه باچا یم. د دکان مالک را باندي مهربانه دی. د ټول دکان واک او اختیار یې زما په لاس کي دی. هر وخت چي پر ما مصیبت راسي. نو کومک راسره کوي. پر تګ راتګ هم څه بندیز نسته او ښې ښې مشورې هم راکوي او بیا یې لږ په شرم د خانه سره دا خبره هم یاده کړه. چي بچه بازه هم نه دی. لکه د هغو نورو دوو مالکانو چي په سپینه ورځ به..

شېرخان اوس د خان په هکله په یوه نتیجه رسېدلی وو. چي سرکاري نوکري نه کوم. البت دې پیغامونو د ده د زړه دنیا لړزولې وه. ولي دی هم آخر ځوان وو. د دومره ښکلو پېغلو او معتبرو کورنیو د نجونو پیغامونه هر ځوان په رنځ اخته کوي او دا لا هم چي نرګسیت هم د هر چا په رګو کي ځای نیولی مورچه بند وي. صرف د موقعې په تلاش او لټون وي. اوس څنګه د دې اظهار کوي. ځکه دی د ځانه سره په سوچو سو. خو شېرخان تر ضرورت زیات احتیاط کوونکی وو او سوب یې دا وو. چي مخ او شاته یې ثوک نه درلودل. نو ځکه یې نه غوښتل. چي په داسي عذاب کي را ګېر سي، چي په هغه کي د ده ژوند ته تاوان ور ورسېږي. ځکه چي ټولنه لا په دې اړه دومره وسیع النظره نه ده. تنګ نظری د وګړو په رګ رګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې ریښې کړلي دي. شېرخان هم د خپل اظهار کولو لپاره په لټون سو او د نیټ لاره یې خوښه کړه، چې له دې لارې خپله لانجه هواره کړي.
تر ډېر زیار وروسته دی پر یوه وړوکي مضمون پېښ سو، چې په ډېر غور یې ولوستی...
سېګمنډ فرایډ ویلي وو: هغه جذبات چې اظهار یې و نه سي؛ کله هم نه مري، هغه ژوندي ښخېږي او تر هغه وروسته بیا په ډېره بده بڼه ځان را ښکاره کوي...
تاسو د غالب، میر، داغ، جګر، جون، پروین، وصي او نورو د اردو ژبې د شاعرانو کتابونه ولولی، چې زیاتره برخه یې د وصل او هجر و فراق نه ویونکو جذباتو، حسرتونو او د پښېمانۍ په موضوعاتو ډکه وي.
تاسو دې تجزیې ته لږ ځیر سی، چې په نړۍ کې پاکستان په هغو ځو هېوادونو کې شامل دی، چېرې چې د جنسي او فحش وېب پاڼو د کتلو شرحه ډېره زیاته وي. تاسو که له کراچې څخه تر خیبر او چمنه پورې سفر وکړی، ښځه که چېرې په چادرې کې پټه هم وي، خو زموږ وړې سترګې به بیا هم ورپسې په لټون وي، تر هغو پورې چې له سترګو مې نه وي پناه سوې. که چېرې کله یو ځای ځوک په لڅ مخ را ښکاره هم سي، نو بیا داسې ښکاري، لکه دې چې خپل عزت په لاس کې را اخستی وي. که چېرې د دوو کسانو خبرې تاسو واورۍ، نو په هره دویمه او دریمه جمله کې به یې د خور او مور له جنسي اعضاوو څخه ډکې ښکنځلې وي. تاسو د مذهبي وګړو او ملایانو بیانونه واورۍ، په هغو کې به د دواویا (۷۲) حورو او غلمانو د نشیب او فراز او حسن او رعنایانو ذکر په پرېمانه توګه وي او خپله جنسي تنده به پرې ماتوي. تاسو زموږ فلمونه وګورۍ، ډرامې، ناول، ډایجسټ... دا ټول د مینې، محبت او عشق داستانونه او له داسې

2021.01.20 21:55

(c) kellerton.com: The Digital Library

کیسو څخه ډک وي. هره ورځ زموږ هر اخبار له دې خبرو ډک وي، چې فلاني له فلاني سره جنسي تېرى وکړى، ځوان هلک او ماشومه نجلۍ د بل د هوس ښکار سول، لېور په ورېنداره تور سو، ماشومان څه چې په قبر کي مو مړي لا هم اوس د جنسي تېري څخه خلاص نه دي. ځيني خودغرض طبيبان او کمپوډران خو بې هوښه مريضان هم د خپل هوس پوره کولو وسيله جوړوي. دلته په دې ملک کي به تاسو و نه وينى، چي يوه ساينسي ډاکومېنټري پر مريخ يا سپوږمۍ باندي ژوند يا به د نوي روبوټس د کارنامو ذکر وي. دلته به هيڅ څوک پيدا نه کړې، چي د رسل، نطشې، آين سټاين يا کوم بل فلسفي موضوع درسره و څېړي. موږ خو پر انډين فلمونو باندي د فحاشۍ په تور بنديز لګولى دى، لاکن زموږ د سټېج په ډرامو کي له مجرو او فحاشۍ علاوه نور څه سته. موږ د پېړيو تر غور او فکر وروسته داسي مثالي ټولنه جوړه کړې ده، چېري چي د يوه واده لپاره د ځوان د تعليمي اسنادو امبار ښه غټه نوکري، کور، ګاډى او بېنک بېلنس کتل کېږي او دا تر څه آنده هغه وخت سر ته رسېږي، چي يو ځوان د خپلي ځوانۍ و آخري بريد ته رسېدلى وي او بيا د واده سوچ وکړي. يعني د ده نيمايي ژوند په تنهايي او مجرده توګه تېر سي، پر نجونو باندي د جهيز بوج د بيان وړ نه دى، خو دا يو حقيقت دى، چي جنسي تسکين يو بنيادي انساني ضرورت دى او تر څو چي دغه بنيادي اړتيا پوره سوي نه وي، انسان په نورو تخليقي کارونو باندي توجه نه سي ورکولاى. موږ ولي د دې حقيقت منلو ته زړه نه ښه کوو او موږ به تر څو د نيوټن، بل ګېټس او البيروني پر ځاى شاعر، مجنون، ادم خان، رانجها او غمزده نسلونه پيدا کوو. موږ به تر څو د ژوند په څلورو ورځو کي دوې په آرزو او تمنا او نوري دوې ورځې په انتظار تېرولو ځوانان مجبوره کوو. د نړۍ کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

20-1-21

ساینس او نفسیات په دغه ټولنه تندرسته ګڼي، موږ و چاته د دهوکې ور کولو هڅه کوو او له چا سره د درواغو ویلو کوشش کوو... دا څنګه د ژوند نظام دی، چې د بنیادي انساني اړتیاوو پر اظهار او پوره کولو باندي بندیز وي. کله چې د حقیقت بیان کولو ټولي لاري بندي سي، خو بیا هم هر هغه څه کېږي، چې په ټولنه کي وجود لري، لاکن دا هر څه د منافقت په پرده کي کېږي او هر کس د فرشته صفت جوړېدلو دعوې دار وي. خو حال دا چې په خوردبین کي د کتلو باوجود یو صفا انسان هم نه سي پیدا کېدلای... موږ باید دا حقیقت و منو، چې له منافقته جوړي ټولني له بل چا سره نه بلکې د خپل ځان سره د دروغو کارونه کوي او تاوان هم خپله سهي. منټو پخوا لا ویلي وو، چې موږ د داسي ټولني وګړي یو، چې د خپلو خواهشاتو ښخول راته لوی ثواب ښکاره کېږي. ځکه فرایډ ویلي وو، هغه جذبات چې اظهار یې و نه سي؛ کله هم نه مري؛ بلکې ژوندي ښخېږي او وروسته بیا په ډېره بده بڼه کي سر را پورته کوي...

همدې مضمون شېرخان له ځانه سره بلي نړۍ ته رسولی وو.

....

نن سهار شېرخان ته ځان بیداره و ایسېدی، وختي تیار سو، چي د پرون د وختي راتګ تلافي هم وکړي. د خپل یوه فېن د لاس جوړه کړې کندهارۍ غاړه یې په غاړه کړه، په خړو جامو کي چي بهر را و واتی، نو مور یې د دواړو لاسونو و نوکانو ته و کتل، بیا یې خپل لاسونه مچ کړل، زوی یې پر ملا و ټکاوی او نصیحت یې ورته وکړی، چي لږ په خیال ورځ تېره کړي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ورته و ویل، چې نن ویک اِنډ دی، نیمه ورځ کار دی، موږ ملګرو بیا د اوړک پروګرام جوړ کړی دی، ماخستن ناوخته راځو...
ورځ شېرخان په ډېره بوختیا تېره کړه، د پرون حساب او کتاب برابرول، سمدلاسه د ګیراکانو داسي شلیک جوړ سو، چې د ختمېدلو نوم یې نه اخستی... بنایي؛ اختر را روان وو، نو ځکه هر یوه هڅه کوله، چې ژر تر ژره د اختر شیان پوره کړي. د څنګ دکاندار نقیب الله هم نن د شېرخان پوښتني ته راغلی... ماپښین قضا د شېرخان ملګری داود سره د درې نورو ملګرو را و رسېدل. هغو غټې لېنډ کروزر د مارکیټ و مخته و دراوی، شېرخان ورغلی، صلاح او مشوره یې سره وکړه او بیا هر ملګري خپل خپل ورکړی کار په مخه کړی... په دې وخت کي د کالج د پنځو نجونو یوه ډله د سینګار هټۍ ته را ننوتله، چي په دوی کي د یوې له شېرخان سره مخکي هم شناخت وو او غوښتل یې، چي له شېرخان سره د خپلو خوندکیانو پېژندګلوي هم وکړي، خو چي د شېرخان و تازیله ته یې وکتل. نو پښه نیولې سوه، ټولي بهر و درېدلې او له شېرخان سره یې د خبرو لاره جوړوله. خو شېرخان او ملګرو یې د پکنک سامانونه راوړل او په موټر کي یې اېښوول، په دوی کي یو ځوان په ګاډي کي ناست او په پرله پسې ډول یې نجونو ته په ځیر ځیر کتل، لاکن د نجونو تر سترګو نیهام وو...
پای چي د شېرخان او ملګرو کار او مجلس اوږد سو او له دوی سره د خبرو کولو موقع نه وه، نو په نجونو کي یوې خپلي خوندکۍ ته و ویل:
اړې کلثوم! دا هلکان نه دي...
کوم هلکان...؟
دا چي سره ولاړ دي یا نور چي هر څوک وي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو! نو څه خبره ده...؟

دوی چې په خپلو کې سره و دربږي. نو څه سره وايي...؟

یووواړې! ته په دې لا نه یې خبره...؟

نه: والله که په خبره یم.

ته خو ډېره نادانه یې.

هر څه چې یم. خو ته یې را و ښایه.

اړې! دوی هغه مجلس سره کوي. چې موږ نجوني یې هم په خپل اپس کې سره کوو...

رښتیا...؟

هو: والله چې..

وی خدایه! دا هلکوان بیا څه رنګه بې شرمه دي..

....

په لاره کې داود چې د ښار د یوه ډېر لوی تاجر زوی وو. د خپلو ملګرو تعارف له شېرخان سره وکړی. چې په دوی کې یو د صحت محکمې د سېکرټري زوی وو. بل د پولیس د ایس ایس پي ورور او دریم د خوراک د څانګې د صوبايي وزیر وراره وو... دا سرکاري لېنډ کروزر هم د وزیر وراره را روان کړی وو...

څلورو واړو ځوانانو ځان و شېرخان ته نژدې نژدې کاوی او د خپلې دوستۍ باور یې په وار وار ورکاوی... د اوړک په یوه ښه باغ کې د ویالې پر غاړه دوی لږ ګوښه کښېنستلو، هر یوه مجلس ته خوله جوړوله، لاکن د اظهار جرات په چا کې نه وو، کله سپورټس، کله سیاست، کله تجارت او کله د ښار د ژوند په هکله دوی سره و ګاېېدل، خو د شهرو او رویو څخه یې دا معلومېدله، چې د دوی هدف بل څه دی، خو د اظهار لاره یې نه سوای موندلای... دوی چې په کله هم خبره سره را نژدې کړه، نو شېرخان به مجلس بلې خوا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړاوی... څه ساعت وروسته د پولیس د ایس ایس پي ورور چې د ترخو اوبو په سحر کي را ګېر سو او خمار یې له یوه یوه اندام څخه را خوټکېدی، نو راغلی او شېرخان ته مخامخ کښېنستی، په ډاګه یې ورته و ویل، چې ستا د شناخت نو و موږ ته څه ګټه را رسېږي. داسي د شاپېریانو اتڼ درباندي جوړ وي، موږ هم په دغه شله کي درسره ګډ کړه..

شېرخان هک پک کښېنستی او ورته و یې ویل:

څه مطلب...؟

مطلب صفا دی، ستا نو څه حیثیت دی، چي له موږه سره ناسته ولاړه وکړې. موږ ټوله د غټو خاندانو څخه یو، هر یو په تا باندي خرڅه کوي، لاکن ته کنجوس زموږ خیال نه ساتې...

څه رنګه خیال...؟

د سېکرټري زوی را مخته سو او ورته و یې ویل:

په اصل کي موږ ټوله ځوانان یو، خبره پټه نه ده په کار، تا لره هر وخت نجوني راځي، یوه ډله راضي کړه، چي له موږ سره پکنک ته کله راسي...

پکنک او نجوني...؟

ولي؛ نجوني نو پکنک نه جوړوي...

جوړوي یې، خو هغوی د خپل خاندان یا د خپلو کلاس فېلوز نجونو سره.

که له موږ سره یې جوړ کړي، نو څه بده خبره ده...؟

زموږ معاشره دوی ته اجازه نه ورکوي، چي هغه دي له هلکوانو سره ګډه مېله وکړي..

زه به په ایم پي اې هاسټل کي جلا کمرې ورته و نیسم، د صوبایي وزیر وراره غاړي تازه کړلې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو؛ په خدای... ګروپ سيکس بيا بل خوند کوي، خماري ځوان په بې باکه توګه و ويل...

داود خانه! ستا دوستان لېوني دي، که زه غلط يم..

شېرخان په رپېدلو شونډانو و ويل...

ګوره شېرخانه! موږ ماشومان نه يو، موږ په هر څه پوهېږو... ته ښکلی ځوان يې او پخپله خو په دوی باندي موړ يې... موږ وايو، چي کله خواپيټه سې، نو بيا پر موږ هم ږغ کوه...

....

تر ماخستنه پوري د شېرخان په مغزو کي د ګروپ سيکس خبره پرله اووښتله را اووښتله... ښايي؛ دی له دې توري سره نابلده وو، ځکه يې ماخستن په موبايل کي په دې اړه پلټنه وکړه، آخر کار يې و مخته څو وېب پاڼې راغلې، چي دغه تماشه پکښې روانه وه. لومړی سر شېرخان هم ځوان وو او دا تماشې يې په خوند خوند و کتلې، د انګرېزانو سره او سپين لڅ بدنونه... د هغو د ځوانانو او پېغلو هوس، لېونتوب، چيغې، زوروونه، نذرانې او تماشې خو شېخان هم له شېخۍ و باسي، خو شېرخان ډېر ژر دا وېب پاڼې د خپلې ناروغۍ د بيرته را پورته کيدلو له وهمه بندې کړې. دويم ده ته دا تماشې په دې هم بدي و ايسېدلې، چي په دې کي د انسانيت توهين ډېر وو، حيوانيت پر غالب وو، خو دی ښايي؛ ځوان وو او د دې تماشو د ګټو او تاوان معلومولو په لټه سو، د ده ذهن تر ډېره پوري دې منلو ته تيار نه وو، چي زموږ ټولنه دې دا ډول تماشې و زغمي، ځکه د دې ټولنې آداب لا دومره ټيټ هم نه دي، چي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان چي به هر وخت په یوه لانجه یا کشاله کي را ګیر سو، نو د ده د زړه درمان او سوچه دوست واجد ته به یې حال ورکړی او د ده رایه به یې و پوښتله...
واجد پر مخ ګرځېدلی ځوان، سکالر او د پوهنتون لوستونکی وو، پر هره خبره به یې سوچ کاوی، نن چي شېرخان د دې لانجې په اړه پوښتنه ورڅخه وکړه، نو ده ژر د سعودي عرب هغه ویډیو ور واټس اپ کړه، چي په هغه کي اووه ځوانان یوه پېغله نجلۍ په ګډه ربېپ کوي او تر هغه وروسته یې قتل کوي او سعودي سرکار و دې اووه سره مجرمانو ته د سر پرېکېدو سزا ورکړې وي. دا اووه سره ځوانان په یوه خلاص میدان کي له یوې پنجرې څخه را و باسي، دواړه لاسونه یې د شا له خوا ورتړلي وي، ژړ کالي یې ور اغوستي وي، پر ګونډو یې کښېنوي، سر یې مخ ته لږ را کش کړي او د ښي لاس و خواته یې یو جلاد بېخي تېره او اوږده توره په لاس ولاړ وي، هر ځوان د مغزي له خوا په دومره زور په توره و وهي، چي په یوه او لومړي وار یې سر له تنه جلا و غورځي، د وینو فوارې روانېږي او دا هر ځوان بوخ کوني را واوړي او د مرګ شومه سي...
شېرخان درې مرګونه په مات زړه و کتل، د څلورم ښکلي ځوان و څهره ته چي یې وکتل، چي له وهمه یخي خولې پر را رواني وې او په روڼو سترګو یې د خپل مرګ اسباب لیدل، چي کله یې سر په ډېر زور لېري و غورځېدی او سترګي یې خلاصي پاته سوې، نو د وینو له فوارو سره د شېرخان تر خوله سوې چیغه و وتله، چي د خدای پار دی، دا څنګه انسانیت دی...
د شېرخان مور یو دم له خوبه را و غورځېدله او شېرخان یې په خپله غېږ کي ټینګ و نیوی، چي له وهمه یې ټول بدن په کپ اخته وو.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل بارانه! ته کله کله دکان له راځه، ساعت به مي در سره تېر وي، مخنۍ کیسې چي واورم، نو زړه مي باغ باغ سي...
نقیب جانه! موږ خو د خدای لغړیان یو، بیا به را څخه تنګ سې، ستا دا دومره غټ دوکان دی، ته خو به یو منټ هم و مجلس ته خلاص نه یې.
نه، نه؛ برخي ازلي دي، نه په زور نه په زاري دي... منم؛ دکان ډېر غټ دی او د ضرورت هر ایتم مو هم ور پوره کړی دی. لاکن دومره ګټه نه کوي...
ولي؟ د مارکېټ حالت ته چي ګورم، نو دومره رش خو بل یو ځای نه وي.
دغه خو د حیرانۍ خبره ده...
نقیب جانه! ګوره؛ ستا مخامخ دکان ته مي له ډېره وخته سودا بنده ده، چي ښځکه یوه ډله را ووځي، بله ور ننوځي...
هو؛ د دې مالک ډېر بېړوه شوک دی، یو چوکره یې ساتلی دی، هغه لره دا ټول مخلوق ور روان دی...
نو ته ولي داسي شوک نه ساتې...؟
دې دله لره ورسم، خو دومره مغروره دی، چي پر پوزه مچ لا نه پرېږدي...
زما په خیال هغه هم پېژندلی یې...
ګل باران له خندا شین سو او ورته و یې ویل:
کښېنه زویه! پخوانۍ خبري مه را یادوه، کنې ټول حال دي بیا و خلکو ته وایم.
په ماکي دي نو څه پرې ایښي وو، ستا د پیسو زور وو، که زه بدنامه کېږم، نو ته خو به هم راسره بدنامه کېږې...

2021.01.20 21:5

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبري پرېږده، دا راته و وایه، چي واده دي کړی دی او که یه؟
هو شکر دی، څلور بچیان لرم...
ګوزاره دي څنګه ده...؟
ډېره ښه ده، خپل ټرک چلوم، پنجاب لره مالونه وړم...
اورېدلي مي دي، چي په پنجاب کي دا غټه دنده ښځي ډېره ده.
هو شکر دی؛ الحمد لله.
تاسو هم پکښې اباد یاست...؟
سبحان الله، خوله و نه خورې..
نو چېري وي؟
هر ځای چي ګاډی و دروو، هلته لکه مچمچی په خپله پر را ټولي سي...
نو نیول خو به یې ګران کار نه وي..؟
نه وي، دلته اشاره، هلته کفاره او...
څه وایې.. څو قیمت غواړي؟
بس دوه درې سوه روپۍ...
دومره ارزانه...
نو څه کوې، د چین شاپېری خو نه دي...
نو څنګه وي...؟
د سنده تر لچیانو لږ خوندوري..
نو ما هم کله کله درسره بیایه..
ولي؛ دلته د سنده په لچیانو نه یې موړ سوی..؟
نه؛ هغه اوس خوند نه راکوي..
ولي؟
یو خو مي واده کړی دی او بل...
بل څه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل نو دا چې په دې لچیانو کې اوس د اېډز، تور ژړې او نورې ډېرې ناروغۍ ګډې دي، ځکه مې زړه نه ورته غواړي...

نقیب جانه! خپل واده لرې، نو نورې څه کوې؟

بس یوه توره کیڅه یې راته کنبینولې ده، والله که مې باړ په ماتېږي.

ګل بارانه زویه! تا خو هم واده کړی دی، نو ته ولې دا کار کوې؟

موږ خو په شپو شپو مسافر یو. سړی چې وږی وي، خروړی سي او خروړی بیا هر ځای خولې اچوي...

نقیب الله چې د شېرخان د دکان سینګار هټۍ ته مخامخ یې دکان وو، پنځه دېرش کلن، کوشنی قد، راوتلی نس. کوشنۍ بږیره. لږ ختلی سر په ډېر مشکل به یې له چا سره دوې خبرې کولې. خو د مطلب لپاره به په هر چا پسې کېدی. لاکن حلیه او انداز یې په لومړي سر کې هر چا محسوساوی. چې د خپل مطلب لپاره لګیا دی... لاکن چې کله به یې د خپل سکول کلاس فېلو ګل باران و لیدی، نو دواړه به په مجلس کې دومره ډوب سو. چې بیا به یې د بل شي پروا نه کوله. دا وخت ګل باران له نقیب الله څخه وروستی پوښتنه داوکړه، چې:

دا هلک که چوکره دی، نو بیا خو یې په پیسو خطا ایستل ګران کار نه دی او ته خو په دې کار کې ډېر مهارت هم لرې، نو بیا دې ولې وار خطا دی.

همدغه خو مصیبت دی ګل بارانه! دی په هیڅ شي پر لار نه راځي.

....

د شېرخان مور ډېره په عذاب وه، ساه یې لنډه لنډه کېدله، شېرخان د اېدهي امبولانس را و غوښتی، سول هسپتال ته یې و رسوله. په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ایمرجنسي کې یې تر اکسیجن او نیبولایزر لګولو وروسته میډیکل وارډ ته شفټ کړله، ډاکټران پر را کوږه سو، تر پوښتلو او کتلو وروسته یې د ټیسټونو او ایکسرې امر ورته وکړی، مور یې تر اوسه لنډه لنډه ساه وهله، اکسیجن پرله پسې ور روان وو، پر تندي یې خولې را رواني وې، خوله یې وچه کلکه وه، په ناستې ناسته وه، ټوله شپه یې هم دغسې تېره کړې وه، نرسې سیرینج راوړی، چې وینه یې واستوي. شېرخان ته یې و ویل، چې لاس یې راته و نیسه. شېرخان د مور لستوڼی ور پورته کړی او رګونه یې ور بند کړل. د نرسې چې کله د شېرخان لاس ته پام سو، نو بالا یې په ځیر ور وکتل او پوښتنې یې پیل کړې، چې دا ستا څه ده؟ ستا نوم څه دی؟ کور مو چېري دی؟ له کومه راهیسي ناجوړه ده؟ ته څه کار کوې...؟

شېرخان ته دا دومره پوښتنو خوند ور نه کړی، ولي مور یې په عذاب وه، خو نرسې ته د ده لاس خوند ورکړ، ګوتي یې ټینګې ور نیولې وې، بیا به یې ورته و ویل، دلته لاس کښېږده، آخر یې خپل لاس د ده له لاس سره نژدې کړ او دغه نژدېکت دومره اوږد سو، چې د مور له لاسه څخه یې تر ضرورت زیاته وینه را توی سوه...

شېرخان چې په ډېر مشکل سره په خښم کېدی، یو دم یې خپل لاس را پورته کړی او د مور وینه یې بنده کړه. نرسې ته غصه سو... نرسې په ځواب کې ورته و ویل، چې تا لاس کوږ راته نیولی وو..

....

....

شېرخان تر ښه ساعت وروسته له معایناتو سره وارډ ته را و رسیدی، پر کاونټر یې ډاکټر ته معاینات ور ښکاره کړل...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر ورته و ویل، چې د سالنډۍ (Asthama) معمولي حمله وربانديې سوې ده، اوس يې طبيعت ښه دی، چې دا ډرپ ختم سي، نو کور ته يې بوځه. زه پرچې درليکم، دواياني به ور واخلې...

شېرخان د مور لوري ته راغلی، چې اوس ډېره ښه سوې وه، لږ ساعت وروسته نرسه راغله، د دوايانو پرچې يې راوړله او په ډېر تپاک سره يې شېرخان ته ور و ښووله. شېرخان چې د مور په مينه کې له آره ډوب وو او پرچې ته يې په ډېر ځير ځير کتلو، ځکه يې و نرسي ته خاص پام نه وو، خو د مور سترګې يې د نرسي په حرکاتو کې ښخې وې، چې يو وار به يې لاسونه د شېرخان له لاسونو سره و مښلول، بيا به يې ځان ور نژدې کړ او بيا به يې سترګې پکښې ښخې کړې. هڅه يې کوله، چې له خبري خبره جوړه سي او مجلس اوږد سي... څو واره د نورو ناروغانو خپلوان ورته راغلل، چې ډرپ ختم سو، دغه دی ستن مې راوړله؛ دا ور ولګوه، ناروغه مې باکې وهي، خو دې بل هيڅ چا ته هم پام او توجه نه کوله، اوس خو يې شېرخان ته دا هم و ويل، چې هر کله دې مور ناروغه سي، سيخ يې زموږ وارډ لره راوله، که زه چېرې نه وم، زما د موبايل نمبر واخله او ماته فون را کوه، زه به ژر تر ژره ځان را و رسوم... اوهو؛ ښه وايې، زه ماښام فون درته کوم، چې د مور حال دې معلوم کړم...

شېرخان يوې خوا ته د دې مينه ناکه رويه ليدله او بلې خوا ته يې د دې له حسرته ډکې سترګې په زړه کې ښخې سوې او د دې په مدعا پوه سو، خو ده د مور د علاج لپاره هر څه زغمل، ځکه نرسې ته په جار جار ګايېدی... نرسه به نوره هم درېدلې وای، که چېرې کنسلټنټ ډاکټر دې ته ږغ نه وای ورکړی.

شېرخان چې له دې وزګار سو، نو راغلی؛ د مور پوښتنه يې وکړه، مور ورته و ويل، چې زه خو ښه يم، خو دا نجلۍ په تا پسې ډېره اټاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، ستا په باب يې دومره پوښتني راځخه وکړې، چي له ما څخه يې خپله بيماري هېره کړه... لاکن يوه خبره ده، چي زما يې ډېر خدمت وکړی...

موري که وخت راغلی، د دې د خدمت صله به ور کړم...

زويه! دا صله نه غواړي...

چي صله نه غواړي، نو څه غواړي...

دا له ما څخه تا غواړي..؟

زه او غوښتل..؟

هو، هو! دې زړه پر تا بايللی دی او دا دي د ځان کول غواړي...

خو موري! ته...

مور يې په دې خبره لږ په سوچو کي سوه، دواړو يو بل ته سره و کتل او لږ ساعت وروسته يې د مور تر سترګو دوې روڼې اوښکي را توی سوې...

....

ماخستن ناوخته د شېرخان موبايل و ګړنجېدی...

زه ستاف پروين خبره کوم، ستا د مور حالت څنګه دی...؟

ډېر ښه دی، ستاسو له کومک څخه يو جهان مننه...

نه؛ هيڅ خبره نه ده، دا خو زموږ فرض دی.

تاسو دي خدای هر وخت د حاجت مندو لپاره ژوندي لري...

امين، ثم آمين...

وايه؛ ستاف پروين، له تا سره څه کومک کولای سم...؟

کومک نه غواړم.

نور څه کولای سم.

بې کومکه هم هر څه کېدلای سي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پوه نه سوم...
پوهېدل وخت غواړي...
څنګه وخت...؟
داسي څو لمحې چي زه او ته يي دواړه يوازي يو ځای سره تيري کړو او...
پروين! زه ټوله ورځ په دوکان کي تېروم او د شپې کور ته راځم...
زما لپاره ته څو لمحې وزګار پېدلای نه سې...؟
نه؛ داسي نه ده، زه ... زه به کوشش وکړم، خو ته ما لږ پوه کړه، چي زه تاته په څه ښه در تللای سم...
زه ستا د وجود سايه جوړېدل غواړم...
سايه... وجود... زه پوه نه سوم...
اصل کي زه دلته له کوره لېري ژوند کوم، يوازي ژوند د يوې پېغلي لپاره دلته ډېر ګران وي، چي ته زما د ژوند ملګرې سې، نو د دواړو ژوند به پر کراره سي...
د دواړو ژوند به پر کراره سي، څه مطلب؟
زه خو ډېر پر کراره ژوند تيروم.
نه شېرخانه! د ځوان ژوند تر هغو نه سي پر کراره کېدلای، چي د ژوند ملګرې و نه لري...
خو ما په دې اړه تر اوسه سوچ هم نه دی کړی...
هو؛ کله کله بې سوچه او بې فکره هم اچانک د ژوند فيصلې د ژوند يادګاري لمحې پاتېدلای سي...
هغه څنګه...؟
هر کله چي يو انسان پخپله يوه فيصله وکړي، نو بيا هغې ته هر رنګه جامې پخپله ور اغوستلای سي...
ستا خبري زما تر سوچ لږ لوړي دي...

2021.01.20 21:58

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته که له ما سره څو لمحې نژدې پاته سې، نو زه به دي د ژوند په راز او خوند باندي پوه کړم.

....

شېرخان تر ډېره په سوچو کي غرق وو، پرېکړه يې نه سوای کولای، يوې خوا ته د مور ناروغي او بلي خوا ته کومک کوونکې نرسه.. د هغې جذبات، فلسفیانه خبري... د پېغلي وجود، د هغې ناکراره ژوند، له نورو خلکو څخه وېره، د ژوند د ملګري يا خاوند په ملتیاله نورو زلخوړو څخه د ځان او عزت ساتنه، بلي خوا ته د شېرخان کورنی ژوند، ځواني، د ده خپله دنیا، په هغه کي پټ رازونه، ځکه ده نه سوای کولای، چي زه پخپله یوه پرېکړه څه رنګه پر خپل سر کولای سم... ځکه يې خپل خواږه دوست واجد ته فون وکړی... واجد به ماخستن مهال په ډېر دقت د چا فون اخستی، چي دا وخت به هغه اکثر د کتابونو په نړۍ کي ډوب د خپل فکري او ذهني خوراک تومنه به يې را ټولوله... لږ ساعت پس يې پخپله شېرخان ته ژنګ را و واهه...

وایه؛ شېرخانه! ورځ دي څنګه تېره سوه، بیا په څه لانجه کي را ګیر يې؟

را ګېر نه یم، را ګېر يې کړم...

بیا چا دانه در واچوله...؟

بس واجد جانه! ته پوهېږې، چي له هري خوا دامونه دي...

و وایه؛ دا بیا کوم دام دی، چي په نیمه شپه يې داسي بې کراره کړی يې؟

هغې خو نه یم بې کراره کړی، د هغې فلسفیانه خبرو کړولی یم.

فلسفه او ښځه...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هو؛ هغه وايي، که څوک پخپله ټينګه پرېکړه له ځانه سره وکړي، نو بيا هغه په سر رسولای او عملي کولای سي...
دا خو يې اسانه خبره کړې ده..
څنګه اسانه؟ موږ خو هره ورځ له ځانه سره سوچونه وهو، منصوبې جوړوو، غوښتني لرو، خو په ډېر مشکل سره سوا سېر لا نه سي جوړېدلای..
شېرخانه لږ په ځير راته غوږ سه..
شېرخان هم دواړي غځېدلي پښې سره را ټولي کړې، قلم يې را نژدې کړی او کاغذ په لاس د واجد فون ته په توجه کښېنستی...
"دا خبري د مېټا فزکس (Meta Physics) "چې د فلسفې يو شاخ دی" کي سره را غونډې دي، دغه علم دا وايي، چي د انسان په داخل کي دوه شيان په يوه وخت کي وجود لري "نفس او روح" او دواړه هر وخت خپل خپل افعال تر سره کوي او د دې دواړو له لاري مثبت او منفي سوچونه او کارونه هم روان وي، د دې واک له انسانه سره پخپله وي، چي هغه مثبت ته زياته پاملرنه کوي او که منفي ته. د انسان دننه د ده خپل ضمير هر وخت بيدار وي او که دی پخپله د يو شي تحليل وکړي، هغه د ځان او جهان لپاره فايده مند و ګڼي، نو دی يوې پايلي ته رسېږي او د هغه د حاصلولو او عملي کولو لپاره بيا اسباب لټوي. هغه اسباب چي د ده په واک او چاپېريال کي لار ورته جوړېدای سي. که انسان پخپله په خپله فيصله کي واکمن وي، د هغه په خوبيانو او خاميانو خبر وي، نو بيا هغه د نتايجو هيڅ پروا نه ساتي، د هغه شي د حاصلولو لپاره هر څه قربانوي، البت د وخت سوال ډېر مهم دی، که چېري اسباب لاري کوڅې او منډې ترنډې ګرندۍ وي، نو نتيجې هم پر خپل وخت حاصلېدلای سي، په دې اړه د کوټې د ډاکټر شعيب احمد د پي ايچ ډي مقاله

2021.01.20 21:58

(c) ketabton.com: The Digital Library

(When You Believe Then You See It) چې د مېټافزکس مضمون له لارې تر سره سوله؛ هم د ويلو احتياج لري. هغه وايي، چې کله ستا يقين سو، نو بيا ته هغه شی ليدلای سې او هم دا هغه ستا دننه (Inner) يقين او فيصله ده، چې ته يې تر ډېر غور او فکر وروسته د ځان لپاره کولای سې، په دې اړه چې ته دا وخت د کومې لانجې سره مخامخ يې، نو ته سبا راسه، زه به و تاته د ډاکټر مقبول طارق کتاب "ژوري فکري تېروتني" درکړم، په هغه کې ته يو باب جنسي ژوند ولوله، هغه به ستا دا لانجه در هواره کړي.. پاته سوه، ستا دويمه خبره، چې موږ د هري غوښتني مخته حقايقو ته نه ګورو، پر مځکه اوسو، منصوبې د اسمان جوړوو، د غريب زوی خواري نه کوي او تخت د باچا د زوی غواړي. دا له ځان او جهان سره ډرامې دي، حقايق تسليمول د ژوند ښکلا ده."

....

د "ژوري فکري تيروتني" کتاب د يوه باب تر لوستلو وروسته شېرخان د ژوند د بېلا بېلو پړاوونو په اړه په سوچو کې سو، چې کله د ميليونونو ميليونونو کلونو مخته انسان هم د حيوانانو په څېر په لغ بدن ګرځېدی، کله چې يې د شعور سطحه لږ پخه او لوړه سوه، نو يې خپل جنسي اندامونه (اعضا) پټول پيل کړل، چې دا عمل انسان له حيوانه بېل کړی، کنې جنسي خواهشات او بچې پيدا کول خو حيوانان هم تر سره کوي، حيوانان هم د انسان په څېر دوه کارونه په وړتيا لرونکې توګه کوي، خوراک او سيکس. خوراک د ځان د بقا لپاره او سيکس د نسل د بقا لپاره... له دې پرته د انسان او حيوان توپير د کاينات د مسخر کېدلو په اړه دی، د حيوان مزل بس يوازې خوراک او جنس وي، د ذي روح د بقا لپاره د نر او ښځې دواړو له يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل سره مرسته ډېره مهمه ده، ځکه نسل پيدا کول اسان وي، خو د هغه ساتنه او روزنه مشکلات لري... همدې مشکلاتو په نړۍ کي تر ډېرو تجربو وروسته لاري کوځې پيدا کړې، د ځناورتوب په لکهونو کلونو کي ښځې د ځو ځو مېړونو (مړونو) جنسي تنده ماتوله، که څه هم د ښځې جنسي هوس تر نارينه زيات وي، خو هغه کله هم جنسي پيل پخپله نه کوي، خو داسي حالت ضرور پيدا کوي، چي نارينه دې شي ته مايل او آماده کړي. په انسان او حيوان کي يو ګډ خاصيت دا دی، چي دوی يوازي او که د ډلي په بڼه سيکس کوي، خو دوی اولاد له ښه پلاره غواړي، ولي چي دوی خپل اولاد پياوړی ليدل غواړي. دا پياوړی اولاد د مور او پلار په را روان ژوند کي د دوی د معاشي او معاشرتي او ټولنيز ژوند په ګټه وي.

د کتاب پر يوه مخ شېرخان تر ډېره په سوچونو کي سو، دلته دې خبري دی ډېر حيران کړی، چي د نارينه جنسي تنده خو ژر ماته سي او بيا په زور او زر هم ژر نه را پورته کېږي، لاکن ښځه له جنسي تندي او جذباتو څخه پرته هم جنسي چاري تر سره کولای سي. يعني که يې طبيعت وي او که نه وي؛ څه معنا نه لري، خو د پيسو په خاطر دا هر وخت سيکس ته تيارېږي. د دې څه مجبوري وي، په دې اړه ډاکټر مقبول طارق د ژوند بېلا بېل پړاوونه بيان کړي وو، يعني کرهڼيزه (زراعت) دوره، جاګيردارانه نظام، صنعتي زمانه او تر دې آنده چي تر ننني ماډرن وخته پوري يې هر څه صفا صفا ليکلي وو، چي کله به ښځه باداره وه، د کور کلي او محلت ټوله واکمني به د دې په لاس کي وه، خو بيا دا هم وسو، چي د غلامي، مينځي، مايني، رنډۍ، طوايفي بڼې يې خپلي کړې... هغه وخت هم وو، چي ښځې په ګډه لڅې نڅېدلې او يا به يې ګډه جنسي اړيکي ورسره ساتل کېدلې، بيا د وخت له تېريدلو سره د دوی جنسي

2021.01.20 21:58

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندامونه پټول پیل سول او تر هغه وروسته د دوی ټول بدن تر دې آنده چې دوی په چادري کې هم تر اوسه پټې دي، خو دلته دا پوښتنه او سوال پورته کېږي، چې لڅ مخ او پټ بدن... جنسي خواهشات را لړزوي او که سړوي...؟ دا خبره تر ډېرو تجرباتو وروسته کېږي، که ښځه په چادري کې وي، نو هوس ور ته زیات وي او که ښکاره مخ وي، نو هوس ور ته کمېږي. همدغه مشکلات انسان په جنسي بېلاریتوب اخته کوي، خو فلسفیان بیا په دې اړه په یوه خوله دي، چې باید جنسي ازادي هر چاته وي، خو...

پر دې "خو" توري باندي ډېر تفصیل راغلی وو او آخري فیصله شېرخان داسي ولوستله، چې جنسي آزادي په کار ده، چې د سیکس تر تعلیم وروسته ور کول سي. څوک چې د سیکس په الف او بې هم نه وي خبر، نو هغه به د سیکس په نتایجو باندي څه خبر وي، هسي د دوو درې شېبو تر تسکین وروسته چې کوم مشکلات د بچي د زېږېدو، د مور د مشکلاتو، د هغې د (Pregnancy) او د بچي د پیدا کېدلو له مرحلې څخه نیولې د ده د تعلیم، تربیت او معاشي مشکلاتو په اړه که څوک خبر نه وي، نو هغه به څوک له بېځایه سیکس کولو څخه را ګرځوي... غربي نړۍ که و خپلو وګړو ته جنسي ازادي ور کړې ده، خو هغه یې هم د عمر په یوه ټاکلې برخه کې ور کوي، دوی ته جنسي تعلیم ور کول د مور او پلار او ریاست ذمه داري وي، د تعلیم ور کولو بغیر جنسي بندیزونه څه معنا لري؟ ځکه چې څوک د جنس په تاوانونو خبر نه وي، هغه به څه رنګه له هغه څخه را و ګرځول سي... د شېرخان پر تندي باندي دې پېراګراف خولې را توی کړې، چې په سویډن کې د انتهایي اړتیا پر مهال و لور او پلار ته هم اجازه ور کول سوې ده، چې د دواړو په خوښه دوی جنسي اړیکي ساتلای سي او دې شي په دغه هېواد کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جنسي بېلاريتوب شرحه ډېره را ټيټه کړې ده. تر داسي نورو ډېرو مثالونو ورکولو وروسته د کتاب ليکوال د طلاق په اړه هم په ډېر تفصيل ګايېدلی وو، چي طلاق پر ښځه څه اغېز کوي او پر نارينه هم د طلاق اثر کېږي او که نه... او په خصوصيت سره تر طلاق وروسته چي ماشومان د کوم ذهني، جسماني، معاشرتي او معاشي لانجو سره مخامخېږي، هغو د شېرخان زړه ډېر و درداوی، خو دې شي بيا ډېر حيران کړی، چي د واده بغير هم په غربي نړۍ کي په ګډه جنسي ژوند تېرېدلای سي او موده يې هم تر کلونو کلونو پوري رسېږي. که چېري پای سره رضا سول، نو په ګډه او د دواړو په خوښه د واده پرېکړه وکړي، کنې نو داسي هم خوشحاله ژوند سره تېروي.

شېرخان چي ساعت ته و کتل، نو د شپې دوې بجې وې. د ده دماغ دې مضمون دومره ناکراره کړی وو، چي خوب يې رډ سو. د خپلي ټولني په اړه سوچو يووړی، چېري چي سيکس هر يو خوښوي، ولي د سيکس په اړه خبره کول يې ګناه ګڼل کېږي. په داسي ټولنه کي به د سيکس تعليم څوک او څه رنګه ورکوي، چي د بل نامحرم سره که په خبرو کولو څوک ښځينه ذات و ليدل سي، نو د توپک شپېلۍ يې يو دم خوله د تل لپاره خاموشه کړي، خو پټخپله ټوله ورځ د بل د نامحرمي د عصمت درۍ لپاره په ذهني هلو ځلو ځان ستړي کوي...

د دې سوچ تر څنګ شېرخان ښايي؛ ځوان وو او د غربي نړۍ د بې واده تعلقاتو په اړه سوچو يووړی...

....

شېرخان به کله کله د هري ورځي له کاروبار څخه په دې تنګ سو، چي يو ډول سوداوي او خبري به وې، يو ډول غوښتني او ماحول به وو، د ده زړه به غوښتی، چي ووځي او و ګرځي، دنيا و ګوري او د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تسکین حاصل کړي، خو مجبوري هم بده بلا وي او معاشي مجبوري خو سړی د بل غلام کړي، نن یې هم دغه ډول موډ وو، که څه هم چا د ده پر څهره داسي تاثر نه لیدی، له هر چا سره خندا، مرسته، په خبرو او ښه خوی د هغو زړه ګټل، خو په درون (دننه) کي نن ناکراره وو او زړه یې غوښتی، چي له دې ماحول څخه ځان لر. لېري کړي، دا وو، چي ماپښین مهال د خپل سکول یو هم صنفي عبدالقادر د خریدارۍ لپاره د سینګار هټۍ ته راغلی، شېرخان د ده په راتګ دومره خوشحاله سو، چي هغه ګړی یې هر څه پرېښوول او د څنګ کوشنۍ خوني ته یې بوتلی، دلته یې په برقي تهرماس کي شنې چای وایښولې او د سکول د وخت په یادونو او کیسو سر سولو. عبدالقادر ښه کوه پېما دی، یو وخت یې شېرخان هم له ځانه سره غره ته بیولی وو، شېرخان نن بیا هغه وخت ور په یاد کړی، عبدالقادر هم پر شېرخان باندي ټینګار وکړی، چي په دې اتوار به ته له موږه سره څلور (چار)غاښي غره ته خېژې، چي شېرخان هم په ست خوشحاله سو، ځکه هغه هم له دې ماحول څخه تنګ او ستړی سوی وو، د سکون او اطمینان دنیا یې لټوله...

....

د اتوار په سهار تر لمانځه وروسته عبدالقادر، شېرخان او شېر. نور ملګري د شالدرې په ماجت میدان کي سره یو ځای سول، هر یوه د پکنک سامان را اخستی وو، ټولو سامانونه سره تقسیم کړل، هر یوه خپله غوټه په بېګ کي واچوله او خپل خپل بېګ یې په شا کړی. شېرخان په دوی کي نوی وو، ځکه یې ده ته کوشنۍ غوټه ور په شا کړه، خو ده له ځانه سره دوه بوتله اوبه اضافه را اخستي وې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پټ لمر د سهار وختي چوپتيا د مرغانو خوږو اوازونو ماتوله، نرۍ شمال تسکين رسوونکي ماحول هر چا او هر زړه ته تسکين رساوی، له همدې ځايه چې د غره په راغه کي د کوټي ډېره زړه او خوره ابادي وه... دوی د مهردار غره له لمني څخه خپل تګ پيل کړی. له زينو باغ څخه د ګلانو را پورته کېدونکي خواږه بوی او د نيالګيو د شنو او زرغونو پاڼو ديد د دوی ذهنونه نور هم ښاد او تابانه کړل.

شېرخان د سوچ نړۍ ته ځان وسپاری، چې انسان خو د خوشحالۍ او اطمينان لپاره هلې ځلې کوي، دا خوشحالي خو په فطرت او د فطرت په اجزاوو کي پرته او پټه ده. چې د يوه ساعت سکون يې د نړۍ په هيڅ شي کي هم نه وي... د دې لپاره نه د منډې ضرورت وي او نه د معاش... دی په دې سوچو کي ډوب تللی وو، چې عبدالقادر بيا د نبو تر کوډۍ ځان رسولی وو او هلته شېرخان ته ايسار سو، چې له را رسيدلو سره سم يې و شېرخان ته و ويل، څه سوچونه وهې، راځه؛ د عمل دنيا و ګوره، د فطرت اداګاني و ګوره. شېرخان چې د کوټي ښار ته ور وکتل، نو له څلورو خواوو څخه غرونو په غېږ کي داسي نيولی وو، لکه پياله داسي ښکارېدی...

د کوټي ښار دومره غټ، پلن سوی او خور سوی وو، چې له سرې غوړګۍ څخه نيولې تر هزارګنجي او لوېديځ (مشرقي) بای پاسه پوري او دلته له شالدرې څخه نيولې تر بروري او چلتن غره پوري خالي ځای نه ښکاره کېدی، د درختو شرحه د لوړو ودانيو (پلازو) په پرتله را ټيټه سوې وه، پخوانۍ اووه سېنماوي اوس له نظرونو نيهامي وې، ځکه چې پخوا به د ښار هر ځای دې ځای ته راغلو خلکو نښاني کولای سوای او د هري سېنما د بام چادران به له لېري ځايه برېښېدل، خو بيا هم د مېري غونډۍ، د مالي باغ جګې وني، د کواري روډ شراب خانه او د بروري ابادي هغه ډول معلومداره وې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی چي و مخ ته و کتل، نو د دوی نور ملګري بيا د مهردار غره د سر کمرې ته رسيدلي وو، دواړو ګامونه ګړندي کړل او ځانونه يې د غره سر ته و رسول، د غره شاتنۍ ابادي هم د غره تر سره پوري را رسېدلې وه. له دې ځايه د چاوڼۍ پراخ ميدانونه، سټاف کالج، چلتن مارکېټ، کوټه کلب، د هني اوړک پراخه ناوه او د مري اباد غرونه او راغونه ښکاره کېدل او د يادو سوو سيمو په هوارو مځکو کرل سوو غنمو او نورو کروندو د ژوند د ښکلا نخښي شيندلې...

ملګري يې د جي پي پر لوړه (چړهايي) باندي کرار کرار روان وو، کوټه اوس هغه کوټه نه وه پاته، د هسکو غرونو په منځ کي د بې ترتيبو ودانيو، کړو وږو واټونو، بې آب او ګياه ميدانونو او د سپيرو بې ډوله پلازو يو خور وور سمندر وو...

اوف خدايه! دا ښار څومره ژر ژر ځله خورېږي، يوازي په يو څو کلونو کي يې دومره خورېدل... دا لړۍ که همداسي دوامداره وه، نو بيا خو به ډېر ژر د دې ځای د اوسېدونکو ژوند له نورو کړاوونو سره هم مخامخ سي. دوی دواړه چي دې پېچومي ته و رسېدل، نو شېرخان هم د اوبو بوتل پر غاړه پورته کړی، ساه يې لنډه لنډه کېدله... عبدالقادر ورته و ويل، چي دا چړهايي له سړي څخه د ټولي هفتې غمونه او فکرونه هېر کړي، که هر څوک دا چړهايي په مېړانه تر سره کړي، نو هغه څوک بيا د ژوند هره چاره تر سره رسولای سي، له همدې ځايه چي موږ ورو ورو د انسانانو له ابادۍ څخه نيهام سو، نو د سکون نړۍ نوره هم ودانه سي، هغه سکون چي انسان ته نه په دولت رسېږي او نه په کومه کرسۍ او چوکۍ... د څه مودې لپاره سکون او خوشحالي محسوسه سي.

د چړهايي په سر کي د دوی ملګري ورته انتظار وو او دلته دوی لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساه واچوله. اوس کرار کرار مخ ته روان سول، تر جهنډو او پوځي غونډۍ تېرېدلو وروسته له کوترخانو سره عبدالقادر و شېرخان ته و ويل، چي د هغې بلي پلا د راتګ په وار به دلته ستا په ياد وي؛ ګڼ شمېر کوتري وې، خو د انسانانو د لالچ او بې غورۍ له کبله اوس له دې ځايه کډه سوي دي... دوی چي ځومره مخته تلل، خاموشۍ ورته هغومره په ژورتيا سره هر کلي وايه، کرار کرار د کوټي د ښار نخښي او ماڼۍ هم له سترګو نيهامېدلې، د حيدر دره چي ځنګه تېره سوه، نو په سرو کي ختل بيا يو څه ناڅه زور او دقت غوښتی.. شېرخان چي و نورو ملګرو ته و کتل، هغوی بوک (په غره کي د اوښ بوک ته سوی ځای) ته ځانونه رسولي وو، نو دوی هم ګامونه چټک کړل او ټول په يوه وخت تر تمبو پوري و رسېدل. تمبې د دويم غره پر سر ولاړي دي او له دې ځايه څخه د کوټي ښار نظارې او ننداري تر کچلاغ، لکپاس او کولپوره پوري په ښه توګه کېدلای سي، خو د خواره ګرځ له کبله هر څه صفا نه معلومېدل، ولي د دې غره له سره د کوټي خړ پړ ښار هغه ښه نه درلوده، چي پخوا به غوړېدلې ښکارېدله. اوس يې پر څهره باندي د خړو ګرځونو او دودونو تورو لوګيو وزر خواره کړي وو، هر څه مبهم او تر دودونو لاندي ښکاره کېدل، تر دې آنده چي د ونو ښاخونه هم په لوګيو تور ښکارېدل...

دلته دوی په ساه اچولو سره د سهار ناری هم وکړی او د ستړيا تر هوسا کېدلو وروسته په ملتيا سره د راوړو کېکونو او چای خوړلو خوند...

د مورچو او عثمان کلا له لارو څخه غره ته راختونکي (کوه پيما) هم پر دغه ځای سره يو ځای کېږي او پر مخ باندي دا لاره صديق اوطاق ته رسېږي، پر دې ځای له دوی څخه د ټين ټاون يو ځوان مخ ته تېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سو دا ځوان د پوځي ټرېننګ لپاره په هر اتوار د ځلور غاښي پر لار سپین کارېز ته اوړي او له هغه ځایه څخه بیا په وېګن کې کور ته راځي، پرله پسې اته یا لس ګهنټې په غرونو کې مزل انسان خومره قوي کوي، د دې اندازه هر چا د دې ځوان له تګ څخه کولای سوه، چي په غوږو کي یې هیډ فون لګولی وو او موسیقي یې اورېدله، د نړۍ په هیڅ یو شي کي یې هم ری نه واهه او د خپل هدف لوري ته په لوړ استقامت روان وو.

....

غرمه ناوخته دوی د دریم او څلورم غره د مابین و میداني ته را و رسېدل، دا پراخ میدان دومره خوندور او پر سکون دی، چي که هر څومره قیمت وربانديي و لګېږي، نو خلک به یې په لیدلو سره ادا کوي او ځانونه به ور رسوي. دلته شېرخان د ډېري ستړیا له کبله پټو هوار کړی او اوږد اوږد پر و غځېدی، نظر یې شا او خوا او دلي دوري و غړاوی، مخامخ د چارغاښي څلورم جګ غر لکه د بامیان.. شاته د دریم غره غونډۍ او دوی پخپله دا وخت دومره لوړ راختلي وو، چي بس یو آسمان، وریځي، هوا او دا غرونه وو، د دوی په چپه بل هیڅوک نه معلومېدل. دلته ملګرو له یو بل سره ګپي او مسخرې پیل کړې، خنداوي وې او سوکه سوکه موسیقي هم ږغېدله... دوی د لرګیو خوږ بوی هم په فضا کي خوشګوار بدلون راووست. ناستو ملګرو پر بېلا بېلو موضوعاتو خبري کولې، کله د کرکټ، فټ بال، د هغو لوبغاړو د ژوند، د باډي بلډنګ، د خپل بدن او خوراک، د خپل کور د وګړو د ښو اعمالو او سبقونو په اړه... خو شېرخان دا خبري ځوراوی، چي دوی هره موضوع څېړي، خو د کاروبار، پیسو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیکس په اړه یو هم خبره نه کوي او نه یو داسي عمل کوي، نه تنده
او هوس لري، چي د دوی د کړېدلي ژوند څرګندونه او عکاسي
وکړي. هر یو په سکون او خوشحاله دی. عبدالقادر "چي دوه کاله
یې په اروپا کي په یو پوهنتون کي لوړي زدکړي تر سره کړي وې"
غوښه په کړایي کي واچوله، یو ملګری یې ورته کښېناوی او پخپله
راغلی، له شېرخان سره په مجلس سر سو. ورته و یې ویل. چي څه
سوچونو اخستی یې...؟
دومره سکون او خوشحالي مي په دا تېر پنځه کاله هم نه ده
لیدلې...
چي اوسې؛ په خوی به د هغو سې..
هو؛ قادره ستاسو دې ملګرو ته چي ګورم او د دوی ... نو ځان ډېر
ګناهکار راته ښکاره سي...
هغه څنګه؟
د هر یوه چست بدن، سپېڅلي خیالونه. پاک ژوند او رڼه ذهنونه.
آخر د دې راز څه دی...؟
شېرخانه! ته ښه خبر یې، چي د نن سبا ځوانان په کوم ماحول کي
اوسي؛ هلته له بدو کارونو څخه د ځان ساتل ډېر ګران وي...
هو؛ زه هم دا خبره کوم...
نو د دې لپاره لازمه ده، چي هر ځوان په داسي یو مثبت کار بوخت
وي، چي نورو بېځایه او بدو کارونو ته یې پام نه ور اوړي..
هو؛ قادر جانه، که د انسان ژوند په خپل لاس کي وي، خو ټیک ده،
دلته خو ځواني او حسن د شریف خلکو لپاره پېغور سي...
نه؛ شېرخانه! موږ لا تر اوسه پوري د ټولني اقدار له لاسه نه دي
ورکړي.. منم چي ډېر ځوانان او پېغلي به بې لاري وي، خو که څوک
د خپل ژوند یو مرام اومقصد و لري، هغه له دې لارو ځان ساتلای

2021.01.20 22:00

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي...
شېرخانه! د ځوانۍ حفاظت که هر څوک وکړی؛ هغه به ټول عمر پرسکونه پاتېږي.
هغه څنګه..؟
ګوره؛ په نس او نفس کي دغه یو فرق دی، چي نس بس لري او تر دري څلورو ډوډۍ خوړلو وروسته موړ سي، خو نفس بس نه لري، په یوه پسي بله، په بله پسي بله... نو یو شی چي بس نه لري، په هغه پسي انسان ولي خپل ژوند بربادوي او له دې سره تړلي تاوانونه لا سېوا دي...
کوم تاوانونه..؟ عبدالقادره!
ولي د وخت او پیسو ضیاع، بې سکونه ورځ، له ټولني څخه جلا ژوند، ګناه او بیا د نن سبا د اېډز، تور ژړي او نوري بدي بلاوي...
قادرجانه! ته رښتیا وایې، دا نن چي زه دلته څومره سکون احساسوم، ماته د یوې میاشتي تر ګټه هم ډېره خوشحالي لري، خو؛ آخر انسان له خپل ماحول څخه څنګه را ووځي...؟
شېرخانه! واقعي ګرانه خبره ده، نن سبا چي په منفي توګه د نیټ کاروني کومه وبا را الوتې ده، دا زموږ د ځوانانو او پېغلو سکون او ژوند لوټ کړی دی. مغربي نړۍ لره هر څه پر خپل وار او قسط وار راغلو، ځکه هغوی و هر څه ته په ذهني، مالي او جسماني توګه تیار وو او دا ټول شیان د هغوی په ټولنه کي شتون لري، ځکه یې خلک ورسره بلد او اشنا وو، چي د ټولني له اړتیاوو سره سم یې دا شیان نیټ ته پورته کړل... زموږ بدبختي دا ده، چي د ګلوبل ویلیج په دې منډه کي موږ د بل کلتور، اقدارو او معاش ته اړ سولو، خو د هغو او زموږ په ټولنه کي د پېړیو پېړیو توپیر پروت دی، هم په ذهني ډول او هم په حقیقي توګه... موږ خو تر اوسه پوري د نیټ په ښه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناوړه یا مثبت او منفي توګه د کارولو لارې نه دي موندلي...
هغه څنګه...؟

د مثال په ډول هلته سکرټ په عادي توګه اغوستل کېږي. خو دلته د ښځې ورون څه چې لېنګې لیدل یې هم ګناه ګڼله کېږي.. ګناه خو پر خپل ځای ده، که یې څوک داسې وویني. نو کېدای سي: په سپینه ورځ حمله هم ور باندې وسي. همداسې نور څه مو د ځوانانو او پیغلو زړونه را لړزوي. هغوی چې زموږ و ذهني کچه ته و کتل. نو هغه ټول شیان یې پر نیت را پورته کړل. چې په دنیا کې د جنسي موادو تر ټولو زیاتې ویب پاڼې په پاکستان کې کتل کېږي ..

قادره! دا خو منم او تر څه حده پورې په خبر هم یم. خو لاکن...

لاکن څه معنا لري، دوی زموږ د ځوانانو ټول تخلیقي صلاحیتونه په زنګ ولړل... دا د منلو ده، چې جنسي تنده یوه اړتیا او ضرورت ده. خو دلته یې د یوې ذهني ناروغۍ بڼه خپله کړې ده... ته کلیوالو ته ورسه، ښار ته و ګوره، د طلاق شرحه ورځ په ورځ زیاتېږي. د ناجایزه ماشومانو اجسام په کوڅه کوڅه کې موندل کېږي. خو بیا هم موږ په دې ځانونه نه پوهوو، چې انجام به یې څه وي؟

عبدالقادر د جذباتو په بهیر کې ډوب وو، چې ملګري ور باندې ږغ کړل، چې کړایي پر پخېدلو ده..

له کړایي سره مستې، وریجې، سلاد هر یوه دومره و خوړل، چې حد یې نه وو، نن خو د شېرخان معده د هره جوښه خالي وه، ځکه ده هم په ډک نس خوراک وکړی، دلته ټولو په جماعت د ماپښین لمونځ ادا کړی، بیا یې سامانونه په شا کړو او مخ ته روان سول...

د چارغاښ له میداني ښخه باجري او بیا د د چارغاښي لمن ته و رسېدلو، له دې ځایه یې د سایه غار، چارغاښ درې، ټاپ او چپه لاس ته تر ولاړې درختې پورې را و رسېدلو او بیا یې د چارغاښي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی، دويم، دريم او څلورم غاښی تر پښو وکښی... دلته يې شاه او خوا و کتل، نو د کوټې ښار، ډګاری، ګړنګ، سپين کارېز، اوړک، زرغون غر، څخوبی، نوحصار، غبرګ، کچلاغ الغرض چې چېرې چېرې يې د دوربين سترګه اړوله؛ هغه ځايونه ورته ښکاره کېدل... همدلته يې د ماځيګر لمونځ ادا کړی... مېوه يې نوشِ جان کړه... د ځينو ملګرو غوښتنه وه، چې سپين کارېز ته به شپوه سو او له هغه ځايه به په وېګن کې کورونو ته ولاړ سو، خو عبدالقادر د شېرخان په غوښتنه دا پرېکړه وکړه، چې پر راغلې لاره به بېرته کورونو ته ځان رسوو، ځکه شېرخان چې دلته کوم سکون موندلی وو؛ هغه يې و هر قيمت ادا کولو ته چمتو او تيار وو... ستړيا، ځنډ، خو سکون... دا وو، چې د څخوبي له لاري د چارغاښي لمن ته را کښته سول...

په لاره کې شېرخان له نورو شپږو ملګرو څخه د دوی د ژوند او غرونو ته د باقاعده تګ راتګ او د ګټو په اړه و پوښتل.. په دې شپږو ملګرو کې يوه ملګري و شېرخان ته و ويل،

چې په دکان کې په ډېره ناسته چاغ سوم، نس او ورنونه مې را و وتل، معدې مې کار نه کاوی، په ډېر مشکله به کار ته ولاړېدلم، يورک اېسډ (Uric Acid) مې زيات سو... دا دريمه مياشت ده، هره ورځ لومړي غره ته او هر اتوار چارغاښي ته راځو، نس ته مي و ګوره، شل کلو وزن مي کم کړی، يورک اېسډ مخ له ختم سو، د معدې جوښ اوس نه لرم، ټوله ورځ داسي تازه او مست يم، لکه تازي...

دويم ملګري و ويل،

چې د باکسنګ لوبه کوم، هره ورځ په سپېشل سکول کي دوه ساعته منډې و وهو، بيا پريکټس کوو، د اتوار د غره راتګ دا ګټه را

(c) ketabton.com: The Digital Library

و رسېدله، چي د صوبې پر کچه باندي د لوبو په سياليو کي مي دوه واره لومړی پوزيشن اخستی دی، له نشو بېخي خلاص يم او د کالج ژوند په ښه ډول انجوای کوم، نور بس...
دريم ملګری چي ډېر سنجيده وو؛ په څه خواري او ډېر مشکل و خبرو ته رضا سو او څرګنده يې کړه، چي زه پخپله له فطرت سره مينه لرم، د غره خاموشي، له ښاره څخه لېري خواپاکې فضا، د اوبو آبشارونه، د خاورو خوشبو، د غرو بوټي او وني غرض د فطرت هره هره نظاره مي نور نور هڅوي، چي شاعري وکړم... د پېنټنګ سامان چي کله راوړم، نو دلته د فطرت نظارې د قلم او برش په مرسته تخليق کوم او همدغه زما فن دی. دا و ماته معاشي ګټې هم را رسوي، پر فطرت باندي د مين و نورو مينو ته اړتيا نه پاتېږي او نه زه دومره وخت لرم، چي و بلي خوا ته مي پام واوړي.
څلورم ملګري چي ساه يې لږ شړله؛ و ويل،
چي په نشو باندي اخته وم، ساه مي بندېدله، هيڅا له ما سره شناخت نه کاوی او نه يې زړه راسره غوښت. معاشي حالت مو داسي ځای ته و رسېدی، چي د کور شيان مو وړل او خرڅول.. ورور مي په يوه ټرسټ کي داخل کړم، تر علاج وروسته د خدای پاک شکر دی، خپل کاروبار کوم، په فروټ منډۍ کي مي کوټۍ ده. په مياشت کي دومره ګټم، چي د محلې د يوه يا دوو نشه يانو يا غريبانو علاج زما پر غاړه دی، د مسجد د ملا تنخواه ور کوم، د اتوار په ورځ غره ته راتګ مي د ژوند لاره را بدله کړه او ژوند ته مي زړه و غوښت...
پنځم مست ملګری وو، چي شېرخان نژدې ور و رسېدی او د ژوند په اړه يې د نورو ملګرو په څېر پوښتنه ځنې وکړه..
ملګري څرګنده کړه، چي د قام پرست ګوند فعاله ګړی يم، ټوله اوونۍ په سياسي هلو ځلو کي تېره کړم، د اتوار د ورځي دغه سيل

2021.01.20 22:0

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي زړه او فکر ته دومره توان راکړي، چي بیا پر هر توپان لکه پتنګ ورځم او لویه خبره دا ده، چي د قام د روڼ سباوون لپاره نوي نوي ایډیاز هم ذهن ته راځي.

د شپږم ملګري کیسي شېرخان لږ و لړزاوی، ملګري یې و ویل، چي ټوله ورځ به پر نیټ لګیا وم، د شپې ناوخته پرېوتم، له کالج څخه یې و ایستلم او پر نیټ باندي مي له ځو نجونو سره یاري سوه، چي فرمایشونو یې زه دومره ډېواله کړم، چي پورونه مي شروع کړل، آخر یوه ورځ مي مور په ډېر غور راته و کتل، نو زما سترګي ژړې وې... ماښام پلار ډاکټر ته بوتلم، تر ټېسټونو وروسته ښکاره سوه، چي تور ژړی یم... شپږ میاشتي مي علاج وکړی، لاکن وایرس مړ نه سو، بیا شپږ میاشتي علاج جاري وو، د خدای په فضل اوس له هغې ناجوړی خلاص سوم، د نیټ یاریاني مي پرېښوولې، خو کالج را څخه پاته سو، میډیکل رېپ یم، پر وخت کار ته ځم. د اتوار په ورځ د دې ملګرو په مرسته غره ته را شروع سوم، اوس په ذهني، معاشي او جسماني توګه دومره مضبوط یم، چي که شل نجوني هم راته و دروې، یوې ته به هم و نه ګورم، ولي زما فکر بدل سو، مور مي لګیا ده، د کوزدې تیاري کوي، لاکن ما منع کړې ده، چي زه یو وار د خپلو تېرو درې کلونو حساب برابر کړم، وروسته به بیا نوري منصوبې جوړوم...

....

ماخستن ناوخته چي شېرخان کورته را و رسېدی، نو مور ښه د لاندي ښوروا ورته جوړه کړې وه، مور یې هغه وخت ډېره حیرانه سوه، چي شېرخان پوره کاشین خالي کړی او مور یې مجبوره سوه، چي له کټوي څخه نوره ښوروا ورته جوړه کړي. تر شوروا وروسته فرزانې خور خوږه پېرني ورته پخ کړې وه، هغه یې هم نوشِ جان

(c) kevaveh.com: The Digital Library

کړه. فرزانې ګپه ور باندې وکړه، چې نن ولې دومره خوشحاله او مطمین یې...؟
نن مې حقیقي ژوند له نژدې ولیدی.
زه خو هره ورځ درته وایم، چې دا موبایل خوشمړی پرېږده، هر وخت یې په عذاب کې را ګېر کړی یې..
فرزانې! زه نن پوه سوم، چې د خپلو لېرې او پرېدو ته نژدېکت هم دغه تاوان لري، چې سړی له خپلو بېګانه کړي...
موري یې په ښوروالړلې ګوتې وخټلې او فرزانې ته یې وویل:
دا خوشمړی موبایل نن له ده څخه پاته سوی وو، اوس یې هم مه ورکوه.

موري! هغه ما نن پټ کړی دی، نن به له ورور سره ښې ډېرې خبرې وکړم. اوهو؛ موري! ته ولې نه ورته وایې، چې ژر تر ژره واده وکړي.. ما په کور کې ماشوم نه دی لیدلی، زه به ورسره ټوله ورځ بازۍ کوم...
واده خو به اول ستا کوو...
نه؛ خپله خو ټوله ورځ ورک یې، د مور خدمت زه کوم، د کور کار کوم، ستا جامې مینځم، ډوډۍ پخوم، دا دومره ډېر کارونه به نو څوک کوي؟
ته چې هر څه بهانې وکړې، نجونې آخر پای د خسر په کور کې ښې ایسي.. د پلار پر کور مېلمنې وي.
نه؛ موري! زه واده نه وکم، اول لالا و کوزده ته راضي کړه، زه به د لالا په کوزده کې ټولې خوندکیانې را و بولم، نکریزي به ور ولګوم، شپه به روڼه کړو، په دویمه ورځ به د ورېنداري کره ورسو، مخ لڅی به ورکړو او زه به ورېنداره ټینګه په غېږ کې و نیسم، لکه خوندکۍ داسې به یې پالم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسي ټول خوبونه خو زه ستا په اړه وینم، خورکۍ، چي خپل کوشنی اخښی و وینم، نوي کالي ور په غاړه کړم، ګړۍ ور په لاس کړم او ښه قیمتي موبایل ورکړم...

مور یې تر لاس مینځلو وروسته یو خرپټ نسوار و خوله ته واچول..

کله چي یې د شېرخان دا جمله واورېدله، نو یو دم یې پر بړغ کړل، زویه! خدای ته وګوره، که به و اخښي ته موبایل ورکوې. ته لا کم یې، چي له موره څخه یې لېري کړی یې. اوس اخښی هم له خپلي خوره څخه لېري کوې.

هو؛ موري! دا موبایل هم عجبه بلا ده، چي زموږ په برخه سوی دی، خو دا تر استعماله پوري فرق لري او دا خبره هم د منلو ده، چي زموږ په ټولنه کي یې استعمال په هغه ډول نه کېږي، چي څه ډول په کار دی...

نو که ستا خوښه وي، زه به ستا موبایل مات کړم...

فرزانې موبایل په هوا کي پورته و نیوی او ورور ته یې اشاره وکړه.

خورکۍ! خو دا زموږ مجبوري هم ده، چي له دې بغیر چاره نسته..

ولي؛ چاره نه لرې، نن دي له سهاره څخه موبایل کور ته پرې ایښی وو، دا دی؛ سیل دي هم وکړی، صحت دي هم ښه دی، دومره ډوډۍ دي په یوه میاشت په ډک نس نه ده خوړلې، موږ ته دي هم دومره وخت راکړی، پوره مي زړه ډاډه سو او بل دا چي نن څومره پرسکون یې، بس دا یو ارمان مو لا را پوره کړه، چي کورته وریندراه ژر راوله...

....

پر شېرخان ورځ په ورځ د کوزدې لپاره ټینګار زیاتېدی، د کوشنی خور یې هم د پیغلتوب دوران اوړېدی، مرکې ورته را رواني وې، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور يې دا ارمان وو، چې ښه مركه ورته راسي، نو بايد د لور لاسونه ورسره كړي. ځكه چې د لومړيو شپو ښې مركې بيا نه راځي. شېرخان هم د خور په اړه فكرجن وو، نن چې يې د خور له خولې د كوزدې خبري واوريدلې، نو نور هم په سوچو سو...

د ډول او سورنا ږغ وي، د ځوانانو اتڼونه وي، بهر ټكان وي، په كور كې د خورلڼو درياوي په لاس كې او شله يې اچولې وي، خورښادي وايي...

چې چيلم؛ چيلم مي د مسري دی چې چيلم چيلم مي د مسري دی
د خدايسپين؛ سپين رښتيا به وايو زوم تر ناوې؛ ناوې فېشني دی
پر دېوال؛ دېوال ناسته مينا ده پر دېوال؛ دېوال ناسته مينا ده
زموږ د خېښ په دروازه كې د شېرخان؛ خان ښايسته ورا ده

شېرخان ښه سپين كالي په غاړه كړي وي، تور كوټ، ورېښمينه لونګۍ پر سر، كندهارۍ غاړه، نوې ګړۍ، نوي ګوټونه... د ملګرو په سيوري بهر را و واتی، د ملګرو له خوا ښه سپينه ټو ډې ګاډۍ سينګار سوې وه، شېرخان يې د مخ له خوا كښېنوی، ويډيو فلمونه پر له پسې جوړېدل، د موټرانو اوږد قطار په واده كې روان وو...

ښه دروند خوښی، د شېرخان د خسرګنۍ له خوا ښه دروند ښه راغلی تر سره سو، د كلا ور ته رل، پيسې طلبل، ملا ور ته رل، د خواښې او خوښينانو د ليدلو لپاره د زوم كور ته ور وستل، كليوال ټوله رسمونه يې په ادا كړل. تر هغه وروسته چې يې غاړه د پيسو له هارونو څخه ور ډكه كړه، نو شېرخان كرار ملګري ته و ويل، چې دا ځو هاره خو را څخه ايسته كړه، تنګ كړی يې يم. كله چې را و واتی، نو د دوستانو او خپلوانو له خوا ګډ عكسونه ورسره واخستل سول، بيا يې په غټ اتڼ شېرخان هم ورسره ګډ كړی، ځينو ښوخو ځوانانو يې د كوټ له جېبونو څخه د خواښې په كور كې وركول

2021.01.20 22:01

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوي ټولي خوږې و ایستلې... په واپسي کې شېرخان د مخ له خوا او شاته یې ناوې او دوې خپښاني ناستي وې. شېرخان ته دا وخت خپل ځان د نړۍ باچا ښکاره کېدی، د کلي ماشومانو ځو ځایه موټر و دراوی او پیسې یې طلب کړې.. کورته له را رسېدلو سره سم د خوشحالۍ ټکانو او خورښادي خو بیا... شېرخان دومره جذباتي کړی، چې تر سترګو یې د خوشحالۍ اوښکي را رواني سوې، د ګوګ مخته یې ناوې درولې وه، د زوم خپلوان یې راټلل او د خپلي ورېنداري پر سر باندي یې پړونان او پر وږو کالي ور اچول... بیا یې شېرخان راوستی، له ناوي سره یې په اوبو او قرآن شریف کې و کتل، خورلڼو پر دواړو باندي ګپي کولې، لاکن شېرخان له خوشحالۍ هر څه زغمل. د ماخستن تر ډوډۍ خوړلو وروسته د ناوي او زوم د آئینه مصحف رسم هم تر سره سو، چې په دې رسم کي خورلڼو او کوشنۍ خور فرزانې د زړه ټول ارمانونه و ایستل، اوس نو څو د پاخه عمر ښځو زوم او ناوې تر خپلي خوني پوري و رسول. هلته یې ملګرو د زوم کمره دومره ښایسته کړې وه، چې د ژوند ټول خوارډ یې پکښي ګډ کړي وو، پلنګ خو یې دومره په زړه پوري او ښایسته کړی وو، چې د هر چا هوا ورته کېدله...

شېرخان د مخ لڅي لپاره ښه د سوني سیټ ناوي ته ور کړ، دواړه تر ډېره خاموشه ناست ول، چې وروسته شېرخان خاموشي ماته کړله او په لوی زړه یې ورته و ویل، زه ډېر خوش قسمته یم، چې ستا غوندي ښایسته مېرمن مي په برخه سوې ده، اوس زما او ستا په مخکي د ژوندانه یو اوږد سفرپروت دی، چې دغه مخ په وړاندي سفر به په ښه توګه تر سره کول غواړي... تر دې وروسته دواړو له یو بل سره تر ډېره پوري خوږې خبري کولې، چې د شپې په نیمایه کي د خوني بلپان مړه سول او لږ ساعت خاموشي وه، چې یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دم پلنګ سره و ښورېدی، چیغي سوې، د شېرخان زړه په دربي سو، خولې پر را رواني سوې، تر خوله يې ځګونه را وتل او د موري! موري ناري يې وهلې...
مور چي يې سر را پورته کړی، نو شېرخان سره کېښدی، مور ژر ژر په غوځي کي و نيوی او په پوه سوه، ورته و يې ويل،
زويه! دا خوبونه مه وينه، دغه خوبونو خو زما او ستا ژوند په عذاب کي اچولی دی...

....

شېرخان د سول هسپتال په او يې ډي کي د بشير چپړاسي له خولې خبر سو، چي نن د ده معالج ډاکټر نادر ناست دی. نو زړه يې خوشحاله سو، هغه ځکه چي د تېرو لسو کالو را هيسي ډاکټر نادر د ده په ناروغي او مشکلاتو خبر وو. د ده په غير موجودګي کي نورو ډاکټرانو و شېرخان ته ښه او خاطر خواه ګټه نه سواى رسولاى.
شېرخان له ډاکتر نادر سره ذهني يووالی درلودی. ځکه په کار دی. چي هر سړی ډاکټر، درزي او نايي يو ولري.
نن شېرخان ډېر په عذاب وو، د جسماني بيمارۍ لپاره ډاکټر نادر دارو ور تجويز کړل او د ده د روحاني تحليل نفسي لپاره يې لس منټه يوازي خبري ورسره وکړې، خو د شېرخان غوښتني او پوښتني ډېري زياتي وې. ډاکټر نادر ډاډه کړی، چي په را روانو نژدې شپو کي موږ يو سمپوزيم په نظر کي لرو او پر هغه مي په باقاعده ډول کار هم پيل کړی دی، له هغو کسانو سره مرکې او د هغو پر تحليل باندي هم کار روان دی، چي هر کله دا کار پوره سي او د سمپوزيم ورځ و ټاکل سي، نو زه به تا خبر کړم.. ته به په هغه ورځ ټوله ورځ همدلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېروې، ځکه دا دومره مهم کار دی، چې د ټول عمر ګټه به ځني تر لاسه کړې...

....

شېرخان په دکان کې تر دوایانو خوړلو یو ساعت وروسته لږ جسماني راحت و موندی، د برایي خوب ډېر ځورولی وو، لاکن په خپل زړه کي چي ده کومه خوشحالي محسوسوله، هغه یې پر څهره او کړه وړه باندي صفا ځرګندېدله. دکان ته هم هغسي ګیراکان را روان وو، له هغوی سره هغه ډول مجلس، راسه پاسه، خو چي څه رنګه به ګیراکان فارغه سول، نو دی به سوچو واخستی، د پېغلي نازنین آفرونه، د پروین خواهشات، د دوستانو فرمایشونه، د نورو زړه ساتنه، د برایي شپې د خپل واده خوبولي خوندونه، د ملګرو او ګرلز فرینډز مېسیجونه، له هغوی سره تېر سوي وختونه او کړي لوظونه، واقعي... داسي حالات سړی سره سربداله کوي او بیا د یوه ځوان ذهن دومره پوخ هم نه وي، چي په داسي حال کي د ښه او بد تمیز وکړای سي، د میني، جنس، رشتو تقدس او نورو توپیر سره وکړي، همدا هغه پړاو دی، چي ځوان له لاري اړوي او یا یې بل خطا باسي، چي بیا خپله لاره او منزل موندل او بیا تر منزله پوري ځان رسول یو ګران کار وي. لاکن ښه دوست، مخلص لارښود او علمي اپروچ ځوان له هري بدبختۍ را ګرځولای سي، نن هم شېرخان څو ځله خپل مهربان واجد ته ژنګ و واهی او ډېر تپوسونه یې ځنې وکړل، خو د ده ذهن د برایي خوب دومره سره ګډ کړی وو، چي دی د هغه څه غوښتونکی وو، چي په خپله یې هم سر نه په خلاصېدی... له ځانه سره یې فکر کاوه، چي زه څه تپوسونه کول غواړم، ښایي؛ د هغو ځواب له چا سره نه وي او که ځواب وي هم، نو هغه کېدای سي؛

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ډول نه وي، چې زما خوښ سي او یا زما په کار راسي. ځکه دی د تذبذب په یو داسي چارسو باندي ولاړ وو، چه په ژوند کي ډېر ځوانان په داسي حال کي له خپله ژونده څخه لاس پر سر شي، خو د واجد په وروستي فون باندي د شېرخان دا تسلي وسوه، چې ستا د دې سوالونو د ځوابولو لپاره ما یو کتاب موندلی دی، ماښام چي کورته ځې، نو دا کتاب به در کړم.

په لرغونو وختونو کي خلکو مینه لېونتوب ګڼله..

بو علي سینا په خپل نوموړي کتاب "قانون" کي داسي وايي:

"مینه یوه وسواسي ناروغي ده"

مولانا رومي په خپله مثنوي کي یوه کیسه لیکلې ده، چې یو باچا پر یوه مینځه مین وو، مینځه پر زرګر مینه وه او د هغه په بېلتانه کي ورځ په ورځ ویلېدله. شاهي معالج صلاح ورکړه، چي دا نجلۍ دي له زرګر سره یو ځای کړل سي، هم هغسي وسو، هغه معالج و زرګر ته داسي دارو ورکړل، چې په هغه باندي زرګر ډېر کمزوری او ډنګر سو، د مینځې له هغه څخه زړه تور سو او بد یې ځنې راغلل، د باچا مراد تر سره سو.

شکسپیر په مین او لېوني کي فرق نه کوي.

نیتهشې وايي: کله چي سړی پر یوه ښځه مین سي، نو و هغه ته دي د واده کولو واک او اختیار نه ورکوي، ولي چي په لېونتوب کي هیڅ څوک هم د خپل سباوون په اړه سمه او کره فیصله نه سي کولای.

د اروا سپړني د لوستونکو په خیال د میني په لېونتوب هغه سړی اخته کېږي، چي په وړوکوالي کي د مور او پلار له میني بې برخي پاته سوي وي، د ځوانۍ په پیل کي چي کوم لومړی وګړی پر هغه

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

باندي د ميني پېرزوينه وکړي، هغه ورته په ډېر اعتماد د ميني غبرګون ورکوي.
د فرايډ په خيال چي کله د جنسي څرګندوني په زړه پوري وخت چا ته په لاس ور نه سي، نو انسان له يو ارواييي کړکېچ سره مخامخ سي، چي يوه نخښه يې مينه ده.
د ميني د دوو قسمونو په اړه په کتاب کي بيان سوی وو،
شېرخان د دويم قسم يعني مجازي ميني چي هغه بيا مخته پخپله دوې برخي لري، لومړۍ برخه لوستل پيل کړه او په هغه کي د دې ميني په اړه داسي بيان وو.
د وحشت په دور کي انسان له رومانوي ميني ناخبره وو، د نن سبا د افريقې او آسټرېليا د وحشيانو په څېر هغوی هم په جنسي يووالي کي له هيڅا نه کښېختل او نه يې له چا ځان پټوی، د خوړلو، څښلو په څېر به يې له ښځي سره په يووالي سره کار اخستی. د زراعت له دورې سره انساني ټولني بله بڼه و موندله، نارينه خپله شتمني و خپل حقيقي زوی ته ورسپارل غوښت، چي د همدې لپاره يې د خپلي ښځي کره څارنه پيل کړه او له همدې څخه د پټ او ننګ تصور او هم د پرډې تصور را منځته سو ،د پرډې تصور هم له دې ځايه څخه پيل سوی دی.
د جنسياتو ځيني پوهان وايي:
د ښځي مخ او ځان پټول د نارينه د کيني د جذبې پنځونه ده،
وېټنر پر ښځينه ستر، شرم او پرده باندي په خبره کولو سره ويلي دي، چي:د اوسنيو قبايلو په څېر تر زراعتي اووښتون مخکي هم ښځو خپل ستر او پرده بې ځايه ګڼله، د هغوی په خيال نارينه خپله ښځه د نورو له هوس څخه د خوندي ساتلو په نيامت ښځه و ستر او پرده ته مجبوره کړه، کله چي ښځي ستر پټول شروع کړل، نو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نارينه کي يو کاهښت را منځته سو، چي سوکه سوکه د جنسي غوښتنو بنسټ و ګڼل سو، د ستر پټولو ډېري په زړه پوري پايلي را منځته سوې...

سټېنلې او ايلن پر دې سکالو يا موضوع باندي داسي وينا کوي:
دا خبره باوري ده، چي د مذهب، آرټ او د ژوند د خوندورو توکيو د زړه غوښتني ماخذ جنسي جذبه ده، چي په وار وار خوره سوله، هغه احساسات چي له جنسي اندامونو سره تړلي وو، په خورېدلو سره د ځاروو جګ جګ غورځلاو او په انسان کي ټوکي ټکالي، بې ارزه ورځ او بې درکه خندا را منځته کړه، د دې جذبې په بې مهاره ځرګندونه کي چي خنډ را منځته سو، نو د رنګونو، بڼه، د جنسي يووالي، د موسمونو د جوښ او خروښ ځرګندونه پيل سوه. د انساني بدن د ځينو اندامونو له پټولو څخه د ښکلا احساس سترګو، زلفو، د مخ کړه وړه، د رنګ او کاليو لوري ته واووښت.

د برټرېنډ رسل په وينا پخوا به په مندرونو کي له جنسي يووالي څخه د مځکي و شنېزي ته واک ور په برخه کېدی. د مثال په ډول د کروندې او جنسي يووالي کړه يو ډول کړه ګڼل کېدل، د کښت پر کرلو او رېبلو باندي د خوشحاليو لمانځني تر سره کېدلې، چي په هغوی کي به ښځو او نارينوو يو ځای نڅا کوله، پر داسي ځايونو باندي د جنسي يووالي لاره پرانستې وه، له هغو کړو سره هيڅ ډول ګناه تړون نه درلودی. د جنسي جذبې له ځرګندوني سره د ګناه احساس د يهوديت او عېسويت د خپروني سره و تړل شو، په داسي چاپېريال کي رومانوي مينه نه شي راټوکېدلای. په لرغونو اسطورو او کيسو کي د ديوتاګانو او پاچاهانو د مينو يادونه کېږي، خو په هغو کي د رومانويت رنګ ډېر تت دی او د هوس جذبه پر خوره ده.
د رومانوي ميني د ودي غورځنګ د مېړنتوب له خوروني سره تړاو

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري، چي د مسلمانانو د واکمنۍ په دوره کي په سوريه (شام) او اندلس کي پيل شو.

د علي عباس جلالپوري په کتاب اولسي فکري تېروتني کي شېرخان تر ډېره غرق وو، هغه د رومانوي ميني او جنسي جذبې، هوس او ښکلا په اړه ډېر څه ولوستل، خو د ده زړه په دې ناکراره وو، چي په ګلوبل ويليج کي يوې خوا ته غربي نړۍ ده، چي د جنس په اړه دومره آزادي لري، چي يو صوفي او شيخ هم بې څه کولو نه سي ځنې پاتېدلای او بلي خوا ته زموږ ټولنه ده، چي څه نه کوې، نو ماحول دي نه پرېږدي او که څه کول و غواړې، نو ژبه، کلتور، حيا او پرده را مخته سي، آخر يو ځوان چي د دې شيانو په ګټه او تاوان خبر نه وي، د ګناه او ثواب مضمون يې ويلی نه وي، د غيرت او نامردۍ له موضوع سره بلد نه وي، هغه به څوک او څنګه له دې لاري را ګرځوي. همدغه سوچونو شېرخان نيمه شپه د خوب و نړۍ ته و رساوه.

....

شېرخانه! موږ خو دي په نقيب الله تر توري پوکي پوري راوستلو، چي ته نه يې؛ بس ګريز يې جوړ کړی وي، چي دی نو ولي له ما سره چای نه کوي او ما نو په ده څه کړي دي، ټول مارکېټ له ما سره کښېني، زه په هيڅ چا هيڅ نه کوم، دی نو ولي نخرې کوي او داسي نور..؟

ظاهر لالا! زه چي سهار وختي راسم، د ټول مارکېټ په دکانونو و ګرځم، له ټولو سره روغبړ او پوښتنه وکړم، بيا دکان خلاص کړم، ما کله هم د ده له دکانه مخ نه دی اړولی، خو... خو..

خو، خو څه... سمه خبره وکړه؟

ظاهر لالا! ته پوهېږې، زما او د ده په عمر کي ډېر فرق دی، زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده د خوښي موضوع هم سره یوه نه ده، چې مجلس سره پر وکړو...
خو د ده زړه درسره غواړي.
او زما له ده څخه تراه کېږي...
څنګه تراه دي څنې کېږي او ولي...؟
ظاهر لالا! دی زمان ګوري او نه مکان... بس چې وس يې و رسېږي،
نو په ډېر زور يې والله پوښتۍ را ماتي کړي...
نو د ده سره دومره مه فري کېږه..
بس، نو زه خو هم حت الامکان له ده څخه لاره چپوم، خو زه يې
وینم، د ده وړې سترګي هر وخت په ما کي ښخي وي...
بس شېرخانه؛ لږ يې د عمر خيال ساته، کله کله چې خلک ناست
وي، يو څو دقيقې ورسره کښېنه...
ظاهر لالا؛ څو واري مي داسي کړي دي، خو دی په يوه نه يوه بهانه ما
خپل کوشني دفتر ته واستوي، چې زه څه رنګه دفتر ته د هغه شي
لپاره ورسم، نو دی هلته را پسې راسي، بس نو...
څه لاس خو به يې نه وي در اچولی...؟
نه؛ والله زامې يې ور ماتي کړم، که داسي وکړي..
نو څه غواړي...؟
بس ځان دې خوا او آخوا کوي او هسي ځان را باندي مږي، دی
بدبخت څه خبر دی، چې...
ظاهر شاه نور څه ورته و نه ويل او شېرخان ته چې يې و کتل، نو ډېر
يې زړه پر وسو،
مجبوري هم بده بلا وي، معاشي مجبوري هم سړی و ډېر څه ته اړ
باسي... ظاهر شاه له ځانه سره و ويل او د باندي و واتی...
شېرخان دلته په سوچو سوچو د خيالونو نړۍ ته اسپه روانه کړې
وي، چې نازنين له خپلي خوندکۍ سره راسي او د سرخي طلب

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړي. شېرخان څو قسمه سرخیاني ورته کښېږدي، دا دوې درې دانې پکښې خوښې کړي او شېرخان ته و وایي، چې زه یې پر شونډانو ګورم، هینداره چیرته ده، د سینګار هټۍ ښکلې هینداره پر شوکېس ښکاره پرته وي، خو دا ټینګار وکړي، چې په پټ ځای کې یې لګوم. شېرخان یې د څنګ کوشنۍ خوني ته واستوي او خپله د نورو ګیراګانو سره بوخت سي. نازنین پرله پسې اشارې ورته کوي، چې یو وار راسه، ښه ساعت وروسته چې شېرخان ډېر مجبوره کړي، نو ور دننه سي..

ها! خوښه دي سوه..؟

هو؛ ډېره لاکن...

لاکن ولې؛ معیاري نه ده، که څنګه...؟

نه؛ خبره د معیار نه ده..

نو قیمت یې ګران دی...؟

د قیمت خبره هم نه ده...

نو بیا څه خبره ده...؟

ته غوږ راوړه...

زه یې اورم ستا خبرې، و وایه... څه خبره ده.

خو دا ډېره پټه خبره ده...

کرار یې راته وکړه..

ته خو غوږ رانژدې کړه، نو...

شېرخان چې غوږ ور نژدې کړی، نو نازنین په سرخې باندې سره سوي شونډان په زوره د شیرخان پر بارخو کښېږدي او بیا یو تېره غاښ په جک کړي، د شېرخان له خولې څخه نرۍ چیغه ووځي، نازنین سره او سپینه سي، ورته و وایي:

که دې نارې جوړې کړې، نو والله چې په ټول مارکېټ کې دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدنامه کړم...
له دې سره سم شېرخان ټینګ په غېږه کې و نیسي، ځان د مخ او شا له خوا پر مږي، په شېرخان غاښونه جګوي، له خولې یې بې ډوله اوازونه را ووځي، اوس خو له غاښونو سره نوکاري هم جګول پیل کړي او بدن یې ورتک سور کړي، له نوکارو سره چپلاخي او سوکان د نازنین د وحشت مست ترین ګامونه وي. شېرخان یو وار بهر و ګوري، بیا د دې د لاسو را نیولو هڅه وکړي، خو کله چې د دې لاسونه په لاس ورسي، نو دا نور هم بد شروع کړي، اوس خو یې له ډېره زوره د شېرخان قمیص هم ور چاک کړی او د شېرخان پر سینه یې داسي په زوره زوره غاښونه ور جګول، چې د زغملو نه وي، خپله سینه یې هم پړانستې وه، خو د شېرخان له خوا هیڅ د تودښت جذبه نه وه، ځکه یې بې ارامه کړه، آخر چې ډېره ستړې سي، نو شېرخان ټینګ په غېږه کې و نیسي، تر ډېره پوري د دواړو زورونه وي، کله دا ستړې سي او کله شېرخان... لاکن هر یو بل ته وار نه ورکوي، یو وخت له د دې لاس د شېرخان تر پرتوګاښه پوري رسېږي، شېرخان ورته وایي.
.. دا.. ارمان.. دي... والله...
یو دم نازنین زوروره سي، لکه د لېونۍ پښې نوکاري غاښونه، لغتي او چپلاخي یې زور واخلي، دلته یوه کلکه جټکه و وهي او د شېرخان له خولې څخه چیغه ووځي...
څه وسو، څه وسو، څه وسو شېرخانه!
د دکان کوشنی نوکر شېرخان ته را منډه کړي، د شېرخان تر خوله ځګونه را روان وي، نوکر ظاهر شاه ژر را و بولي، هغه چې را ننوځي، نو د شېرخان په حالت پوه سي او ټینګ یې په غېږه کې و نیسي...
....

2021.01.20 22:02

(c) ketabton.com: The Digital Library

زویه! نن د فرزانې لپاره ډېره ښه مرکه راغلې ده، د ښه پلار او نیکه خلک دي، په کلي او ښار دواړو کي کور لري، د کپړو ښه غټ کاروبار یې دی، د الله والا دي، د هلک په اړه یې هم و ویل، چې شپاړس جماته پاس دی، درې نوري نږندي یې له ښو مړو مړو کورونو څخه را ود (واده) کړي دي. بس ته یو کار وکړه، چې د هلک په باره کي لږ معلومات وکړه، چې دوی هم ژر حال غوښتی دی، د کورنۍ څه کسان یې عمرې لره تلل...

د شېرخان مور دا ټول مجلس تر ډوډۍ خوړلو وروسته په سړه سینه وکړ.

سمه ده موري! ته د هلک نوم او د دکان پته راکړه، زه به سبا سبا په پسې سم، دا خلک زه هم لږلږ پېژنم، خو بل سبا زموږ د سکول د ختونو د ملګرو په بولان کي پکنک دی، موږ پر موټرسایکلانو د ورځې له مخه ځو، په هغو کي یو هلک دا کورنۍ ښه پېژني، له هغه څخه به زه معلومات وکړم، چې له ما څخه هیڅ هم نه پټوي...

سهار خپل دکان ته تر تګ مخکي شېرخان هغه مارکېټ ته ورغلی، چې د خان محمد دوی دکان پکښې وو. شېرخان په مارکېټ کي څو واره تېر را تېر سو، د خان محمد کره وړه ته یې و کتل، هلته یو شناخته دکاندار پر پېښ سو، هغه په ټینګه د چای ست ورته وکړی او شېرخان هم ورسره و منله... او د چای پر مهال یې د خان محمد په اړه هم پوښتنه ځنې وکړه..

ښه ځوان دی، خاموشه، په چا کار نه لري، بس خپل کار کوي او پر خپل وخت لمانځه ته ځي، نور نو موږ څه ویلای سو...

د خان محمد په اړه که څه هم د دوست په خبرو د شېرخان تسلي وسوه، خو شېرخان نور هم غوښتل، چې په پوره پوښتنه یې تر سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړل سي، نو ځکه يې نور معلومات پر سبا پرېښوول...
سبا هم په نن بدل سو او دوی لس دوستان پر پنځو موټر سايکلانو باندي سهار وختي د بولان غره پر خوا روان سولو او په بولان کي يې د کوه باش هوټل و شاته په خلاصه فضا کي واړول. د بولان د مانده (خوړ) رواني روڼي اوبه، معتدله هوا، ډېرينه مځکه، شا او خوا غرونه، پر څرک د موټرانو او لاريانو ړغ ږوغ او پر دې ټولو سربېره بيا هم يوه پر اسراره خاموشي خوره وه... خلاصه فضا انسان په داسي مستي اخته کوي، چي په تورو کي بيانېدل يې ګران وي...
د ملګرو ټوکي، مسخرې، د يو بل حال معلومول، لوډو او پتي کول، کړايي پخول، په اوبو کي لمبېدل، پر يوه او بل باندي د اوبو پاشل... دا هر څه لوبي يې تر سره کړې.. ماپښين مهال چي ښه ستړي سول، نو يې چای جوښه پر اور کښېښووله، دوی پر کمبله سره را ټول سول، د دوی دوست نثار ډېري ګپي کولې او دوی هم هره ګپه په خندا ورسره بدرګه کوله او هر ملګري غوښتل، چي و خاندي... له موقعې سره سم شېرخان له خپل يوه دوست څخه "چي د خان محمد دوی همسايه وو" د خان محمد په اړه و پوښتل، هغه لږ په سوچو کي سو، خو بيا يې له شېرخان څخه و پوښتل، چي څه لپاره يې پوښتنه کوې...؟
شېرخان صفا صفا ورته و ويل، چي د کورنۍ خلک يې په مرکه راغلي وو.
د خور لپاره..؟
هو؛ نو.. زما د کوزدې لپاره خو به مرکه نه راځي...
نه؛ نه! ګرد سره يې ور نه کړی...
ولي؛ څه په سوي دي؟ خو دوی وايي؛ تبليغ لره هم ځي...
هو؛ ځي، به خو... بس ما درته و ويل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی خبره نثار واورېدله او په خندا خندا کي يې ورته و ويل، چي څه تبليغ تبليغ کوی، په چيله کي خو نه ياست روان... زما زامنو ورسی، ورسی، چي ښه مو چاپي کړي او د خپل زړه ارمانونه در باندي پوره کړي.

ګوره ياره! ماته سم و وايه. زما خور ستا خور ده. هر ورور د خپلي خور ژوند خوشحاله ليدل غواړي...

شېرخانه! ما درته و ويل، چي مه يې ور کوه، دا هلک سم کېريکټر نه لري.

آخر نشه کوي، که څه بله دنده؟

هو؛ هو؛ د شيشې نشه کوي او بل...

بل څه...؟ پوره يې کړه، صفا راته و وايه.

پر پېرده يې، ياره د خلکو پړده ولي په ما پورته کوې..

ګوره، د يو چا ژوند که ستا له لاسه په ارام سي او يو څوک ستا په وينا له يوې کندي و ژغورل سي، نو تا ته خو تاوان نه در رسېږي...

شېرخانه! ته هم زورور سړی يې، بس دومره درته وايم، چي زما د خولې به بيا بل چا ته نه وايې...

خان محمد هلکوان پر بوی نه پرېږدي.

شېرخان سړه ساه واخسته او کرار کښېنستی... د ملګرو چي ورته خيال سو، نو پوښتنه يې ځنې وکړه...

شېرخان لکه د خپل زړه خروښ چي کمول غواړي، نثار ته يې و ويل، چي ياره! دا زموږ په سيمه کي دا د هلکوانو مينه په کوم ځای کي ډېره ده..؟

نثار پر وخندل او په ګپه کي يې ور غبرګه کړه..

ولي؛ بيا خو چانه ده در ياده کړې...

ياره نثاره؛ زه سيريس پوښتنه در څخه کوم، ته يې پر ګپه را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واړوي.
وروسته نثار او نورو ملګرو ښه په پوره ډول پر دې موضوع باندې
خپل خپل نظر وړاندې کړی... نثار په پیل کې و ویل:
په مدرسو کې پلرونه خپل کشران یوازې داخل کړي او بیا په
میاشتو میاشتو پوښتنه هم نه باندې کوي او دلته چې له هغوی سره
څه څه کیږي، هغه له هیڅ چا څخه هم پټ نه دي.
بل ملګري څرګنده کړه.
چې پرون پرون په ډان ورځپاڼه کې په دې اړه د محمد اکبر نوتېزي
یو فیچر راغلی وو او هغه دلته په شاهرګه. ډګاري. سورینج. مچه او
نورو هغو سیمو کې "چې کویله را وځي" یوه بشپړه سروې کړې وه.
دلته هغه کشران هلکوان "چې له نورو صوبو څخه د غربت له کبله
په کار پسې راغلي وي" دلته د زیاتره هغو کار کوونکو "چې کلونه
کلونه مسافر وي" او مالکانو تر لاسونو وځي... دوی مجبوره وي او
چا ته څه ویلای هم نه سي، بس یوازې یې بېوزله ورځ دغه چارې په
زغمي.
د دوی یوه سنجیده دوست یوه ناشوده خبره وکړه او و یې ویل:
زموږ یوه همسایه هلک پنځلس کاله په یوه ګېرج کې کار وکړی،
چې کله یې دا ګېرج د یوې ناروغۍ له کبله پرېښوو، نو د ډاکټر په
ټینګار سره یې ورته و ویل، چې
د ګېرج استاد هره دویمه او دریمه ورځ پنځلس کاله پر له پسې له
ده سره دا لوبه کوله...
پنځلس کاله...؟ نثار په زوره زوه و خندل...
نو د خره زوی ولي خپل پلار یا ورور ته نه ویل، چې اوس یې ډاکټر
ته و منل...
نثاره! د دې رېغ نه کولو بېلا بېل وجوهات دي او دا خبره د منلو ده،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي هر هغه ځای دا دنده کېږي، چي د هلک د کورنۍ له خوا د دوی څارنه نه تر سره کېږي. هغه که مدرسه وي، سکول وي، ګېرج وي، هاسټل وي، غټه ګډه کورنۍ وي، پوځي بېرکان وي او که داسي نور ځايونه... په کوم هلک چي د پلار او مشرانو څار نه وي پسې، نو هغه به هرو مرو له داسي سترو سره مخامخ کېږي او مخان به توروي...

آخر زموږ ټولنه ولي په دې ګند کي نښتې او ورسره مخامخ ده، دا خو زموږ د پلار او نيکه دنده نه ده، که څنګه...؟

زويه! ستا د پلار په کېريکټر نو ته څه خبر يې؟

نثار ګپه پر وکړه...

نه؛ نثاره، زه سيريس وايم، موږ بايد د دې خپلي ناروغي ټولني په معاشرتي، تاريخي او نفسياتي شاليد خبر و اوسو..

دا نو د نفسياتو د ماهرانو کار دی... واخلئ؛ دا تودې تودې چای و څښئ، چي ځو، روانېږو. ماځيګر ناوخته سو، په متې ماخستن کوټې ته ورسېږو.

....

شېرخان يو خو د خور د مرګې په ناکامۍ غمجن وو، دويم د دې مسئلې په اړه فکرجن وو، خو د دې په اړه ده د علي عباس جلال پوري په اولسي فکري تيروتني نومي کتاب کي يو باب نښاني کړی وو او دريم واجد پر فون ورته "د شيدا او حنان پر تليز جاج" نومي کتاب کي هم يو باب ور په ګوته کړی وو، دا کتابونه يې سبا ماخستن ته پرېښوول، مور ته يې هم نن څه و نه ويل. دا خبرو شايد خوند ورکړی وو، که څنې بد زړی او بد ظنه وو، خو د ځوان و هره هغه خبره ته فکر ور اوړي، چي د بل له خولې يې واوري او تر څو چي يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په عملي بڼه نه وي تر سره کړې؛ پر کراره نه کښېني.
شېرخان نن د ستړیا له کبله ژر پرېواتی، له بلي خوني څخه یې یو ګول بالښت راوړی او له ځانه سره یې نژدې کښېښووی، مور پوښتنه ځنې ور څخه وکړه، چې دا څه په کوې...؟
ده په ځواب کي ورته و ویل، چې پر موټر سایکل باندي مي ورنونه لګېدلي دي؛ هغه ته ارام پر ورکوم، چې کله یې بتی مړه کړه او مور یې پرېوتله، نو و ده ته د نثار هغه خبره ور یاده سوه، چې و خپل دوست ته یې ماځیګر په ګپه ګپه کي ویلي وه، چې
زویه! پلار دي کنجوسه وو، زیاتره یې په بالښت ګوزاره وه.
شېرخان هم بالښت د دوو پښو په میان کي کښېښووی، لومړی سر خو یې تر پښو لاندي خوند ورکړی، چې پښې یې تر بدن پورته وې او وینه د سر خوا ته په حرکت زیاته سوه، پر موټر سایکل د ډېري ناستي له کبله یې پښې پړسیدلي وې، کرار کرار یې د لېنګیو مابین ته بالښت را و رساوی، خو دلته یې زړه بد سو... کله چې یې بالښت د ورنو میان ته کړی، نو شېرخان د سوچو نړۍ ته ور و دانګل، بس د ده لیلا وه او د ده زورونه... د ده زارۍ وې او د هغې نخرې... خو نن د هغې ټولي نخرې بې ځایه وې، ځکه چې دا وخت شېرخان د هري خوا پر غالب وو، هر څه د ده په قبضه کي وو، چې هر کله به دې زور وکړی، خو ده به په هغومره زور دا را ټینګکه کړه، هم دا زور به د ده ورنونو ته نور خوند ورکړی.. کله به شېرخان یو طرف ته سو، کله به دا بل اړخ ته، خو دا ټول حرکت د شېرخان په خوښه کېدی...
شپه وه، د وصال چې نه ختمېدله او په هره لحضه او شېبه کي یې د خوندونو یو جهان پټ وو، خو شېرخان دا یو کار نه کاوی، کوم چې د نثار په قول د ده د دوست پلار کاوی، بس غېبره وه، سینه وه، د ورنونو جنګ وو او هم په دغه وصالي جنګ کي د شېرخان شپه په ډېر خوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېره سوې وه، چې سهار د لمانځه لپاره مور بړغ پر وکړی، خو دی د لمانځه کولو نه وو...

....

نن په کوټه ښار کې د دوو تاجرانو د تېښتې او وژلو په وير او غم کې هړتال وو، شېرخان د شپې لا خبر سوی وو، ځکه ناوخته را کښېنستی او تر ناشته کولو وروسته د هغو دوو کتابونو و لوست ته لېواله وو، کومې موضوع چې دی سربداله کړی وو، ولې ډاکټر نادر ورته ویلي وو، چې پر کومه موضوع دې لاسبرتیا نه وې موندلې، نو تر هغو ستا ذهن نه سي پر کراره کېدلای، نو ځکه هر وګړي ته په عامه توګه او ځوان ته په ځانګړې توګه په کار ده، چې په ذهن کې یې کومې پوښتنې را پورته کېږي، د هغه ځواب په کار دی؛ تر لاسه کړي. که چېرې څوک له حقیقته څخه سترګې پټې کړي، نو دا حقیقت یې بیا ټول عمر پر کراره نه پرېږدي، نو ځکه تر ناشته وروسته شېرخان د مېلمنو په خونه کې یوازې کښېنستی او د هم جنسیت په اړه یې له "اولسي فکري تېروتني" او د "شیدا او حنان پرتلیز جاج" څخه د امرد پرستۍ په اړه دا معلومات تر لاسه کړل.
د دې ناروغۍ پیل له مصر څخه کېږي، چېرې چې د ماتا آیس دېوي په معبد کې هیجړاګان اوسېدل او زیارت کوونکو (زایرینو) به ورسره تمتع کوله، د قدیم مصر د یو لیک څخه "چې څلور نیم زره کاله زوړ دی" دا معلومېږي، چې په سدوم او ګموره ښارونو کې د امردو قحبه خانې وې او سدومیت (Sodomy) توری هم د دغه یادګار دی. د عهد نامه قدیم په بابِ پیدایش کې راغلي دي، چې کله دوې حسیني فرشتې د هلکوانو په جامه کې د سدوم د تباهۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لپاره د حضرت لوط کور ته راغلې، نو سدومیانو د حضرت لوط کور شا او خوا را ګیر کړی او د فرشتو غوښتنه یې ځنې وکړه، خو دې فرشتو په خپل روحاني طاقت دا سدومیان ړانده کړل او خپل ځانونه یې ځنې بچ کړل.
فنیقیانو چې کله د شمالي افریقې پر ساحل کاتهیج ښار اباد کړی، نو هلته یې هم دې کاروبار ته وده ورکړه. د یونان ښار کورنتهٔ هم د دې سدومیت لوی مرکز وو، یونانیانو خپلو ښځو ته په ډېره سپکه سترګه کتل، په کور کې به یې دننه ساتلې، د هغوی خیال وو، چې رنډیاني د زړه خوشحالولو لپاره وي، مینځې د روغتیا پالنې لپاره، ماینې د اولاد زیږولو لپاره وي... د میني رښتونې جذبه یوازې د نارینوو د خپلوی په بڼه کې را سربېره کېږي، له دې ځایه دا مرض تر ایرانه پوري را و رسېدی...
افلاطون چې په خپله مکالمه سمپوزیم کې د میني کوم لوړ او ارزښتناک انځور وړاندې کړی دی؛ هغه د هم جنسی ډول دی.
نامتو لیکوال هومر لیکي:
"نوی ځوان د نړۍ حسین ترین مخلوق دی"
په اسلام، یهودیت، هندومت او آتش پرست مذهبونو کې د هم جنسیت یا سدومیت په اړه ډېر سخت ممانعت راغلی دی. قسطنطین د سدومیت سزا مرګ و ټاکله، د مجوسیانو په شریعت کې د سدومیانو سزا مرګ وه. په اوستا کې سدومیت دروند او سنګین جرم و ګڼل سو، چې له کبله یې د نسل پر پراختیا باندې بده اغېزه کېدله. له وخت سره سره د مذهب زوال او کمزوري را منځته سوله او په یورپ او مسلمانانو کې هم جنسیت غځوني وکړې، په روم کې هر کال د پوپ په حکم په سوو ځوانان خصي کېدل، چې د دوی د اواز نزاکت هم هغه رنګه پاته سي، ولې چې دوی به مذهبي

2021.01.20 22:03

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندري ویلې او د باچهانو د هوس نښانه جوړېدل، د دې هیجړاګانو له کبله روم هم د سدومیت مرکز و ګرځېدی، په پخواني چین کي د ډوکالۍ په وخت کي به پلرونو خپل نابالغه زامن خرڅول، چي دوی به بیا د امردانو په قحبه خانو کي داخلېدل. د ایران د کلتور او ژواک اغېز پر اسلامي نړۍ هم پرېواتی او د بنو عباس په عهد کي، د ترک په ټولنه کي، د مصر بنو فاطمه او د هند د مغل باچهانو په ژوند کي هم دغه وبا لیدل کېږي. سکهان هم د هم جنسیت منونکي دي، د رنجیت سنګه عشق هم د ګلاب سنګه سره خورا په زور کي وو.

پوهان د هم جنسیت سوب نفسیاتي ګڼي، د ولیم سټیکل او کلفور ډایلن څېړنه دا وایي، چي هم جنسیت فطري نه بلکې په نفسیاتي نظام کي د څه خلل په راتللو سره پیدا کېږي، بل خوا یو ساینس پوه هېویلاک ایلس وایي، چي هم جنسیت هیڅ یو نفسیاتي مرض نه دی، د ده په خیال هم جنس پرست ته ناجوړه ویل زیاتوب دی، ځیني نارینه له ښځو څخه مایوسه سي، یا د احساسِ کمترۍ په سوب هم جنس پرستي خپله کړي، دوی ته دا خطر ور پېښ وي، چي دوی د ښځو جنسي خواهشات په بشپړه ډول نه سي پوره کولای، په غربي هېوادونو کي و هم جنسانو ته د دماغي او نفسیاتي خلل په وجه نه کتل کېږي؛ بلکې دوی ته د یوه ناجوړه یا ناروغه په سترګه کتل کېږي. دا خبره اوس دوی تسلیم کړې ده، چي د ټولني د نفرت او له دوی څخه مخ اړونه د دوی د ګناه احساس نور هم زیاتوي او دوی له یو عام وګړي څخه د یو ناروغه په رنګ ژوند تېروي.

شېرخان په وروستۍ برخه کي دا پاڼي ډېر په ځیر و لوستلې، چي د هلکوانو د هم جنسیت په سوب په نړۍ کي د اېډز ناروغي تر ټولو زیاته خورېږي او له دې سره تور ژړی، هېپاټایټس سي، (HCV) او

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوري بدي او خطرناکي ناروغۍ د همدې شوق له کبله خورېږي...

....

مائیګر د هر تال له کبله دوی هغه د بولان د سیل یاران بیا یو ځای د ګلوبل سینټر پر هوټل سره را غونډ سولو، نن دلته د شېرخان یار واجد هم په محفل کي شریک وو، د دې ځای سموسې او جلېبۍ ډېري خوندوري وي، نثار چي جلېبۍ خوله ته کړې، نو په خندا سو، ویل یې، زموږ د کندهار یو ملګری ښایسته هلک ته جلېبۍ وایي، له همدې ځایه نور مجلس شېرخان پر مخ داسي بوتلی، چي:
د انسان په بدن کي تر ټولو ناپاک ځای ته ولي خلک هوس کوي...؟
یو بل سنجیده ملګري و ویل، که چېري هم جنسیت تر دغه انسان او ځوانۍ پوري پاته سي، خو ښه به وي، دوی خو چي سپین ږیري هم سي، نو بیا "حیا دي ډېره وي، ستا سو له مخه" پر ځان ځوانان خېژوي او دې ته یې د علت المشایخ نوم ورکړی دی...
نثار په زوره و خندل او شېرخان ته یې و ویل،
زویه! ستا همسایه نقیب الله خو دغه دنده نه کوي.
پر دې خبره ټولو و خندل...
تر چایو څښلو وروسته واجد څه ځان سره سم کړی، را مخته سو او پر دې موضوع باندي یې په داسي توګه د خپلو معلوماتو اظهار وکړی...
د هري ټولني خپل اقدار وي، زموږ پښتني ټولنه که یوې خوا ته د اسلام د سپېڅلي دین پیروکاره ده، نو بلي خوا ته پښتو خپله هم یو دستور دی او په دې دوارو کي د دې شي سخت ممانعت څه چي په ډېره کرکه او نفرت ورته کتل کېږي. زه دا نه وایم، چي دا وبا زموږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولنه کي نسته، زموږ د خپلو رسمونو او عادتونو له کبله دا ناروغي دلته شتون لري، لکه په کاروبار پسې له کوره په میاشتو میاشتو ورکېدل د دې لوی سبب دی. زموږ دین و موږ ته د څلورو ودونو اجازت راکړی دی، خو د غربت او زموږ د کلتور له کبله دویم واده ته لا دلته په ښه سترګه نه کتل کېږي، دریم او څلورم خو ګرسره پر لویه لاره پرېږده... خو که هر څه اسباب یې دي، د دې مرض دواړي خواوي فاعل او مفعول زموږ د ټولني د سخت نفرت وړ ګرځي. هیڅ څوک یې دوستي نه خوښوي، نه څوک رشته ورسره کوي، نه کاروبار او تجارت... هغه ځکه چي غیر فطري لار انسان له ډېرو اندېښنو سره مخامخ کوي او بل دا چي نن سبا کومي خطرناکي ناروغۍ له دې وبا څخه پېښېږي، نو په کار دی، چي ریاست د دې د مخنیوي لپاره قوانین جوړ کړي او دا هم چي زموږ هر ځوان ته په کار ده، چي د دې په ضد تبلیغ وکړي او د ځوانانو په راګرځولو سره ټولنه له دې څخه و ژغوري.

واجد چي څه رنګه خبره پوره کړه، نو نثار په سنجیدګي سره و ویل: درځئ؛ ټول نقیب الله لره په تبلیغ ورسو، چي خدای ته و ګوره، په دې لاره کي نور تک د ایمان زیان دی،

پر دې خبره ټولو یو ځل بیا سره و خندل.

....

شېرخان د خور د کوزدې په ناکامۍ ډېر خفه وو، په خپلو ملګرو کي یې کتل، چي یو نېک، صالح او با عمل انسان یې له خور سره کوزده وکړي، خو "چي اوسې؛ په خوی به د هغو سې" څوک داسي یې په نظر نه راتلی، ولي د ده شا او خوا هغه ځوانان ګرځېدل، چي فېشن خوښوونکي د نوي جدید ژوند له غوښتنو سره روان وو او څوک په

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشه، څوک په جنسي اړیکو او څوک له نورو سره په رومانوي کیسو ککړ وو.. ده به له ځانه سره سوچ کاوی، چې هلکوان خو داسي ښایسته، سپېڅلې، سوچه، ذهینه او خاندانه نجلۍ ځان له غواړي، خو موږ ځوانان چې خپل ځان ته و ګورو، هیڅ څوک هم داسي صفا نه وي، نو ځکه خیال یې سو، چې نجوني به د هلک په اړه څه سوچونه کوي، بیا خپل زړه ورته و ویل، چې دا خو انساني خصلت دی، چې هر څوک د ځان ملګری صفا، سوچه، حسین او نازنین غواړي او بل دا هم چې یوازي او یوازي د ده په برخه وي، ځکه نجلۍ کله هم په خپله مینه کي څوک نه ګډوي او بیا چې به یې خیال د خپلي خور و خوا ته ولاړی، چې دا مسکینه خو ټوله ورځ په کور کي بنده وي، نه له چا سره لیدل کتل کوي او نه له چا سره خبري... نه له کوره بهر را وځي او نه موږ د فون کولو ازادي ورکړې ده، فقط په ټیلي وژن کي ډرامې ګوري او یا چې یې کله خوښندي کور ته راسي، نو له هغو سره خوشحاله وي. بیا به یې سوچ و واهی او له ځانه به یې پوښتنه وکړه، چې دا موږ له خپلو نجونو سره ظلم نه کوو، چې له هر هر څه څخه مو محرومه ساتلي دي. تر واده مخکي او تر واده وروسته بس په کور کي دننه د خدمت ګاري او د کور د نوکري په حیث.. خو یو دم د شېرخان فکر ته بله خبره را ولوېدله، چې دا خو زموږ نجوني دي، چې موږ یې د بدن او ذهن پردې بندي ور ساتلي دي، بیا یې سوچ وکړی، چې دوی خو موږ پابنده ساتلي دي، آیا! د دوی پر سوچ او فکر خو بندیز نه سو لګولای، نو دا څه رنګه کېدلای سي، چې دوی دي د پېغلتوب مست دوران بې له سوچه او فکره تېر کړي، جنس خو په انساني جبلت کي شامل وي او ښځه خو بیا په میاشت کي څو شپې د دې جبلت په انتهایي سختو حالاتو کي وي، چې د طب له نظره هم د دوی خواهشات را پورته کېدل فطري خبره وي، نو دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه رنګه د خپل خواهش اظهار کوي. ښايي؛ دوی خپل خواهشات تر پښو لاندې کوي، يو بل ته يې بيانوي، له يو بل سره اړيکي ساتي، خوبونه ويني، خوراکونه کوي، لاسونه وهي، اتڼ کوي، که څه..

دا وخت د شېرخان ذهن ته ډول ډول سوالونه راتلل، خو د دې و شاته د خپلې خور معصومه څهره او کردار وو، چې په پټه خوله يې هر څه زغمل، ځکه شېرخان اوس نيټ ته اړ سو، چې د دې پوښتنو ځوابونه و مومي...

تر ډېر زيار وروسته يې د نېنسي فرايډې (Nancy Friday) له کتاب څخه څو کرښې ولوستلې، چې عنوان يې وو: (Women On Top)

(How Real Life Has Changed Women's Sexual Fantasies)

په دې اړه نور تفصيل ځکه نه وو، چې انګرېزان هوښياران دي، د هر شي قيمت وصولوي او د دې لپاره به د دوی کتابونه څوک اخلي او يا به په نيټ کې څوک پيسې جمع کوي او نور معلومات به بيا دوی ته په بيعه ورکول کېږي... شېرخان فقط هغه درې کيسې په ځير ولوستلې، چې پر دې پاڼه په وړيا توګه پرتې وې ، دی چې کله له نيټ څخه وزګار سو، نور په اضطراب کې را ګير سو، د ده خو لومړی خيال دا وو، چې بس ځوانان خپله ځواني په سوچو او بېلاريو تېروي، خو چې هر کله د پېغلو پر جنسي خيالاتو، د دوی په پټ عمل او کارونو خبر سو، نو غوږونه يې و نيول او کاهښت يې نور هم زيات سو، ده غوښتل، تر دې له مخه چې نجوني خپلې ګوتې په تور پوري کړي، په کار دی، چې موږ د دوی د ښه مستقبل او واده لپاره په عمل ګوتې پوري کړو.

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ورځ تر بلي د خور د واده او د خپل مستقبل په اړه فکرجن کېدی، د ده مخته لوی خنډ د ده غربت وو. د ده شوق که هر څو ده تر پښو لاندي کاوی، خو د ده دننه شېرخان په هېڅ ګون ساده ژوند نه خوښاوی. د ورځي پنځه سوه روپۍ او د میاشتي لس زره روپۍ چي ټولي پنځه ویشت زره روپۍ میاشتنۍ تنخواه جوړېدله، دومره نه وه، چي د دوی دي د خور د واده کړدار او سره زر په جوړ کړي. د مور دایمي ناروغي، څلور پنځه زره هره میاشت د هغې پر دارو درملو ګارېدلې، د کور خرڅ، د اوبو، بجلۍ او ګېس ګران بِلان... شا او خوا چي به یې و کتل، هېڅ بله اسره یې نه لیدله، د خور د پېغلتانه اوږدېدونکی دوران اوس شېرخان نور نه سو زغملای، ولي چي هري خوا ته د فتنو وبا را الوتې وه، دویم دا چي د مور صحت یې پر داسي حال وو، چي که خدای مه کړه؛ په دې څه وسو، نو خور به یې چاته پاته کېږي، هم دې غمونو ورځ تر بلي شېرخان ځوراوی، نن یې هم له همدې غمه د یارانو په مجلس کي په لومړي ځل د سګرېټ څو کشه و وهل، ملګري ورته حیران سول، چي پر هر څه ستونزو او ستړو سربېره هم شېرخان کله د نشې لوري ته پام نه وو اړولی... اوس د شېرخان و مخ ته څو لاري وې، چي یا خو هغه آفرونه و مني، چي په هغوی کي ښه نوکري، ماډلنګ، اداکاري او د شوبز دنیا وي او یا د بل داسي چا سره نوکر سي، چي هلته تنخواه زیاته وي او یا کوم بل ښار ته د نوکرۍ لپاره ولاړ سي، یو پټ خیال دا وو، چي د ده د سکول یوه بدمرغه دوست ورته ویلي وو، چي په دې کار کي په لږ وخت کي ډېري پیسې ګټل کېږي... همدې سوچونو شېرخان د ژوند پر یو داسي چارسو درولی وو، چي ده د را روان ژوند په هکله هېڅ ډول فیصله نه سوای کولای. د ده ځواني او فکرونه دومره پخته نه وو، چي د ځان او کور په هکله کوټلې فیصله

Ketabton.com: The Digital Library

وکړي او دا پړاو هم هغه وي، چي ځوانان له خپلي لاري څخه ښکېږي... یا یې بخت بیداره سي، ده ته اوس د خپل پلار یاد او د هغه لارښوونه هر وخت تر سترګو کېدله. ده هم غوښتل، چي د ده نور وروڼه وای، نو د ده وړه به په درنه وای. که څه هم د ده دوستانو ده ته هر وخت ښې مشورې ورکولې، لاکن هغوی د ده په پټ راز خبر تیانه درلوده.

تر ښه ډېرو فکرونو او سوچونو وهلو وروسته دی یوې فیصلې ته و رسېدی، چي د خپل ژوند د فیصلې مخته د خور د کوزدې او واده کار په مخه کړي او د دې لپاره چي هره ستړې مخته راځي، دی به یې پر ځان باندي وړي.

....

د شېرخان په خوښه ده ته نن د یوې فلمي اېډورټایزنګ کمپنۍ ډایریکټر فون را وکړی...

ما وختي لا درته ویلي وو، چي له موږ سره کار وکړه..

نو ستاسو د کار نوعیت به څه وي..؟

شېرخان په نرمي ورغبرګه کړه...

بس هیرو به یې هیرو..

خو آخر دا به څنګه کار وي..؟

ډرامې، ماډلنګ، سټېج شو او نور...

د ډایریکټر په لهجه کي اعتماد وو..

او نور... به څه وي..؟

بس پیسې به وي، ګلېمر به وي، ستا ډیمانډ به وي..

زما ډیمانډ د څه لپاره؟

شېرخان په معصومانه انداز پوښتنه وکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوره شېرخانه! دومره ساده مه جوړېږه..
په دې کې د سادګۍ څه سوال دی، زه په دې فيلډ کې ناولده يم.
ګوره؛ ته چې مشهوره سې، نو د معاشرې هر يو فرد به ستا د دوستۍ خواهش لري او خاص کر پېغلې نجونې خو به درپسې مرې...
پېغلې نجونې...
شېرخان يو سوړ اسوېلی وکيښ، خو ډايريکټر يې په ځان نه کړی پوه او ژر يې ورته و ويل:
ما ته به تنخواه څومره را کوی..؟
ساده ګله! په دې کار کې تنخواه نه وي، چې څومره کار کوې؛ د هغه به معاوضه درکول کېږي..
خو آخر دا به څومره وي؟
چې څومره مشهوره کېږې؛ هغومره به دې تنخواه زياتېږي..
د ډايريکټر دا آخري خبري شېرخان لږ شکمن کړی او په چټکې سره يې پوښتنه ځنې وکړه..
زه پوه نه سوم.
پوه به سې، چې دې ميدان ته راسې، د هر ډايريکټر خپل خپل رېټونه وي، خپل خپل پرسنټېج يې وي...
شېرخان يوه بله پوښتنه په ډېره سادګي ورڅخه وکړه.
د ورځې به څو ګهنټې کار وي..؟
هاها.. ته ډېر ساده يې..
د ډايريکټر کړس کړس خندا شېرخان لږ شکې کړی، خو بيا يې بيرته په چټکې سره ورته و ويل.
اصل کې زما کور يوازې دی، زه له شپې بهر نه سم پاته کېدلای.. نو دا به څنګه سي..؟
شېرخانه! دا مسخرې نه دي، په شپو شپو شوټنګ، له کوره ورک،

2021.01.20 22:0

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوبي، ستړیا.. دا د دې شعبې بنیادي لوازمات دي.
ډایریکټر صاحب! زه هر څه کولو ته تیار یم، لاکن خپله خور او مور د شپې یوازي نه سم پرېښوولای..

....

پر ټولو ستړیاوو سربېره هم شېرخان سینګار هټۍ ته پوره وخت ورکړی وو، چې تر اوسه پوري دا د ده لپاره یکي یوازي د معاشي ګټو ځای وو، چې د کور ګذران یې په کېدی او د ده د فېشن او خواهشاتو پوره کولو لاره هم. دلته هره ورځ هغه ډول ګڼه ګوڼه وو، خریداری، د دکان د مالک معاشي پرمختګ او د شېرخان له وجهي د ژوند مېله تازه وه، که څه شېرخان به د سترو له کبله کله کله په ځان ګوتي نه وهلې، خو د ده قدرتي حسن دی لکه غمی هر ګاډی راغله، د دوی د مارکېټ مخته و درېدله، دوه عسکر د موټره را کښته سوه، سیخ سیدها د سینګار هټۍ ته ور ننوتله.
ښایي؛ دا د دې دویم یا دریم وار وو، ژر ژر یې لږ د مېک اپ سامان خوښ کړی او بیا یې شېرخان ته ور غبرګه کړه..
ما تا ته اول هم ویلي وو، چې ته ډېر مست یې..
مېړم؛ تا په ما کي کومه مستي احساس کړې ده..؟
په هغه ته نه پوهېږې..
نو ته ما په پوه کړه..
شېرخان د مېک اپ سامان په الماری کي پر خپل ځای کښېښووی.
ته دلته را نژدې سه، چې زه دي پوه کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان پر کاونټر لاسونه کښېښوول او مېډم ته يې سترګي په سترګو کي ور ښخي کړې..
اوس و وايه؛ تا څه ويل؟
ما ويل؛ ته ډېر مست يې..
هغه څنګه؟
زه چي تا ته ګورم، ستا له هره اندامه څخه مستي را اوري...
نه مېډم؛ ته پوه سوې نه يې، نن په اصل کي ډېر يخ دی، ما ځان داسي سره پېچلی دی او نن په ښار کي ګېس هم کم دی..
راځه له ما سره.. داسي به دي ګرم کړم، چي ټول يخ به دي له بدنه ووځي.
نه مېډم، ډاکټر راته وايي...
ډېره ګرمي ستا د بدن لپاره ښه نه ده،
شېرخان د پند په انداز خبره ور غبرګه کړه..
زه به ستا پر بدن لکه واوره داسي و اورېږم...
ته خو مي نه يخ ته پرېږدې او نه ګرمي ته، مېډم..
شېرخان لږ مسکی غوندي سو...
مېډم ته دې نرۍ خندا ډېر خوند ورکړی او خپل ښی لاس يې د ده پر نرمو لاسو ور کښېښووی، چي د خوښۍ يو نامعلوم غوندي احساس ورته وسو او سوکه يې ورته و ويل...
شا او خوا خلک ولاړ دي، زما دلته درېدل له خطرې خالي نه دي، کور مي يوازي دی، کرنل هم په دوره تللی دی، ما ويل؛ راځه له ما سره...
لاکن مېډم د څه لپاره... زه خو دلته په کار لګيا يم...
ستا کار به زه در وکړم او زما کار به ته را وکړې..
....

2021.01.20 22:05

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یخ له کبله نن ګاونډي دکاندار نقیب الله د لاندي ښوروا له کوره را غوښتې وه، څلور کاسې یې تر خولې پورې ډکې جوړې کړې وې او خپل نژدې شا او خوا ملګري یې را وبلل، د سینګار هټۍ ته راغلی، د دکان مالک ظاهر شاه ته یې وختي لا ست کړی وو. دواړو په ګډه و شېرخان ته و ویل، راځه؛ نن به د یخ اثر د ګرمي ښوروا په خوړلو لېري کړو...

شېرخان د ظاهرشاه خبره و منله او له دوی سره روان سو...

پر څونۍ نقیب الله ډېر کوشش وکړی، چي د شېرخان تر څنګ کښېني، خو د ظاهرشاه او ګل باران په مابین کي شېرخان داسي جوخت کښېنستی، چي نقیب الله د هر څومره کوشش باوجود هم هلته ځان ځای نه کړی، ځکه نو راغلی او مخامخ ورته کښېنستی او سترګي یې په شېرخان کي ښخي کړلې... د ناز خو یې دا حال وو، چي یوه ګوله به یې خپله کوله او دوه واره به یې د لاندي غوښه د شېرخان خوا ته ور اړوله، ګل باران چي په مسخرو کي یې ثاني نه وو، و نقیب الله ته و ویل:

زویه! د کوشنیوالي یار دي زه یم او مهرباني دي پر شېرخان ډېره ده...

نقیب الله چي حاضر ځوابه وو، ور غبرګه یې کړه.

دی ځوان دی، ضرورت یې لري، یخ یې کېږي، په تود به سي، تا خو هسي هم ډېري غوښي خوړلي دي...

په غوښو خوړلو کي خو ته هم تر چا نه یې کم... دوی ته دي حال و وایم.

ګل باران نقیب الله لږ جذباتي کړی..

د غوښو خوړلو خپل خپل وخت او خوند وي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

نقیب الله بلي خوا ته د موضوع وړلو هڅه وکړه..
هو؛ زویه! د مرغانو او حیوانانو غوښې خو موږ هر وخت خورو او خوند
پر اخلو، ته خو د انسان د غوښو شوقین یې.
ګل باران ناشوده ټوکه پر وکړه.
د دوی د بحث په مابین کي ظاهر شاه لالا ور ولوېدی او ورته و یې
ویل:
تاسو دا کوم لا حاصل بحث را اخستی دی، پرېږدی؛ دا ګرمه ګرمه
ښوروا وخوری، درڅخه سړېږي..
هو؛ ظاهر لالا! زه هم دا وایم، خو نقیب الله په دې عمر کي لا هم نه
سړېږي او د غوښو طلبګار دی.
ګل باران بیا ټوکه وکړه...
شېرخان و خپل مخ ته پروت د لاندي سپین لم و نقیب الله ته ور
واړاوه.
ګل باران له شېرخان څخه پوښتنه وکړه، دا غوښه دي ولي ور کړله.
خو تا ویل، چي دی د غوښو ډېر شوقین دی.
هو واقعي؛ د غوښو شوقین دی، خو سپینه غوښه بیا پر بوی نه
پرېږدي..
شېرخان لږ ډاډه سو، ګل باران او نقیب الله یو بل ته سره و کتل او په
سترګو سترګو کي سره موسک سول، پر ماحول لږ خاموشي خوره
سوه. د مارکېټ ملګرو پر ښوروا ډېر خوند اخستی وو، نقیب الله چي
څه رنګه سپین لم نوشِ جان کړی، نو ګل باران و شېرخان ته و
ویل..
ستاسو همسایه نقیب الله توره غوښه هم نه پرېږدي...
د شېرخان و مخ ته یو تور خچوکی پروت وو، هغه یې هم و نقیب الله
ته ور مخته کړی...

(c) kitabton.com: The Digital Library

دې پلا ګل باران پر شېرخان ټوکه وکړه.
تاسو څه یو بل ته سپیني او توري غوښې لوروی، موږ مو تر مایین محروم پاته کړلو..
شېرخان د ډېري سنجیدګۍ او پوهي باوجود لږ ساده وو، د ده په رموز پوه نه سو او ګل باران ته یې و ویل..
ما ډېره غوښه و خوړه، نقیب الله لالا خپله برخه ما ته را کړې وه، ځکه ما بیر ته ور واپس کړه..
ګوره؛ ستا خو په دې سر خلاص سو، چي نقیب الله لالا "په قول ستا" و تاته خپله غوښه پېرزو کوي..
هو؛ ګل باران لالا! زه خو احسان فراموش نه یم.
نو که کله ده له تا څخه ستا غوښه و غوښته، ستا ځواب به څه وي.
ګل باران د پاخه کوني پر چم خبره ور تېره کړه...
ګوره، ګل باران لالا؛ زه پخپله د پسه غوښه کمه کمه خورم، د چرګ او ماهي غوښه مي خوښه ده، زه به یې کور ته پخه کړم، چي د ده خوښه وي، هغه ډش به د یخ په ورځ راوړم او نقیب لالا ته به لویه برخه پکښې ور کړم.
ټولو و یو بل ته په حیرانۍ سره و کتل...

....

د وخت په تیرېدلو سره د شېرخان تجربه او مشاهده هم زیاتېدله او د حقیقت او ګمان نړۍ ور ته نوره تابانه او روښانه کېدله.
د ټولني د وګړو کردارونه او رویې د انسان هر حس بیداروي، خو د ځوانۍ، دولت او حسن نشه په دې پوهنه کي لږ خنډ او ځنډ اچولای سي. شېرخان که د حسن او ځوانۍ نشه په مغزو کي لرله، خو د ده غربت به دا نوري نشې لږ را کمي کړي وي او همدا د ده بخت وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه چې ده ته يې د حقيقت د لارې درک ورکولای سو... زياتره ځوانان چې ځواني، حسن او دولت و لري، د هغوی ژغورنه لږ ګرانه وي او که چېرې يوازې ځواني او دولت له چا سره وي، نو هغوی هم په اسانه له يوې لارې نه سې را ګرځېدلای. د شېرخان په مغزو کې چې به کله کله نورو غوښتنو او جذباتو سر را پورته کړی، نو د مور او خور تربيت او ذمه وارۍ به دی له بلې لارې را و ګرځوی. کله چې به يو بل چا شارټ کټ لاره ور وښووله، نو د مخلصو ملګرو لارښوونې به دی له هغې لارې را و ګرځوی، خو له نورو سره د ده تر اوسه پورې په دې سر نه وو خلاص سوی، چې په ټولنه کې د نورو بلاوو او مصيبتونو په پرتله جنسي لوږه ولې په دومره ژوره توګه پنجې لګوي او هر دويم کس ولې د ده له لارې د خپلې لوږې احساس ښکاره کوي... آيا! دا داسې لوږه ده، چې فقط په يوه يا دوو خبرو وېرېږي، د دې لپاره به هر کس د خپلې ونډې خيرات کوي، که يا، يوازې د شېرخان شا او خوا ماحول له ده څخه دا توقع کوي.. له همدې پوښتنو د ځواب او په دې حالاتو د خبرېدلو لپاره دی و هغه طبي او اصلاحي سمپوزيم ته ډېر خوش بينه وو، کوم چې دوې ورځې وروسته د ډاکټر نادر خان د ښاغلي له خوا په سرکاري روغتون کې را بلل سوی وو او په دې کې هغو ټولو کسانو، تنظيمونو او ډلو ته بلنه ورکول سوې وه، څوک چې په څه نه څه حواله له دې موضوع سره اړوند وي، په دې سمپوزيم کې اړوندو کسانو ته د دوو نورو ملګرو د شرکت اجازت هم وو. شېرخان پر خپل وار خپل خوږ دوست واجد او نثار ته هم ويلي وو او له ځانه سره يې تيار کړي وو، چې په سمپوزيم کې به هره ډله په خلاص مټ پر هر کېس باندې خپله رايه او مشورې ورکوي او په ګډ بحث کې به هم برخه اخلي.

....

(c) Ketabton.com: The Digital Library

د شېرخان مور ته نن پروین نرسي فون را کړی وو او د دې د صحت او روغتیا د پوښتنې په څنګ کې یې زیاتې پوښتنې د شېرخان په اړه کړې وې. ماخستن چې شېرخان کور ته راغلی، نو مور یې د پروین د فون او خبرو په اړه ورته و ویل... تر دې مخکې چې شېرخان به خبرې ته خوله جوړوله، فرزانې په چټکې سره و ویل:
موره! ته نو څه د شېرخان خوښه پوښتې، ښه ښایسته پېغله ده، نوکري لري، اخلاق لري او کور ته به ستا علاج کوي، بس یوه ژبه یې زموږ نه ده، نو څه وسو، زما او ستا اردو زده ده، زه به پښتو هم ور زده کړم.. بس موري ته هو کړه، شېر لالا پرېږده او خوښه یې پرېږده..
لېونۍ؛ ما لومړی هم تا ته درخلاصه کړې ده، چې ستا لاسونه مې نه وي درسره کړي، زه تر هغو هیڅ نه کوم.
شېرخان په ډېر ناز د خور ځواب و وایه.
ته خو یو وار هو.. وکړه، موږ به کوزده وکړو، نوري خبري به بیا ګورو...
فرزانې! یوازې د کوزدې خبره نه وي، له کوزدې سره ډېرې خبرې تړلې وي. ته داسې وکړه، ورسه، ډوډۍ تیاره کړه، زه به له شېرخان سره خبره وکړم...
مور فرزانې ته په ډېره خوږه لهجه و ویل.
دا خوارکۍ په څه خبره ده، چې موږ له کوم کړاو سره مخامخ یو، مور یې په حسرت او ارمان سره و ویل او د شېرخان خوا ته یې سترګې ور واړولې.
موري! زما دا شعر ډېر خوښ دی او دا مې د ژوند مرام هم ګڼلی دی..
کوم شېر..زما شېرخانه! هر شېر زما زوی شېرکی دی، زه نور شېران څه کوم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

موره! شېر نه شعر شعر...
ښه؛ نو دا بیا ښکلي وي..
ته غوږ ورته و نیسه، دې شعر ته.

که اسمان دي د زمري په خوله کي ورکړي
د زمري په خوله کي مه پرېږده همت

هو؛ زویه! زه چي تا ته ګورم، نو نیمې پاته نه سم. ستا انا دي خواره خستکه سي، چي په تا یې...
نه موري! دا به زما په نصیب کي لیکلي وه. هغه خوارکۍ خو په ذهني توګه هم سمه نه وه...
دا خو زما قصور وو، چي ما ته کور ته پرې ایښې وې او زه د پلار کره کوزدې ته تللې وم...
موره! نو څه وسو، که د ژوند یو اړخ د سړي کم سي، نو نوري هم ډېري لاري سته، پر هغه هم تګ کولای سو..
خو زویه! زما هم ارمان وو، چي...
د مور تر سترګو اوښکي رواني سوې.
موري! ستا ژړا ما همېشه ځوروي، چي زه ځان پوره ګڼم، نو ته ولي ځان کړوې...
نه زویه! له تا سره زموږ د ټوله کور ارمانونه تړلي دي، که چېري خدای یو دوه ورونه در کړي وای، نو، موږ به ولي دومره خوار او زار وای..
موري! خوار دي زموږ دښمن سي، ما د کوم شي د کمي احساس تا ته در کړی دی، چي زړه در لږ سي، د خدای راکړي هر څه درته راوړم...
هو؛ زویه! ستا احسانونه موږ ښکله هېرولای سو، خو ستا دا یوازي ورځ نه سم برداشتولای...

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري ! لږ صبر وکړه، چي فرزانه د خپل کور مېرمن کړو، بیا به دي حج ته بوځم او دا ارمان به دي هم در پوره کړم، که خیر وو...
وی زویه ! دا بخت بیداره نه بولم، چي زه دي پر دې حال حج ته ولاړه سم.
مور یې د ډېري مایوسی په انداز کي و ویل.
موره ! خدای مهربانه دی، ستا صحت به ښه سي...
هو؛ موري ! پروین ورېنداره به هم حج ته درسره ولاړه سي، چي هلته دي خدمت هم وکړي او ثواب هم...
فرزانه له دې خبري سره سمه دسترخوان په لاس خوني ته را ننوتله...
هو، هو؛ زموږ نوی اخښی به هم خپله...
شېرخان لا خبره نه وه پوره کړې، چي فرزانې یې خبره ور غوڅه کړه او ورته و یې ویل، نوې ناوې حج ته نه ځي، هغه خو..
نو بیا ته ولي پروین پر موږ پېنه کوې...
شېرخان په چټکي ورته و ویل
هغه خو به د مور درملنه کوي..

....

شېرخان، واجد او نثار سهارنهه بجې د روغتون لوی تالار ته ځانونه را و رسول، دلته د دوی هر کلی ډاکټر نادر او د هغه ملګرو وکړی. د نن په طبي او اصلاحي سمپوزیم کي سل ته نژدې ګډون کوونکي او تر شلو پوري پوهانو ګډون درلودی. ډاکټر نادر د سمپوزیم د پیل وینا په دې ټکو وکړه.
ټولني ته د یوه نوي شي راتګ د بدلون لاري مومي، خو د هر نوي شي تر راتګ مخکي د ټولني د وګړو فرض جوړېږي، چي هغه و نوي شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته له هري زاويې څخه و ګوري او پر ټولنه باندي د هغه شي د مثبت او منفي اغېزو په اړه لټون تر سره کړي... که چېري په لومړي سر کي موږ د هغه راغلي نوي شي په اړه معلومات نه و لرو او هغه بې لګامه پرېږدو، نو د هغه بيا داسي خطرناکي نتيجې را ووځي، لکه د څه په اړه چي د نن ورځي دا سمپوزيم را بلل سوی دی. موږ طبي پوهان چي نن سبا له کومي بلا سره مخامخ سوي يو، هغه زموږ پر ټولنه باندي د نوي ټيکنالوجۍ په راتګ د بهرنۍ نړۍ او کلتورونو د هغه جنسي آزادۍ يا بېلارۍ اغېزې دي، چي زموږ ټولنه يې زغم او په ټولنيز کړه وړه کي د ځايولو توان تر اوسه پوري نه لري. دغه جنسي ازادۍ زموږ پر ټولنه داسي بد اغېز ولي وکړی، چي موږ ورته ګوته په غاښ نيولي پاته يو...

موږ به په لومړي سر کي هغه څو کېسونه تاسو ته وړاندي کړو او د هغو طبي وجوهات به و لټوو، تر هغو وروسته به تاسو "چي د ټولني د هر ډګر خلک په دې سمپوزيم کي ګډون لري" د دې سياسي، کلتوري، معاشي، مذهبي، اولسي او نفسياتي اړخونه را په ګوته کوی او د هغو وجوهات به را په ګوته کوی او د هوارولو لاري به يې را ښياست... تر هغه وروسته به بيا موږ له دې څخه په اخذ د خپل نوي نسل د ژغورني لاري لټوو.

موږ هره ډله له يوولس يوولس کسانو څخه ياني طاق مو جوړه کړې ده، ټولو ډلو ته به جلا جلا پوهان دا کېسونه وړاندي کوي او په وروستۍ برخه کي به د دې پايلي را يو ځای کوو...

خو يوه خبره دلته کول راته بېخي اړينه او ضروري ښکاري، چي...

دا ټول کېسونه زموږ د خپلي ټولني دي، په دې کي هيڅ ابهام نسته او دا هر کېس دومره عام دی، چي په هره سيمه، کلي او ښار کي مونډل کيدای سي، البت موږ د يو انسان او ناروغه نوم، شناخت او

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیمه د طبي قانون له رویه له بل چا سره نه سو شریکولای، ځکه دا د هر کس آئیني حق دی، چې د هغه شناخت دې بل ته و نه کړل سي...

د ډاکټر نادر له وینا سره سم ټول ګډون کوونکي خپلو خپلو ټاکل سوو ډلو ته و رسېدل، شیرخان او د ده ملګري واجد او نثار د اوو نورو ملګرو سره راغلو شا او خوا پر ګرځېدي مېز باندې را کوره سو. په خوش قسمتۍ سره د ډلو په بهیر کې ډاکټر نادر پخپله د دوی د ډلې په برخه رسېدلی وو، چې هغه به له دوی سره دا کېسونه شریکوي.
ډاکټر نادر له خپله ځانه سره لیپ ټاپ او څو فایلونه پر ټېبل کښېښوول، تر رسمي پېژندګلوي وروسته ډاکټر نادر پر لومړي کېس داسي رڼا واچوله...

دا پنځه ویشت کلنه نجلۍ د درې بچیانو مور ده او د څلورم بچي د زېږېدو پر مهال د ډېرې ویني بهېدلو له کبله ورته د ویني د لګېدلو امر وسو، چې کله یې د دې وینه ټیسټ کړه، نو په هغه کې د اېډز (Aids) د خطرناکي ناروغۍ موجودګي ښکاره سوه. دا خبره پر دې او د دې پر کورنۍ لکه د ګولۍ ټک داسي وه، شریف او معتبره خاندان په کلي کې اوسي، خو د غربت له کبله یې خاوند د بل ټرک چلوي او پنجاب ته په شپو شپو ورک وي، چې کله مو د دې د خاوند تپوس وکړی، نو هغه له وهمه راځخه پټ سو او د دې ناروغي بچې هم ژوند له لاسه ورکړی..او
د دې پوښتورګي (بډوکي، ګردې) د زیاتي ویني بهېدلو له امله اوس ناکاره سوي دي او دا غریبه به د تل لپاره د بل په اسره پاته وي...

د ډاکټر نادر پر دې رپورټ باندې ټول ګډون کوونکي حق حیران سول، یو جذباتي سیاسي کار کوونکي و ویل، زموږ په سیمه کې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارخانې سته، نه ډېمونه، د ډوکلۍ له کبله مو د ټولي سیمي باغونه او زراعت وران ویجاړ دی، ځکه د نورو صوبو د ابادۍ په خاطر زموږ ځوانان په شپو او میاشتو ژوند هلته تېروي او یو شمېر خلیجي هېوادونو او ایران ته ځي او هلته په کلونو کلونو د مسافرۍ شپې سبا کوي، هلته څه کېږي او دا ځوانان هلته څنګه ګوزاره کوي، موږ ټول په دې خبر یو، نو داسي ناروغۍ د سیاسي عدم مساوات له کبله پېښېږي...

ښاغلی واجد چي ډېر سنجیده او پوه کس وو، و برخه لرونکو ته یې خپله رایه داسي څرګنده کړه...

جنسي تنده د هر انسان په فطرت کي اخښل سوې ده، ځکه جنس د هر انسان بنیادي حق دی، تر واده مخکي چي څوک د دې په خوند خبر نه وي، نو هغه صبر کولای سي، خو تر واده وروسته نارینه پر خپلو جذباتو باندي په ګرانه قابو میندلای سي، په شپو شپو له کوره لېري پاته کېدل دوی دې ته اړ کړي، چي لاس او پښې و غځوي او د هغه نتیجه موږ په دې شکل کي وینو، چي د نارینه ژوند خو په دار سي، اوس د دې معصومي مېرمني یې څه قصور دی، چي په دې بدمرغه ناروغي کي را ګېره سوه او خدای خبر چي د دې خاوند او دې پخپله به دا ناروغي و کومو بې وزلو ته ور اړولې وي، دا خو دومره خطرناکه ناروغي ده، چي په خدای باور وکړی، چي په نوم اورېدلو یې هم د سړي پر بدن د بدمرغۍ څپې راځي...

د نفسیاتو د یوه پوه ځوان رایي ټول ګډون کوونکي نور هم له حیرانۍ سره مخامخ کړل..

د ایډز مرض چي په هر چا پوري سي، نو په نفسیاتي ډول هغه.. هغه وخت نیمی نه سي پاته، ځکه زموږ په ټولنه کي د دې مرض اخستلو صرف یوه لاره خلکو ته معلومه ده او له نورو لارو چي دا ناروغي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيښېږي؛ هغو ته موږ پام نه دی کړی او نه په خبر يو... دا خاموشه وايرس په دومره تېزي سره زموږ په ټولنه را ګډ سوی دی، چي کله کله د انسان پر خپل ځان هم شک پيدا سي.. د ايډز له مريض څخه خلک ځکه لېري ځغلي، له هغو سره ناسته ولاړه، له هغو سره مجلس، قربت او دوستي ته د چا زړه نه کېږي، ځکه يې ناروغه د تنهايي او ناروغۍ پر داسي چارسو ژوند له لاسه ورکړي، چي د تنهايي، بې وسي او بدنامۍ داغونه هم له ځانه سره ملګري کړي..

د معاشياتو يوه چي ښه ښاغلی ځوان وو، و ويل؛

غربت د هري ناروغۍ مور ده، پر نړيواله کچه باندي د جنسي خواهشاتو د پوره کولو چي کومي ټېکاني سته، په هغه کي د هري ښځي او نارينه په باقاعده ډول معاينات تر سره کېږي او دا تر هرو څو مياشتو وروسته بيرته تر سره کېږي، چي هر يو هلک او هره نجلۍ له ناروغۍ څخه پاک پاته وي، نو تر هغه وروسته هغوی ته د جنسي اړيکو د ساتلو سرټيفکټ ورکول کېږي او بل نن سبا په محفوظه او خوندي توګه د جنسي اړيکو لپاره هر څه موجود وي، خو د غربت ځپلي ټولني يوه الميه دا هم ده، چي غريبان د غربت له وجهي د خپل بدن په سودا خپل ځان، نس او کور ساتي، د دوی ګټه دومره لږ وي، چي هغوی دا طبي حفاظتي لاري د کم علمۍ يا مجبورۍ له وجهي نه سي پوره کولای او نه د حکومت پر دوی باندي کنټرول وي، ځکه دوی پخپله هم په ځان نه وي خبر... زه که له تاسو سره د معاشي بدحالۍ حال شريک کړم، نو ستاسو زړونه به و چاودي...

شېرخان چي تر اوسه خاموش ناست وو او دا هر څه يې په غور اورېدل، ده ته خپل دوست نثار کرار و ويل، چي زه يوه پوښتنه وکړم؟ تر دې مخکي چي شېرخان ځواب ورکړي، ډاکټر نادر يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره واورېدله او ډاډ يې ورکړ، چي هره خبره کولای سي...
نو نثار خپله پوښتنه داسي وکړه، چي:
ډاکټر صاحب! دا خو ځوانان دي، چي له کوره ورک دي او نور ځایونه لاس او پښې غځوي، خو د دوی مېرمني یا کوروداني هم جنسي خواهشات لري، هغوی خپل جنسي خواهشات څه رنګه پوره کوي..؟
ډاکټر نادر په سنجیدګي سره ورته وویل:
ښکاره خبره ده، چي هغوی هم خپل انساني خصلت لري. لکه د نورو ځایونو نجوني چي زموږ د ځوانانو غوښتني ور پوره کوي، دغه ډول به هره ښځه څه نه څه هڅي ضرور کوي.
د نفسیاتو یو پوه بیرته را مخته سو او و يې ویل:
زموږ د ټولني د شرافت پیمانې اوس لږ څه تشي سوي دي. موږ ښايي؛ نن د هلکوانو پر جنسي موضوع بحث کوو. که چېري زموږ د ښځو د جنسي اړیکو په هکله څېړنه وسي، نو کېدای سي، چي تر دې هم زیاتي خطرناکي نتیجې او خبري ښکاره او مخ ته راسي...
د نثار یو وار بیا د مزاح حس را بیداره سو او ډاکټر نادر ته يې وویل:
ګوره؛ تاسو خو پوهان یاست، تاسو مسخرې او شعرونه نه خوښوی، لاکن موږ خو معاشره کي خلاصه خوله خبري کوو او دا خبري او شعرونه دومره خلک خوښوي او خوند پر اخلي، ځکه که ستاسو اجازه وي، نو زه به د دې موضوع په هکله یوه مشهوره ټپه ووایم..
هو؛ ته دا ټپه یا شعر ووایه، وروسته به زه بل کېس را مخته کړم..
نثار و شېرخان ته وکتل او بیا يې کرار ورته وویل...
دوی خو به خوانه بدوي...؟
هغه ځواب ورکړی، چي زه څه خبر یم، چي ته ځنګه شعر او ټپه وایې، خو ډاکټر نادر اجازه درکړه، چي و يې وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ ښځې و خپل خاوند ته چې د کوره هر وخت لېرې وي، د عبرت لپاره دا ټپه وايي...

ته خو لا ښه يې خره به وکړې بده خو زه يم چې...
ټولو ګډون کوونکو يو بل ته په حيراني سره وکتل...

....

ډاکټر نادر دويم کېس په دې تورو پيل کړی...
دا پنځه شپېته کلن حاجي... زامنو له خپله کوره شړلی دی، له بده مرغه د ده ټوله ځواني په امرد پرستي کې تېره سوې ده او اوس په دې عمر کې هم ځوانان هلکوان له ځانه سره ګرځوي. د ده د زامنو وينا ده، چې دی يې پر ځان.. معنا...
د ډاکټر نادر سره ژبې او تورو ياري نه کوله، خو تر لږ سوچ وروسته يې و ويل، چې دی مفعول وي...
ډاکټر نادر و واجد ته وکتل او ورته و يې ويل،
چې اوس جمله سمه سوه،
هغه ورسره د منلو سر و ښوراوی...
ځکه ډاکټر مخ ته خپله خبره داسې جاري و ساتله..
د ده زامن وايي، موږ عزت دار خلک يو، لوڼې، لمسياني او نږندي مو په کور کې دي او دی پرېدی لنډهر هر وخت کور ته راولي..
ډاکټر نادر لږ په سنجيدګې سره څرګنده کړه:
دې سپين ژيري په ټولنه کې لوړ مقام درلودی، د ننګ او جنګ او د قلم او مېړاني خاوند وو، په مېډيا او کانفرنسونو کې به د ده ژبه او قلم لکه طوطي داسې ږغېدل، خو د بد صحبت له کبله دی په دې مجلسونو کې را ګېر سو. اوس چې ډاکترانو پوښتنه ورڅخه وکړه، چې ته ولې دا کار کوې...؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځواب يې دا دی، چې زما د بواسيرو ناروغي ده او هغه په بل څه نه ورکېږي، خو طب دا وايي، چې د بواسيرو ډېر اسانه اپرېشن او علاج دی، چې د انسان ټول تکليفونه ور ختموي...

د نفسياتو ماهر د دې کېس په اړه وويل،
چې د جنس په اړه د خوند اخستلو د هر چا خپله خپله پيمانه او معيار وي، خو دا خبره يقيني ده، چې څوک هم د امرد پرستۍ په ناروغي اخته سي؛ په هغوی کې د دواړو خواوو برخه اخستل کېږي، معنا لومړی فاعل او بيا مفعول هم جوړېږي، چې د لذت معيار د يو چا و ټاکل سي، هغه د ژوند په يو پړاو کې هم بيا له دې نه را ګرځي، خو په سپين ژيرتوب کې چې د دوی د فاعل جوړېدلو توان له منځه ولاړ سي، ځکه نو د سترګو دا وږی خپله تنده بيا داسي ماتوي، چې ځان ورته مفعول کړي او زياتره بيا دوه هلکوان خپل و مخته په امرد پرستي لګيا کوي او دوی ته په کتلو سره خپل خپل خوند څنې اخلي... لاکن په نفسياتي توګه دا کس دا هېر کړي وي، چې په دغه عمر کې د ده پر وړو نوري کومي ذمه دارياني وي... د ځوانانو بېلاري خو ټولنه تر يوه حده پوري زغملای سي، خو د بوډاتوب حرکتونه هيڅ څوک هم نه زغمي. نفسيات يوه جالبه خبره داسي وکړه، چې د کوم سپين ژيري مېرمن د ده خواهشات په لوی عمر کې نه سي ور پوره کولای، نو دا سپين ژيري بيا په نورو هلکوانو خپله جنسي تنده ماتوي او دوی زياتره هر وخت د ټولني له خوا ترټل کېږي هم او دا ناروغي تر جنسي زياته نفسياتي وي...
د معاشياتو يوه حيرانوونکې خبره وکړه، چې ډېر دولت لرونکي نر او ښځي په زيات عمر کې د ځوانانو په تلاش وي او په دې عمر کې نر ښځه دواړه ځوانانو ته مفعول وي، چې دې ته به څه نوم ورکوو؟
سياسي جذباتي ځوان و ويل، چې زموږ په ټولنه کې شعور نسته،

2021.01.20 22:07

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعليم نسته، په زيات عمر کي پر انسان ډېري ذمه دارياني راځي... د ماشومانو روزنه، کور او جايدَاد کتنه، په ټولنيزو چارو کي برخه اخستل، سياسي جدوجهد او د قامي خپلواکۍ لپاره مبارزه، خو د ډېر دولت له کبله دوی هر څه شاته کړي وي او د خپل هوس د تندي ماتولو بار يې پر وړو اخستی وي.

ښاغلي واجد چي له ډېره وخته دا بحث په غور سره اورېدی، پر خپل وار و ويل، چي په دې کېس کي د پيسو د زياتوب او مجبورۍ دواړو عنصر شامل دي، که يوې خوا ته سپين ږيری د مستۍ يا عادته څخه دا کار کوي، نو له دوی سره چي کوم ځوانان وي، د هغوی زړه نه ور غواړي او نه پر دې سپين ږيرو خوند اخستلای سي، هسي د خپلو معاشي مجبوريو له کبله د دوی هوس ور پوره کوي. شېر خان د دې کېس په دوران کي يوه خبره هم و نه کړه، خو داسي معلومېدی، چي دا کېس دی ډېر ترهولی دی، کله چي د نثار وار راغلی، نو شېر خان لړ و مسېدی، نثار و ويل:

د سپين ږيرو دا دندې خو زموږ په خوا ډېري دي، لاکن دا د آنټيانو خبره جالبه ده، يو وخت ما په لاهور کي په يوه پارک کي واک کاوی، چي يوه سپين سرې را باندي پېښه سوه، ډېره مهربانه وه، لاکن زه د دې په مهرباني پوه نه سوم، نو څکه پر دې مي مهرباني و نه کړله، اوس چي تاسو خبره ښکاره کړه، نو زه د هغې د مهربانۍ و شاته په غوښتنه او خبره پوه سوم..

ډاکټر نادر ګپه پر و کړه،

چي اوس دي څه خيال دی...

نثار هم په ګړندي ډول ور غبرګه کړه، چي

والله خيال خو مي ډېر خيالور دی..

....

....

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر نادر غوښتل، چې دا څو کېسونه ژر تر ژره دوی ته وړاندې کړي او تر هغه وروسته هغه لارې ولټوي، چې ټولنه له دې وبا څخه و ژغوري، ځکه نو ده د دریم کېس وړاندې کول هم داسې پیل کړل...

دا پنځه دېرش کلن د کالج استاد دی، ښه لیکوال او شاعر دی، له بده مرغه یې د کورنۍ فیصله و منله او د اکا بدرنګه لور یې د خور په سرۍ کې قبوله کړه، خو هغه بې تعلیمه مېرمن د ده له لومړۍ ورځې څخه نه وه خوښه، نو ځکه له لومړۍ ورځې د دویم واده تلوسه ورته پیدا سوې وه او د هغه لپاره یې دلته او هلته لاسونه وهل، د څه مودې لپاره یې په یوه این جي او کې هم کار وکړ او هلته یې له یوې بلې نجلۍ سره هم تعلقات جوړ سول، که څه هم هغه د ده تر لومړۍ مېرمن هم بدرنګه وه، خو د ده خیال وو، چې په دې ډول به زه له خپلې کورنۍ څخه انتقام واخلم... د دوی تعلقات دومره مستحکم سول، چې د پېغلې په رحم کې د ده نهال شین سو، هغه ډېرې منډې ترنډې وکړې، چې له دې کیسې لاس واخلي، خو ښځه چې پر بدو راسي، نو بیا له هغې څخه په خدای پناه په کار ده، دې پېغلې هم دی مجبوره کړی، چې له دې سره نکاح و تړي... د ځوان تر وس هم خبره و وتله او دویمه مېرمن یې هم کور ته راوستله..
اوس د بنو جنګونه، د دواړو بدرنګه اولاد، دا ځوان ګرد سره د ښځې له ذاته څخه بد ذوقه کړی، نو ځکه یې د ذایقې بدلولو لپاره د هلکوانو یاري شروع کړه، خروړی سپی هر چا ته خوله اچوي او تر واده وروسته انسان زړور سي، ځکه هغه په ډېرو شیانو باک نه کوي.
دویم دا چې دې ځوان له نیټ څخه لڅ فلمونه هم ډېر کتل او د ده خیال وو، چې د دې فلمانو په ډول به هر ځوان دلته هغه رنګه

2021.01.20 22:07

(c) Ketabton.com: The Digital Library

رسپانس ور کړي، خو ده چې دلته د فلمونو په څېر دلته د څو يارۍ کولو هڅې وکړې...

زه دلته يوه خبره په ټينګار سره کوم...

ډاکټر نادر لږ و درېدی او د اوبو بوتل يې پر غاړه پورته کړی، نيم بوتل يې خالي کړی، د ده له څهرې او تاثراتو څخه معلومېدله، چې دی ډېر په خبنم دی، چشمې يې پر سترګو سمې کړې او مخته يې داسې و ويل:

موږ په ټولنه کې يوه ډېره غلطه عقيده لرو، چې زه يې بېخې نه منم او هغه دا چې هره ښايسته نجلۍ او هر ښايسته هلک دې بدکاره وي، خو د دې ځوان په مغزو کې چا دا خبره ور اچولې وه او دې خبرې يې په ذهن کې ځای نيولی وو، چې دا خبره دغسې ده...

ده چې به کله يو هلک و ليدی، نو پر دويمه دريمه خبره به يې هيله تانده سوه او د هغه ګنډه ته به يې لاس ور واچاوی، چې په دې ډول يې څو ځايه خپل سر مات کړ... بدنامه سو، جرمانه سو، د خلکو د نفرت وړ سو، ملګري ځنې بېل سول، يوازې سو، ځکه د دې ټولو وجوهاتو له کبله د شکري مريض سو او تاسو به خبر ياست، چې کله د شوګر ناروغي زياته سي، نو د انسان جنسي قوت پر زيرو و درېږي او له دې ځوان سره نن سبا هم دغه روان دي...

واجد د ډاکټر نادر تر وينا وروسته سمدلاسه خپله خبره داسې وړاندې کړه، چې

د خوښې واده نه کول او يا د خوښې واده نه ورغوښتل زموږ د ټولنې المیه ده او تعليم يافته ځوانانو ته بې تعليمه نجلۍ کښينول دويم غم دی، هم دا غمونه چې کله يو ځای سي، نو بيا ظاهري صورت هم کتل کېږي، خو که صورت هم بدرنګه وي، نو بيا ټول عمر انسان له خپله ژونده څخه خوند نه سي اخستلای... جنسي خواهش خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولاد پیدا کېدلو تر حده کیدلای سي، ولي د انسان فطرت دی، چي هر ځای او هر کله ده ته یوه موقع په لاس ورسي، نو دی د خپلي تندي د ماتولو هڅه کوي او همدغه تنده وګړی له ډېرو لانجو او ستومانیو سره لاس او ګرېوان کوي..

سیاسي مبارز ځوان و ویل،

زموږ په سیمه کي د نجونو شمېر د نارینوو په پرتله زیات دی، ځکه ځوانان دویم او دریم واده ته رجوع کوي او دا ښه عمل په دې دی، چي زموږ د قام شمېر تر نورو زیات سي او دا به زموږ و سیاسي قوت ته تقویت ورکوي... لاکن زه دا خبره هم په ډاګه کوم، چي باید په دویم او دریم واده باندي د لومړي واده یا مېرمن استحصال و نه کړي. زه او زموږ پارټۍ د هر رنګه استحصال خلاف یو...

د معاشیاتو پوه په سنجیدګي و ویل،

د نن سبا په دې ګراني کي دویم او دریم واده د ټولني زیاتره وګړي نه سي زغملای، یوازي د واده اخراجاتو ته مه ګوری، د کوشنیانو تعلیم او روزنه، د هغو روزګار، د کور خرڅې پوره کول ډېر لوی بجټ غواړي، نو که د لومړي واده ښځه مطمین نه وي، هغه د واده په چپه په شارټ کټ لاره جنسي خواهشات په لږ بجټ پوره کوي.

نثار بیا یو دم را و غورځېدی او په طنزیه انداز یې و ویل،

یو خو دا شارت کټ لاره موږ نه پېژنو... انسان ته په کار ده، چي پر صراطِ مستقیم روان سي، دا زموږ د دین لاره هم ده او دین موږ ته د څلورو ودونو اجازه راکوي. د شارټ کټ مطلب خو دا دی، چي انسان دي ګردسره واده نه کوي او دا خو د نجونو استحصال دی، نارینه خو ځان ته شارټ کټ لاره ګوري، هغه خواره نجلۍ به څه کوي، د چا په برخه چي شین او تک تور، پنډ ناسیاله مېړه و رسېږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نثار پر خبره بیا ټولو یوه او بل ته په طنزیه انداز و کتل.

....

ډاکټر نادر څلورم کېس په ډېره خواشیني را پورته کړی او له را پورته کولو سره سم یې و ویل، چې په کومه ټولنه کې د هلک او نجلۍ سماجي تعلق په کورونو، محله دارۍ، سکول یا کالج کې سره پاته نه سي؛ هغه بیا مخته د دواړو لپاره د تاوان سبب ګرځي. دا کوم کېس چې زه اوس وړاندي کوم، دا یو ډېر نایاب کېس دی، لاکن دا ډول کېسونه زموږ په ټولنه کې عام دي..

دا شپږ دېرش کلن ځوان په کوشنیوالي کې د پلار او مور د توجه نه ورکولو په سوب په غلط صحبت کې را ګېر سو، د سګرېټ په نشه روږد سو او مخته بیا د زورورو خلکو په لاس کنبېواتی، هغو له ځانه سره په ګېرج کې نوکر کړی او د ګېرج له کاره سره یې د ده هم کار ور وکړی..دی ښایي؛ مجبوره، بې کسه او بزدله وو، چې کور ته یې حال نه وایه او پر له پسې لس پنځلس کاله د خپلي بې همتۍ له سببه د بل د هوس نښانه جوړېدی، کرار کرار چې بلوغت ته ورسېدی، نو د ده په لاس د ګېراج نور کوشني هلکوان ور تلل او ده انتقاماً هغه د خپل انتقام او هوس نښانه ګرځول، دا سلسله ښایي؛ اوس هم دوام لري، لاکن مهمه خبره دا ده، چې ده د کورنۍ پر ډېر اصرار هم له واده څخه ډډه وکړه، د کورنۍ زور خو بیا خپل زور وي، ځکه دی مجبوره سو، چې د دوی حکم ته غاړه کښېږدي، واده په ډېر اهتمام وسو، له ښه خاندان څخه وو او په قول د ده د کورنۍ مېرمن یې باسیر ته او باصورته وه، خو دوې میاشتي وروسته چې دا د پلار کره ولاړه، بیا یې له راتګ څخه ډډه وکړه، تر ډېرو منډو ترنډو وروسته هم دا رشته بیرته جوړه نه سوه، دوه کاله ځوان دغسي و ګرځېد، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور او پلار مشر زوی وو، کشرانو ته یې هم د دستور له کبله د مخه واده نه سو کولای، تر ډېر ټینګار وروسته دی دویم واده ته تیار سو، درې کاله دا خانداني نجلۍ له ده سره وه، له هغې څخه یې دوې لوڼې هم وسوې، لاکن ناګهانه هغې دواړې په لومړیو دوو درو شپو کې د خدای په کار سوې، کله چې دا دریم وار امېندواره سوه او د بچې د زېږېدو وروستۍ میاشت را نژدې سوه، نو مېرمن یې د پلار کره ځنې ولاړه او د راتلو څخه یې ډډه وکړه، ویل یې، زه دې قاتل لره بیا نه ورځم، زوی یې و زېږېدی، مور یې ویل، زه خپله ځواني پر دې ماشوم زړوم او بل واده نه کوم، د دوو درو کالو تر منډو ترنډو وروسته یې مور او پلار په دریم واده ورکولو بریالي سول، لاکن دا ناوې یې زړوره او خوله وره وه، هغې په لومړۍ میاشت د ده د پخوانیو ماینو سره رابطه وکړه او سم دلاسه یې په عدالت د خلعې لپاره درخواست ورکړی، د عدالت سترګې هغه وخت خلاصې سوې، چې دې مېرمنې یې صفا و ویل، چې دی زموږ ازدواجي فرضیت او حیثیت را پوره کولای نه سي او د شا له خوا د کورداری طلب او ټینګار کوي، دویمې کور دارۍ تر څه حده د ده خبره منله، خو د هغې شرط دا وو، چې دوه واره ستا په خوښه او دریم وار به زما فرضیت راپوره کوې، د همدې له کبله دا درې واره له ده څخه امېندواره سوه، خو د نجونو د زوکړې په دویمه ورځ دا خوني پلار په پټه د خپلو معصومو ماشومانو لوڼو د ژوند خاتمه وکړه، چې کله یې د مېرمنې شک په یقین بدل سو، نو د دریم لنګول له مخه د پلار کره ځنې ولاړه، دا بدبخت انسان په هېڅ ګون د نجلۍ وجود زغملای نه سي، ځکه یې په لومړي سر کښې د هغو خاتمه ور وکړه، تر دریم واده وروسته بیا بله ښځه د ده په نصیب نه سوه او اوس دا غم ځپلی لکه لېونی تنها تنها ګرځي، له ځان سره ګاییږي، خیرن کالي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیرن وجود.. هر څوک د غله یا هېروینی خیال پر کوي، هیڅ څوک له ده سره نسبت نه ساتي، بس د خپلي کمرې پوري محدود دی، یوازي د سګرېټ اخستلو لپاره یو یا دوه پلا له کوره را ووځي او له هیچا سره یوه خبره هم نه کوي.

د ډاکټر نادر دې رپورټ ګډون کوونکي په اضطراب کي واچول، د نفسیاتو ماهر د ګډون کوونکو حوصله ته د ډاډ ورکولو په خاطر خبره پیل کړه او و یې ویل:

دا جنسیاتي ناروغي اوس په نفسیاتي ناروغي بدله سوې ده، د ده ټول ژوند د دومره واقعاتو، د حقوقو د پایمالۍ، د هوسي تندو، د محرومۍ او کړاوونو سره مخامخ دی، چي د ده بیا رغونه یو اوږد پروسس غواړي او پر هغه ډېر زیات خرڅ راځي او د هغه لپاره د څو داسي ځانګو ضرورت وي، چي دی له ځانه سره و ساتي، لاکن په بدقسمتي سره زموږ په معاشره کي داسي ځانګي هم نسته، د دې کېس آخري خاتمه به د خودکشۍ په صورت کي وي.

سیاسي مبارز که څه هم دې کېس ډېر لړزولی وو، خو بیا یې هم په رېپدلو شونډانو و ویل، چي په یوه خوشحاله ټولنه کي د هر چا د معاشي او سیاسي حقوقو خیال ساتل کېږي، خو زموږ سیاسي او معاشي مجبورۍ موږ دې حال ته را رسولي یو، چي لاس او پښې مو کار کولو ته نه پرېږدي.

واجد لږ له همته کار واخست او ویې ویل، چي تر واده مخکي د هلک او نجلۍ رجحان کم از کم معلومول په کار وي، که یو څوک له واده څخه انکار کوي، باید د هغه لامل و کتل سي او د هغه لانجه ور هواره کړي او په دې کي بنسټیز رول د مور او پلار جوړېږي، چي هغه دي د خپل ماشوم یا ماشومي روزنه تر خپله څارنه لاندي وکړي، خو هر کله چي یو خواهش عادت او عادت مجبوري جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، نو بیا د هغه رغول ډېر ګران کار سي.. هم دغه زموږ د ټولني ډېره درنه الميه ده..
شېرخان د دې کېس په دوران کي دوه واره په ټشو خپلي اوښکي پاکي کړې، کله چي ډاکټر نادر و نثار ته د خپلي رايي ورکولو و ويل، نو نثار د سر په ښورولو ور څخه ډډه وکړه، ولي د ده شونډانو د ده د غمزده زړه د اظهار ترجماني نه سواى کولاى...

....

ډاکټر نادر د پنځم کېس له را پورته کولو سره سم و ويل، چي په ظاهره خو دا د يو کس خبره ده، خو په دې کړی کي څو ښځي زيات مهم او عادي کېسونه ما را اخستي دي او په دې ټولو د ځان خبرول نه دا چي مهم دي؛ بلکې زموږ د ټولني په نفسياتو باندي د خبرېدلو لاره هم ده او دا وړاندي کول زما فرض جوړېږي... دا هغه ځوانان دي، چي د بچي د پيدا کېدلو اهل نه دي.
دا لومړی کس پنځوس کلن سړی دی، چي پرله پسې يې د څو څو کالو تر وقفه وروسته څلور ودونه وکړل، بلکې پنځه ودونه، ولي لومړۍ مايني ته يې طلاق ورکړ، د ده ټول عمر په هسپتالو کي تېر سو، د خپلو ښځو دارو درملنه يې په خلاص موټ وکړه، ټولي مېرمني د ده له جنسي رفاقت څخه مطمينه هم وې، ځکه چي د ده جنسي عضو هم په خاص مقدار غټ وو، هر کله چي به زناني ډاکټري د ده و کومه مېرمن ته د ده د معايناتو په اړه و ويل، نو ده به مېرمن ته ځواب ورکړی، چي زه خو روغ جوړ سړی يم، پر پنځم واده چي مېرمنو دی ډېر مجبور کړی، هغه ځکه چي ښځه تر هغو پوري ځان په حفاظت کي نه بولي، چي د دې بچي نه وي پيدا سوي. د بچي زېږېدل د نر او ښځي تر ټولو لوی ارمان وي، چي پر دې باندي د دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذات تکمیل پوره کېږي، نو ده هم د مني (Sperm) ټیسټ ورکړی، چې دا ټیسټ ده د ښار نارینه ډاکټر ته ور وړی، نو د هغه خبره د ده لپاره تر مرګ کمه نه وه، پر ده یې ټینګار وکړی او دی مجبوره سو، چې ځان لاندي باندي ورښکاره کړي... ډاکتر چې د ده تفصیلي معاینه وکړه، نو دا ورته ځرګنده سوه، چې د ده خایې (خوټې، بلورۍ) په نس کي پاته سوي دي او پر خپل وخت باندي خپل ځای لره نه دي را ښوه سوي. که چېري دی په کوشنیوالي خبر وای، نو د اپرېشن له لاري دا په اسانه توګه لاندي راوړل کېدلای سوې او له ده سره به د نورو پنځو انسانانو ژوند هم په عذاب نه اخته کېدلای.. اوس ښایي؛ هر څه له لاسه وتلي دي، ځکه به دی او د ده څلور واړي مېرمني ټول عمر د خپل بچي زېږولو خواهش او غوښتنه په زړه کي ښخوي او دا ارمان چې د کوم انسان نه سي پوره، نو هغه له ډېرو ذهني، معاشي او اولسي لانجو سره مخامخ سي.

ډاکټر نادر دا خبره دلته پوره کړه او مخته یې زیاته کړه، چې د ماشومانو ځیني ناروغۍ وي، که یې درملنه پر خپل وخت باندي ونه کړل سي، نو هغه هم د تل لپاره شنډ او نامرد پاته کېږي، خو په دې ټولو کي مهم هغه ځوانان دي، چې تنها تنها ګرځي، په تنهایي کي شیطان د انسان ملګری سي او د انسان او شیطان ملتیا هر وخت د یوې لانجې لپاره لاره هواروي. د ځوان او پېغلي زیاتره رجحان د سیکس پر خوا وي، ځکه د دې تنها ځوان ټوله سوچونه له سیکس سره ګرځي را ګرځي. لومړی سر خو دی د لاس له لاري تر څه وخته پوري حظ تر لاسه کوي او هره شپه په خوب کي شیطان هم ورته راځي او احتلام یې کېږي.. او تر هغه وروسته بیا د منی (Sperm) را وتل دومره ډېر سي، چې ټوله شپه او ورځ د ده د آله تناسل څخه روان وي، چې له کبله یې دی ډېر کمزوری سي او بیا پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاره باندي هم سم نه سي تللای... کوم ځوانان چي هوښياران وي، نو هغوی خپله تداوي پر وخت باندي وکړي او ناپوهان ئو کاله په دې ناروغي اخته وي او په دغه حالت کي چي واده وکړي، نو دا مرض خپل کار کړی وي او دی يې د ټول عمر لپاره د اولاد له پيدا کېدلو څخه محروم کړی وي.. اوس دا ځوان چي هر څومره لاس او پښې و مروړي، نو وخت ورسره وفا نه کوي. بې اولاده پلار معنا نامرد زموږ په ټولنه کي يوه ښکنځا ده.

ډاکټر نادر پر مخ و ويل، چي زه ستاسو سر په دې نه پرله ګرځوم، چي د نامردۍ څه وجوهات دي، ښايي، چي بېخي ډېر وي، خو دلته د دې کيسو راوړلو څخه زما بنيادي مقصد دا دی، چي د نامرد سړي له لاسه ماينه او مېړه دواړه په ځينو نورو ناروغيو اخته کېږي، چي هغه ټولي زموږ د ټولني د پر مخ باندي د کلينک د ټيکې داغ دی، لکه نامرد مېړه چي په نفسياتي ډول د مېرمني، کورنۍ او ټولني مخته خپل ارزښت و بايلي، د جايداد وارث نه لري او د خپل سپين ږيرتابه د وخت د معاشي لانجو فکرونه ورسره مله سي، له تربرو سره يې د دښمنۍ فکر په مغزو کي ځځوني وکړي او دا ټول سوچونه دی تخريب او ورانکاريو ته اماده کړي او يو شريف بني آدم د ټولني لپاره د يوه ناسور بڼه خپله کړي...

بلي خوا ته چي د ده مېرمن په دې پوه سي، چي مېړه مي د اولاد قابل نه دی، نو هغه لومړی طلاق طلب کړي... که چېري د شريفي کورنۍ هم وي او له ده سره پاته هم سي، نو دلته بيا انساني فطرت هرو مرو بدلېږي او د ښځي ذات بيا هغه څه کولو ته ځان اړ بولي، چي دلته وړاندي کول يې زه مناسب نه ګڼم، خو د وړاندي سوو ټولو کيسونو په اړه تاسو په کار ده، زما لارښوونه وکړی، ولي چي دا کيسونه په ټولنه کي څومره ډېر دي، چي تداوي يې يوازي په ډاکټر

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه تر سره کېږي، بلکې په دې کې د ټولنې د هر ډګر د پوهانو مرسته او ملاتړ او رایه د قدر او احترام وړ ده...

د معاشیاتو پوه په بحث کې د برخې اخستلو پر مهال په مدلل انداز سره و ویل، چې د دې کیسو و شاته د معاشیاتو دواړه اړخونه په ډېرې توندۍ سره کار کوي. د مثال په ډول هر هغه کس چې شتمني لري، هغه د جنسي خواهشاتو د پوره کولو لپاره ډېر ودونه کوي، بلې خوا ته که څوک د اولاد له نعمت څخه بې برخې وي؛ هغه هم پر له پسې د دولت په زور ودونه کوي او ورسره د علاج په خاطر هم روپۍ بې تحاشا خرڅوي او دا تر هغه ساعته پورې وي، چې طمع یې نه وي ختلې... هر کله چې دی د ژوند هغه مقام ته و رسېږي، چې له هرې خوا مایوسه سي، نو د اولاد پر ځای د ده فکر د خپل ځان او مېرمنو د مستقبل د معاشي لانجو پر خوا واوړي، ځکه د کاروبار ساتلو لپاره خو زموږ په ټولنه کې د نارینه ضرورت وي، دا شی د نن سبا په معاشره کې که څه هم ډېر مشکل نه دی، خو بیا هم زموږ ټولنه د نارینه د برترۍ (Male Dominancy) له کبله په معاشي توګه د دې تکلیفاتو ازاله نه سي کولای. دلته که چېرې د ټولنې وګړي له ده سره لږ کومک وکړي او دا مذکوره کس لږ د قربانۍ جذبه و لري، نو د ده دولت او جایداد یوازې دا نه چې بچ کېدلای سي؛ بلکې نوره وده هم کولای سي..

شېرخان ناڅاپه بږغ پر وکړی، چې هغه څنګه..؟

د معاشیاتو پوه ځوان په برجسته توګه و ویل، چې د چېرته یې له لاري.. معنا دا چې که دی خپل دولت او جایداد د ټولنې د ښو چارو لپاره و یوې څانګې ته حواله کړي، نو دا به د ده د دنیا او آخرت ګټه وي، د ده نوم او عزت به هم خوندي پاته وي او د ده له دولت څخه به نور بې آسرې خلک هم پوره مرستې او ګټې تر لاسه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر نادر د نفسیاتو پوهاند ته چي کله د رايي ورکولو دعوت ورکړ، نو د نثار د مزاح حس را بیداره سو او ډاکټرنادر ته یې و ویل، چي دا خو والله خورا دلچسپ بحث دی، په دې کي خو د ډېرو ښه ورسره کېدلای سي، ماته هم ژر موقع راکړه، چي خپله ونډه پکښې واچوم او له دولت څخه خپله برخه پوره کړم.

ډاکټر نادر په خندا ور غبرګه کړه.

خدای د صابرانو مل وي...

د نفسیاتو ماهر و ویل،

والله دا سخت مقام دی، چي سړی څېره وربانديي وګرځي. په هر کور کي د ماشوم موجودګي ژوند ته ښکلا ور بخښي، د ماشوم ژوند هر نر او ښځه د خپل ژوند تر ټولو قیمتي اثاثه ګڼي، ځکه د نن له ماشوم سره د دوی د کور مستقبل تړلی وي، خو که دا هر څه و نه سي. نو تیت او پرک پاته کېږي... نو دا د یوې داسي نفسیاتي ناروغۍ ښه واخلي، چي علاج یې یوازي په تسلي او داروګانو نه کېږي. ځکه محروم انسان چي تر څو داسي اسباب نه وي لټولي، چي د ده زړه په ډاډه سي، هغه پر کراره نه سي کښېنستلای.. که څه هم د بل بچي په غېږه کي اخستل او یا د ټیسټ ټیوب له لاري د بچي پیدا کول د دوی دنیاوي لانجې تر څه حده کمولای سي، خو لاکن دا انسان په باطن کي بیا هم یوه خلا احساسوي. دا انسانان آخر په غبرګون ورکولو په خپله ټولنه کي د منفي کردار لامل و ګرځي او په ټولنه کي د دوی وجود د نورو لپاره د نفرت وړ ګرځي، خو که له اولاده څخه بې برخي دواړه وګړي (نر او ښځه) په اصلاحي کارونو لاس پوري کړي، نو له منفي اړخ څخه د مثبت اړخ لوري ته یوازي دا نه چي دې جوړی یا دې وګړو ته ګټه رسېږي؛ بلکې د ټولني لپاره هم په ګټه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

واجد چې سوکه سوکه نوټس اخستل، چي کله موقع تر لاسه کړي، نو په سنجيدګي سره يې داسي وويل...

د نامردۍ په اړه د نړۍ تاريخ ډک دی، لاکن په پرمخ تللو هېوادونو کي دا انسانان د ټولني تر ټولو زيات با اصوله او باکرداره خلک پاته کېږي، زياتره پوهان ټول عمر واده نه کوي او ځانونه د ټولني د ښېګړي لپاره وقف کوي، په نورو مذهبونو کي که موږ و ګورو، په عيسويت کي پادريان هم کله هم واده نه کوي او د خپل ژوند ټول خواږه د بل د خوشحالۍ او ټولني د ښېګړي لپاره په کار راولي، بلي خوا ته بې اولاده جوړۍ چي کله د بل چا بچی په غېږه کي واخلي، نو دا د نړۍ د تاريخ الميه ده، چي دا ماشوم بيا دوی د طوايف په توګه او يا د نورو دندو لپاره په کار اچوي او که نارينه وي، نو بيا د دې نارينه اصل پلار د دې کورنۍ د جايداد تر لاسه کولو په موخه د خپل بچي ذهن سازي کوي، ځکه د ژوند پر يوه نه يوه پړاو باندي دا په غېږه کي خپل کړل سوي بچيان دوی ته دهوکه ورکولای سي..

دا ټول خو د دنياوي مال او اسباب لپاره دي، خو له بچي ښځه محرومه او خاص کر د نارينه بچي ښځه محرومه جوړۍ ګرد سره ذهني سکون نه سي تر لاسه کولای او په خصوصيت سره هغه ښځه چي د اولاد قابله وي، خو قسمت يې د ژوند تړون له يوه شنډ مېړه سره کړی وي، نو هره مياشت چي پر ښځه باندي کومه ناروغي راځي، هغه هره مياشت د دې د بچي د پيدا کېدلو طمع نوره را پورته کوي او دا تر خپلي (Fertility) تر وروستي پړاوه پوري په هيله او اميد ژوند تېروي، خو موږ به د يو چا و حوصله ته د صبر بندونه تر کومه او تر څو پوري تړو، بايد هره مور او پلار خپل بچيان په کوشنيوالي کي هرو مرو لږ تر لږه په دې حواله يو ځل ډاکټر ته ور ښکاره کړي او دويم دا چي بايد هره نجلۍ او هلک تر واده مخکي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

بچیانو د زېږېدلو د صلاحیت معلوملو لپاره له ډاکټر سره صلاح وکړي. دا هغه اسانه لاري دي، چي ټولنه له ډېرو شیانو او ستونزو څخه را ګرځولای سي.
بلي خوا ته که چېري داسي و نه کړل سي، نو په فکري حواله غټ خلک غټ سوچونه وهي او دا بې اولاده جوړی داسي ځانګه جوړولای سي، چي د یتیمانو بچیانو روزنه کولای سي، چي یوازي بې اولاده مور او پلار د ټولني ستونزه او المیه نه ده؛ بلکې هغه ماشومان د چا چي مور او پلار نه وي، له داسي یتیمانو څخه هم د نړۍ هره ټولنه ډکه ده، بس یوازي د فکر بدلون او اراده په کار ده، چي کله یې فکر له جنس څخه د ټولنیزي ښېګړي خوا ته واووښت، نو بیا په ټولنه کي د داسي محرومه خلکو هیڅ کمی نسته، چي ژوند یې پر قدم قدم د نورو په آسره پاته وي..
ډاکټر نادر چي شېرخان ته و کتل او د څه ویلو به یې ورته ویل، نو ډاکټر نادر د ده په کیفیت پوه سو، نو ځکه یې د چایو څښلو د دمې اعلان وکړ.
شېرخان له جېبه څخه ټشو را و ایستی او تودې غټي اوښکي یې پاکي کړې او مخ په وړاندي کرار کرار یوازي روان سو.

....

شېرخان نور دومره توان نه درلودی، چي په دې طبي او اصلاحي سمپوزیم کي پاته سي، ځکه چي ده هغه څه تر لاسه کړي وو، چي له کلونو کلونو څخه یې دی په لټون پاته وو، خو د ده د فکر په بڼه کي دا وخت داسي اوربل وو، چي د فکر او وجدان څپو لمبې پکښې کولې او د غور او لټون لاري پکښې نقشه کېدلې، د عمل او کار کاري وارونه پکښې بخېدل او دا داسي حالت وي، چي انسان هري خوا ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړولای سي... د شېرخان پر بدن خولې را رواني وې، ماغزه يې په جوښ وو، د زړه غورځنګ او دربی يې نژدې خلکو اورېدلای سو... لاکن چي کوم شي ده ته تکيه ورکړې وه، هغه د ده پخه او مصممه اراده او د ژوند تېرولو په اړه کلک هوډ وو... دی چي به کله هم له داسي حالت سره مخامخ سو، نو د مکتب د هغه استاد خبره به ور په ياد سوه، چا چي ورته ويلي يې وو. چي د انسان ښوونکي پنځه شيان دي، لومړی مور، دويم استاد، دريم اديب، څلورم ټولنه او پنځم رياست... دی کرار کرار پر لاره روان وو او يو دم يې له جېبه موبايل را و ايستی، په فېس بک کي يې د فلسفې هغه پاڼه کلک کړه، چي په هغې کي به هره ورځ يوه نوې خبره او نوې تګلاره په نخښه کېدله او پر هغه به بيا بحثونه کېدل. د نن ورځي لپاره چي کومه خبره پر دې پاڼه خوره سوې وه، هغه په دې ډول وه.

"د کوم قام چي ډېره برخه حق پېژندونکي، حق غوښتونکي، پوهنيزه مينه لرونکي، اولسواکي خوښوونکي، وجدان لرونکي، ، ځان پېژندونکي او د ټينګي ارادې لرونکي نه وي او بل لا دا چي بېځايه زهتوب (اناپرستي) لرونکي هم وي، نو داسي قامونه که هر څومره شتمن وي؛ تل بې وسه، بې وزله او د نورو صنعتي هېوادونو پر در ولاړ وي."

څکه نو ده له ځانه سره و پتېيله، چي خپل حق پېژندل او تر لاسه کول، خپل ځان پېژندل، وجدان او انا لرل او ټينګه اراده داسي شيان وي، چي دا زما په خپل لاس کي دي او دا څه ګران شيان هم نه دي... په ژوند کي که زه له يوه شي څخه محروم پاته کېږم، نو د خدای په دې ويړ جهان کي د کار پنځه نوري لاري پر انسان نوري ټولي لاري او د خوندونو د جهان دروازې پر ځان باندي و تړو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم دا هغه مقام وو، چې شېرخان له ځانه سره یوه کلکه او پخه اراده وکړه او همدې فکر او خبرې لړ و غوړاوی او ماښام ناوخته کور ته را ورسېدی...

....

شېر لالا نن دي والله که خوب ته پرېږدم، ماته به خواه مخواه وایې، چې په دې درې نجونو کې دي کومه یوه ښه ایسي، چې زه یې خپله ورېنداره جوړه کړم.

فرزانې په ډېر ټینګار خوپه مینه ناکه لهجه ورته و ویل.

کومې درې؟

هاهاها، لېونی؛ ته خو یې نومونه را واخله.

یوه پروین نرسه.. دویمه یوه بله پېغله ده، چې هره دویمه ورځ موږ ته فون کوي او خپل نوم نازنین را ښیي او بل زموږ د کلي د کریم جان اکا ښیاسته لور نازدانه...

دا درې لړ دي، څه نور نومونه هم راته واخله..

شېرخان په موسکا و ویل.

نه بس؛ چې ډېری سي خرېړی سي. په دغه درو کې یوه را وښایه..

د فرزانې لړ هیله پیدا سوه او په چټکې یې ورته و ویل، لاکن شېرخان بیر ته پوښتنه ځنې وکړه..

ستا په دې درو کې کومه یوه خوښه ده..؟

نازدانه ډېره ښایسته او په کار پوه ده، دا نازنین زما ډېره نه خوښېږي، خو پروین مې زیاته خوښه ده، ځکه چې هغه به د مور علاج هم کوي.

یعنې ته له کوره کلېنک جوړول غواړې..

شېرخان په خندا ورته و ویل.

ګوره لالا! زه له تاسره سیریس مجلس کوم او ته مذاق کوې.

2021.01.20 22:08

(c) ketabton.com: The Digital Library

مذاق خو نه کوم، حقيقت درته وايم، بيا به د محلې ټول خلک کور ته د علاج لپاره راځي او ښځې خو به نو را رواني وي..
څه وسو، که موږ د چا په ښه ورسو...
فرزانې بير ته خبره ور غبرګه کړه.
تاسو د چا د علاج خبري شروع کړي دي..
د شېرخان مور په شړلې ساه خوني ته را ننوتله او له بچيانو څخه يې وپوښتل.
موري! دا فرزانه ده، له ما نه کښېني، هر وخت د کوزدې خبري راته کوي.
لوري! ته ورسه، د ماخستن ډوډۍ تياره کړه، ناوخته دی..
فرزانه هم کراره ولاړه سوه، مور يې د شېرخان په څنګ کي کښېنستله، څو کراري کراري خبري يې ورته وکړلې او په آخر کي يې لږ په لوړ بږغ ورته و ويل، چي زموږ ګاونډی دی، زموږ په مخکي ځوان سوی دی، ښه مور او پلار يې دي، هستمن دی، بس بله به نه پکښې کوو،
شېرخان خاموش پاته سو او هيڅ يې هم ورته و نه ويل.
....

په سينګار هټۍ کي د نوي ټيکنالوجۍ په راتګ سره شېرخان نوي نوي تماشې ليدلې، په مېسنجر کي د ميني ډک وايس او ليکلي پيغامونه، لوڅي او فحش لطيفې سيکسي سندري، په واټس اپ کي د خپلي ميني د صداقت اعتبار او قسمونه، ډول ډول د ځان او د نورو پېغلو عکسونه را ليږل، چي د سړي جنسي حظ پاروي او چا او چا خو لا دا هم کول، چي خپل لڅ کلپونه به يې هم و شېرخان ته را استول. همدغه ډول به ځوانانو د جنسي اعضاوو سپرېګاني، د طاقت ګولۍ،

(c) ketabton.com: The Digital Library

غبارې او داسې نور توکي په لویه کچه ورل، چې د هغوی د عملي ژوند هینداره پکښې ښکاریدله، د پېغلو په اړه چې د پېغلتوب کوم توکي بازار ته را روان وو او پخوا به پخو ښځو په ډېره پرده کې ورل، خو اوس به د هغو شیانو را نیولو لپاره ځواني نجوني په داسې لوی زړه راتلې، چې په داسې خریدارۍ به یې فخر کاوی...

د نازنین راتګ د پخوا په څېر روان وو، د پوځي ښځي هم تر اوسه پوري خپلې هڅې رواني ساتلي وې، د پنډې ښځې هم هیله نه وه ختلې، ګاونډی دکاندار نقیب الله هم د خپل نفس او مقام په جنګ له ځان او جهان سره بوخت پاته وو او ورو ورو سترګو یې اوس د تشدد بڼه خپله کړې وه، د دکان مالک ظاهرشاه کرار ناست او بې خاره یې خلې پیسې را ټولولې. لاکن د ژوند په دې هنګامه کې شېرخان اوس ډېر په احتیاط ژوند کاوی، اخلاق، د بل کومک، وسیله، محنت او خواري د ده د ژوند ځانګړتیا وه، خو اوس یې د فېشن پر ځای د سوچ او فکر و سینګار ته پام ور اووښتی وو او هر وخت به په سوچونو کې ورک وو، سنجیدګي یې اوس د ژوند خاصه جوړه سوې وه، که به چا ګپه او مسخرې ورسره وکړې، نو د پخوا په شان برجسته جملې یې اوس په زغم او ناصحانه انداز خپلولو اووښتي وې. په ده کې دا بدلون هر ملګري احساساوی. ظاهرشاه څو واره له ده څخه په یوازیتوب کې د دې سبب و پوښتی، خو ده به ورته و ویل، چې دا د مدنیت پړاوونه دي، چې پر انسان تېرېږي او لازمي نه ده، چې انسان دي پر یوه حال باندي همېش پاته سي، د انسان ترجیحات له وخته سره بدلېږي او هوښیار بني آدم هغه وي، چې تر وخت مخکي د را روان سیلاب لپاره بندونه و تړي، د فطرت او د هغه له اجزاوو سره مینه اوس د شېرخان په فطرت کې ورځ تر بلې زیاتېدله، د ده زیات وخت په کور کې د نوو کتابونو په لوستلو او له خپل ملګري

2021.01.20 22:09

(c) ketabton.com: The Digital Library

واجد سره په بحث او مباحثه تېرېدي. د فطرت له اداګانو سره د مینې په خاطر یې خپل خوږ دوست عبدالقادر ته فون وکړی او د غره د تګ اراده یې ورته څرګنده کړه، هغه هم د اتوار د ورځې د چارغاښي د تګ د پروګرام ورته و ویل، چې نن سبا هسې هم غرونه په سپینه واوره پوښلي او د ښکلا پړونې یې پر سر غوړولي دي...

د اتوار د ورځې په پروګرام کې شېرخان دومره خوندونه د فطرت له اجزاوو سره په ملاقات کولو تر لاسه کړل، چې ملګرو یې هم په پام کې نیولي وو، د غره پر څوکو یوازې ناست او سوچونه وهل، سړې او خونکې هواته خلاص ټټر نیول، د بوټو خوشبو د ګوتو پر سرو را ټولول او سونکل، د واورې خځوړې جوړول او پر ملګرو غورځول، بیا په واوره کې اوږد اوږد غځېدل، له خوشحالۍ جګ جګ غورځېدل، له ملګرو سره په واوره کې شا او خوا اتڼ اچول... داسې کومه خوشحالي او مستي وه، چې شېرخان په دې پکنک کې و نه کړه. له غره څخه چې ماخستن کورته ستړی راغلی، نو مور یې ښه د لاندې ښوروا ورلره پخ کړې وه او شېرخان هم په دغه ماښامنۍ په ښوروا د خوند له کبله داسې ځان موړ کړی، چې مور یې هم ورته حیرانه سوله، خو د شپې ناوخته شېرخان بیا په ځان اخته سو او د میتیازو تکلیف یې زیات سو، ګړي ګړي واش روم له تګ یې د مور او خور خوب هم ور خراب کړی، سهار یې طبیعت سم نه وو، خو له مجبورۍ کار ته روان سو، په دکان کې هم هر ساعت د متیازو لپاره بهر وتلو دومره ستړی کړی، چې اوس یې د سترګو پر شا او خوا توري حلقې پیدا سوې، ظاهرشاه نن ناوخته دکان ته راتلی او څوک نه وو، چې د ده پر ځای یې کار کړی وای، آخري ځل چې دی د متیازو لپاره و واتی، نو په متیازو کې یې زیاته وینه راغله او د ډېر تکلیف له کبله بې هوښه سو، یو ماشوم په منډه د دوی دکان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راغلی او ملګرو ته يې حال ورکړی، د دوکان دوه کارِنده او ګاونډي نقيب الله په منډه ورغلل، د ابدهي ايمبولينس ته يې فون وکړی، هغه په لس منټه کې را و رسېدی.. نقيب الله شېرخان په غېږه کې نيولی را پورته کړی، دوو دکاندارانو يې لاس او پښې ورسره و نيولې او ايمبولينس ته يې و خېژاوی. د ايمبولينس ډرايور ورته و ويل، چې پر دې سټرېچر يې پرېباسی، خو نقيب الله ضد کاوی، چې دی زموږ ملګری دی، زه يې په خپله غېږ کې نيسم، چې خوږ نه سي، يوه کارِنده يې ظاهرشاه او کور ته هم اطلاع ورکړله، چې تاسو هسپتال ته ځانونه را و رسوی. شېرخان د بېهوښۍ په حالت کې ټول سره کېپدی، دلته نقيب الله ته خدای موقع ورکړې وه او د ده پر بدن يې لاسونه او د خپل بدن اندامونه موښل او يو ناآشنا او انجان غوندي احساس يې کاوی، د ده خوله هغه وخت د دکان کارِنده په لاس را ټينګه کړه، چې د بېهوښه شېرخان د مخ مچولو هڅه يې کوله، کارِنده ورته په خښم سو...

په ايمرجنسي کې چې ډاکټر شېرخان و کتی، نو ژر يې يورولوجي وارډ ته واستاوی، ولي د ده بولي نه راتلې او تر نامه پوري يې مثانه ډکه سوې وه، په دغه حال کې ظاهرشاه هم را و رسېدی، هغه ژر ژر د ډاکټر نادر پوښتنه وکړه، ډاکټر نادر چې د شېرخان په ټوله ناروغي خبر وو، نن پر رخصتي وو، ځکه په وارډ کې بل ډاکټر کفيل "چې پر ډيوټي وو" شېرخان و کتی، له بهر مېډيکل سټور څخه يې ضروري سامان را و غوښتی، ګلوز يې په لاس کړل، پر شېرخان يې سکرين را وګرځاوی او نقيب الله ته يې و ويل، چې ته اوس د لږ ساعت لپاره د ده له کټ څخه را کښته سه، ځکه دا سکرين د ډاکتر او ناروغه تر مابين ډېر څه سره شريکوي او له نورو خلکو څخه د مريض پټې او پټ پټوي...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر کفیل تر ډېره پوري له شېرخان سره په تداوي لګیا وو، نرسي کېنولا ور ولګوله، ډرپ چالان سو، ستني ور و لګېدلې او ښه ساعت وروسته ډاکټر کفیل د بولو (Foly's) تیله په لګولو کي بریالی سو، دغه وخت د شېرخان مور او خور هم را رسېدلي وو، دوی چي د شېرخان شا او خوا سکرین و لیدی، نو مور یې په چیغو سوله او سیخ ورغله، شېرخان ته و درېدله، ډاکټر کفیل ډېره منع کړه، چي دلته مه راځه، لاکن د مور زړه وو، هغه کله کرارېدی سو، د متیازو تېلۍ چي یې څه رنګه و لیدله، نو په پنځه منټه کي له متیازو ډکه سوه او نور د شېرخان حالت هم سوکه سوکه پر سمېدلو سو، خو د ډاکټر کفیل پر تندي باندي په پرله پسې توګه تودې خولې را رواني وې. د شېرخان د مور چي د ده و خولو ته پام سو، نو د ده شکریه یې ادا کړهٔ او د خپل بچي د صحت او پت د خیال ساتلو په اړه کرار کرار تر ډېره ورته لګیا وه.

....

شېرخان که څه هم اوس په هوښ کي وو، خو توده تبه یې له بدنه نه وتله، خوراک ته خو یې ګرد سره خوله نه ور وړله، یوې خوا ته د تبي ګرمي او بلي خوا ته د پرېشانۍ پر تندي باندي خولې... ناروغۍ په یوازي دوو ورځو کي ښایسته شېرخان ډېر کمزوری کړی، لومړۍ شپه په هسپتال کي د سینګار هټۍ یوه کارِنده ورسره تېره کړې وه، سهار چي یې مور هسپتال ته را و رسېدله، نو کارِنده یې رخصت کړی، چي څه رنګه دی روان سو، نو شېرخان د مورِ په غېږ کي سر کښېښووی او دومره ډېر یې و ژړل، چي سلګۍ یې تر ډېره پوري نه درېدلې، د مور میني او ډاډ که څه هم شېرخان ته تر یوه حده پوري تسلي ورکړه، خو د شېرخان پر څهره باندي د خوف او وېرې یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس هر چا لیدلای سو، چې ښه وخت تېر سو، نو شیرخان له مور سره پټ مجلس شروع کړی، د مجلس په میان کي به یې مور څو واره ډاکټر کفیل ته ورغله او له هغه څخه یې پوښتني وکړې، بیا به راغله او هغه حال به یې شېرخان ته و وایه... شېرخان به په دې خبرو کله ډاډه او کله نور هم فکرمند سو، مور یې څو واره د دکان هغه کارندوو ته هم ژنګونه و وهل، چې له شېرخان سره تر هسپتاله پوري راغلي وو، یو وار یې مور هڅه وکړه، چې نقیب الله ته هم ژنګ و وهي،

"خو شېرخان د حالاتو د نزاکت له کبله منع کړه. ځکه ټولي خبري او کړی یوازي د نقیب الله تر خبرېدلو پوري رسېدلې. نو مور او زوی دا مناسبه و ګڼله، چې تر څو نقیب الله خپل وار کوي، موږ به خپلو کارو ته تکیه ورکړو، تر ماخستنه پوري مور او زوی په یوه نتیجه و رسېدلو، که څه هم مور یې دې فیصلې ته غاړه نه ایښووله، خو د زوی ډېر اصرار او د مستقبل په خاطر یې ور سره و منله."

اوس به ناجوړه شېرخان دا پرېکړه څه ډول او څه رنګه تر سره کوي، مور یې په دې هکله اندېښمنه وه، خو شېرخان ور ته و ویل:

موره! زه د هغې مور زوی یم، چې کله یې هم و ماته د وېري او خوف احساس نه دی راکړی، ته ډاډه اوسه، زه به هر کار پر خپل خپل ځای او وخت سر ته رسوم، د هر چا د خوښي، ارمان او امانت خیال به ساتم.

زه به نن شپه او سبا ورځ دا ټول کارونه تر سره کړم او بل سبا که خدای کول، چې لمر راخېژي، موږ به د نوي پړاو نوي منزلونه څارو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند هر اړخیزه عملي حقیقت لري، هر یو ماشوم نن هم له دې پیغام سره نړۍ ته راځي، چې خدای پاک لا له انسان څخه په پوره توګه نه دی مایوسه سوی، ګناه د عادت له لاري په انساني وینه کي خپل وراثتي مقام ټاکي او په انساني ټولنه کي د تخریب باعث ګرځي، هر هغه فعل چې د اجتماعي نفسیاتو او اصولو په ضد فعالیت کوي، یوه ستره ګناه ده، منم، چې جمال د خدای په دې ډېر خوښ دی، چې خدای په خپله ستر جمیل دی، خو انساني جمال په یوه داسي ټولنه کي "چې په هغې کي بدرنګۍ خپلي ریښې ټینګې کړې وي" دا باعث د شرم، خوف، ګناه او وېرې علامت و ګرځي. زموږ ټولنه له ډېرو ښېګړو سره سره په یوه داسي بدرنګه کار هم اموخته ده، چې هغه کار د نسل انساني د بقا لپاره لازم دی او په هر ذي روح کي د تولیدي نظام شتون د هغو د نسل د بقا لپاره لازمي وي، خو انسان د خپل تولید د پرمختګ لپاره له ټاکل سوو اصولو څخه مخ اړولی دی، هر هغه حد یې تر پښو لاندي کړی او پار کړی دی، کوم چې حیوانان هم نه کوي، تاسو کي به لږ خلکو سپی له سپي سره او سپۍ له سپۍ سره په جنسي چاره تر سره کولو لیدلي وي، کله به مو هم آس له آسه سره او اسپه له اسپي سره په سیکسي فعل تر سره کولو نه وي لیدلې، خو د حضرت آدم اولاد دا ټولي چاري په پرېمانه توګه تر سره کوي. د هري ټولني غوښتني او د ژوندانه معیار جلا جلا وي، پښتني ټولني لا د مدنیت هغه پړاوونه نه دي تر سره کړي، کوم چې د نورو ټولنو ویاړ دی. موږ ته تر اوسه په علمي، ادبي، سیاسي، اولسي، فلسفي او معاشي توګه ډېر سفر پاته دی. ښایي؛ دا خبره به بې ځایه نه وي، چې په ډېرو ځانګو کي لا موږ تر اوسه ګامونه نه دي اخستي او تګ مو نه دی پیل کړی، خو د دولت او مال مینه او جنسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنده زموږ د ځوان کهول په رګونو کي داسي ګډه سوې ده، چي هر حد او هر قانون يې تر شا کړی دی، د دې وجوهات لټول د دې ټولني مسئوليت په دې جوړېږي، چي د ټولني د پر مختګ ډېري لاري فقط او فقط د همدې تندي له کبله په ټپه ولاړي دي، چي موږ ولي دومره جنسي تنده لرو؟ او ولي له غلطي لاري خپله تنده ماتوو...؟
موږ د دې په بدل کي د څومره تاوانونو سره مخامخ کېږو...
فقط د څو ثانيو د حظ لپاره موږ د څومره ناروغيو بوج پر غاړه اخلو..
په يو فعل تر سره کولو موږ د څومره خلکو استحصال کوو..؟
آيا! دا فعلونه په ټوليزه توګه د قام او ټولني په ګټه او پرمختګ تمامېږي؟ او داسي بې شمېره تپوسونه چي د هغو ځواب د ټولني د باشعوره خلکو او رياست پر غاړه پور دی.
او اوس دا سوال چي موږ څه رنګه کولای سو، چي د خپل نسل د بقا لپاره پر سمه لاره ځانونه هغه لار ته سم کړو، کوم چي په قانون، مذهب او ټولنه کي معياري، رواج او روا وي...
تر څو پوري چي زما د ژوند د ارمانونو او زما د ذاتي ژوند خبره ده، نو دا فقط زما د مور، زما د معالج او خدای تر ميان يو راز وو، راز چي کله هم راز وي، نو هغه پر ټولنه ډېر ښه اغېز کوي. دوه انسانان چي له يو بل سره بې کچه مينه لري، نو د نامعلومو اثراتو د ضديت په سبب هره ورځ په خپل ځان کنبي سره ورک سي او د ژوند ترکيبونه سره پيوست کړي...
زه منم، چي له ما سره به د ژوندانه د پيوستون هيله د ډېرو په زړونو کي روښانه وي او له دې ښځه به پر مخ باندي يوه مقدسه رشته هم رغېدلې وای او ډېرو به له ما سره بالواسطه يا بلا واسطه د جنسي اړيکو خيال په زړه او اراده کي درلودی، خو زما خدای زما د خيرنو او مقدسو دواړو ګناهونو ګواه دی، ما کله هم چا ته داسي هيله او

2021.01.20 22:10

(c) ketabton.com: The Digital Library

طمع نه ده ور کړې، چې زه به په هغه تورن سم، زما د ژوند مرام فقط او فقط د بل مرسته، د بل د زړه ساتنه او مینه خورول ده. که د چا په دې خاطر امید پیدا سوی وي، نو په هغه کي زما قصور او کوتاهي نسته، ځکه پوره خو یو خدای دی او انسان د خدای په څېر نه دی، ما کولای سول، چې د دې ټولني د وګړو خدمت نور هم وکړم، خو وخت او حالات د چا په لاس کي نه وي. زموږ په ټولنه کي اوس هم د شعور د پراختیا لپاره ډېر کار مانده دی، د رشتو د تقدس لپاره د جایز او ناجایز حدودو ټاکل پاته دي، د خپلو فرایضو او د بل د حقوقو تر میان واټن ټاکل پاته دي، خو موږ فقط او فقط د یوې خیرني جذبې تر اثر لاندي ټول اقدار تر پښو لاندي کړو، ځکه چې کله رسوایي د چا په نصیب سي، نو د نقیب الله غوندي انسانانو قربت ور نصیب کړي. زه د هغو ملګرو د میني پوروړی یم، چي له ما سره یې بې کچه او بې غرضه مینه کړې ده.. زه به نه مرم، زه به تر هغو له ژوند سره په جنګ یم، تر څو چي مي د ژوندانه خوله توی کړې نه وي، لاکن توپیر به دا وي، چي له تاسو څخه به لږ نیهام، پر لېري واټن خو و زړونو ته در نژدې ژوند کوم...

شېرخان ماخستن پر واټس اپ باندي دغه پیغام د خپلو ټولو ملګرو په نوم واستاوی او بیا یې کرار د هسپتال په بستره کي ځان د خوب په حواله کړ.

....

وایه؛ شېرخانه! تش دي نوم شېر دی، که دي د شېر کارونه هم کړي دي؟

هغه خو به زه و تاته و وایم، چي څه مي کړي دي. ډاکټر صاحب! دا خو راته و وایه، چي تا څه وخت زه کتلم، هغه وخت څه پېښه وسوه او څوک څوک ولاړ وو..

(c) ketabton.com: The Digital Library

شېرخان ډاکټر کفيل ته مخاطب وو..
شېرخانه! ته مطمين اوسه، د ډاکټر او مريض تعلق، د هغو خبري او رازونه، دا د ډاکټر او ناروغه تر ميان امانت وي. په طب کي امانت داري لومړی شرط دی، ستا هر څه له ما سره امانت دي... البته.
تر دې جمله وروسته ډاکټر کفيل د څه شېبې لپاره پټه خوله سواو د شېرخان تلوسه نوره هم زياته سوه او په چټکي سره يې پوښتنه وکړه..
ډاکټر صاحب.. دا البته.. څه معنا؟
ډاکټر کفيل څه شېبه پټه خوله وو. بيا يې وويل:
دا له تا سره کوم کس راغلی وو...
هو؛ هو؛ نقيب الله..
شېرخان جمله ور بشپړه کړله.
دا کس و ماته ښه سړی نه معلومېدی. کېدای سي، چي په لاره کي ده له تا سره کوم حرکت کړی وي...
ډاکټر صاحب! څه درته و وايم، همدا خو هغه غم دی، چي د ژوند په هر پړاو کي يې زه او نور ځورولي يو او دا کس خو ببخي... چي په بيماري کي يې خپله مکروه څهره نوره هم را ښکاره کړه...
ته ولي له دې سړي څخه دومره خار خورې..؟
ډاکټر کفيل په سنجيدګي سره تپوس وکړی..
شېرخان څو شېبې خاموش پاته وو، بيا چي يې بالا و کتل، چي ډاکټر يې د ځواب اورېدلو منتظر دی، نو يې د زړه خروښ په دې خبرو کم کړی...
ډاکټر صاحب! ټولنه ټوله له داسي بدمرغه کردارونو څخه ډکه ده، ما چي چېري هم ژوند کړی دی؛ هلته زه د ډېرو لپاره د خوښۍ وړ يم، هم دغه خبره زما د ژوند د خوشحالۍ مرام هم دی، اوس چي

ketabton.com: The Digital Library

دی به له ما سره څه چلند کوي، له هغه ځخه د بچ کېدلو لپاره موږ فیصله کړې ده، چې موږ سبا له دې ښاره ځخه کوچ وکړو او نور ژوند هلته تېر کړو.. نو ځکه زه له تا ځخه دا خواست کوم، چې نن مې له هسپتال ځخه ډسچارج کړې.

شېرخانه! ته د دومره لوړي حوصلې خاوند یې او فقط د یوه کس له کبله ټول ښار او سیمه پرېږدې، ستا د خامپوخو ښار، چې ستا د ژوند ټولي خاطرې ورسره تړلي دي..؟

هو؛ ډاکټر صاحب! ځوک په رضا له ملکه نه ځي
یا ډېر غریب سي یا د یار له غمه ځینه

خو ته به چېري او کوم ځای ته ځې؟

ډاکټر کفیل په تجسس وپوښتل؟

ډاکټر صاحب! ما یو ځای لوستي وو، چې د پرمختګ لپاره یا سمندر ته ځه او یا دربار ته..

ډاکټر په حیراني ور وکتل، چې څه مطلب..؟

سمندر لوی وي، ساحل لري، له هري خوا دریابونه ورته راځي او دربار غټ او لوی وي، خلوص لري، د هر چا ښه پکښې کېږي..

ډاکټر زیاته کړه، چې خبره لږ نوره واضح کړه...

په اصل کي په کوشنیو ښارونو کي مدنیت ډېر پرمختګ نه وي کړی او ډېري بدمرغۍ وجود لري، په خصوصیت سره جنسي تنده او بېلاري... زموږ د ټولني اقدار سره تیت او پرک کړي دي... په لوی ښار لکه لاهور کي که څه هم هلته دا خویونه ډېر دي، خو هغه په یوه خاصه پیمانه او خاص ځای او زمان کي وي، هیڅ ځوک نه مجبوروي، چې په زوره کار په وکړي. دلته خو د شریف او بیا د حسینو خلکو ژوند د بل پر رحم او کرم باندي وي...

ښه؛ په لاهور کي به نو ته څه کوې..؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر بله پوښتنه وکړه...
ما له يوې اېډورټايزنګ کمپنۍ سره معاهده کړې ده او هغه د بې وزله ماشومانو او کونډو په هکله پر څو پروجيکټونو باندي لګيا ده؛ کار کوي، ډاکومينټرياني جوړوي، زه به له هغوی سره په دې کار کي کومک کوم او هغوی ماته د ښې معاوضې ډاډ راکړی دی...
شېرخانه! که خفه کېږې نه، نو د يوه ذاتي پوښتني کولو غلطي کولای سم؟
ولي نه؛ ډاکټر صاحب! ته خو زما په هر څه شريک ډاکټر يې..
شېرخان و ډاکټر کفيل ته نوره هم حوصله ورکړله..
دا چا، کله او څه رنګه له تا سره وکړل...؟
ډاکټر صاحب! ما تاته نه ويل، چي زه شېرخان يم او د مېړاني کارونه کوم. د شېرخان يو دم د مخ کيفيت بدل سو.. نرۍ خوله ورباندي راغله، خو په لوی زړه او غټ اواز يې و ويل،
چي دا په کوشنيوالي کي زما لېونۍ انا په بياتي باندي له ما سره کړي وو، چي زما فرض يې په بېخ کي را پرې کړی وو، خو...
د ډاکټر کفيل تر خوله خبره نه را وتله...
هو؛ زموږ مشرانو هم ډېره بې غوري کړې وه، موږ په کلي کي وو، ښار ته په راتګ کي ډېر وخت تېر سوی وو او وينه هم ډېره بهېدلې وه او زه له پلار سره نامراد بير ته کور ته تللی وم...
خو شېرخانه! ما چي ستا ژوند مطالعه کړی دی، ته څه رنګه په دې بې حسه ټولنه کي ژوند کوې او د دې جنسي ماحول او وږو تر ميان ستا خپلي جنسي آرزوګاني څه رنګه خړوبوې...
هو؛ هو... زه هم زړه لرم، زه هم آرزو، خواهش او جنسي تنده لرم، خو دا ټول مي د صبر په اوبو، د زغم په صابن او د يقين په توليه له ځانه ليري ساتلي دي.. زما ژوند فقط تر درې کسانو پوري راز وو او اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

his sick society to die. Perhaps because of his passion, the Nobel Prize-winning committee awarded him the Nobel Prize for Literature. Taban possesses the same revolutionary spirit, but We see a big difference between Taban and Gabriel Garcia Marquez. Taban is not only an artist but also a revolutionary doctor and he really wants his sick patient to be treated, which is very close to him. I think the struggle to save its patient is brilliantly portrayed in the present novel.

Although the current novel is a tragedy and having a horrible end , Taban is trying to paint an accurate picture of the spirit of our current society through different colors like a beautiful artist in his novel. Taban's Psychological Society is a society full of diseases. Like the beautiful Urdu fiction writer **Manto**, Taban also says that don't abuse the sexual misconduct prevalent in the society, but try to understand its economic and psychological causes. He is strongly opposed to capitalism as well as educational backwardness. Taban's characters are ignorant, they have many economic constraints, they are currently living in the age of modern communication in the world, most of them are people,who have the modern mobiles in their hands , which contain

(c) ketabton.com: The Digital Library

I have spent more than thirty years in his friendship with him, it is also the reason that I know each and every aspect of his personality, and before the reading of the present novel it was also my claim and still it is my claim. But when I studied the instant creation, I asked from myself that Mr where are you, you were wrong and you know nothing about him, and he is a totally different man, who was living, residing and laughing in your mind and your thoughts. Believe me, after the study of novel, I found Taban a very different man. Don't think that he is a very happy man, no he is very unhappy and gloomy man. Really he is in pain. It is only your idea that he is the man of peaceful mind, no he is a man of different Outlook and has a lot of concerns regarding our present society. He is a fierce and ferocious man of Pashto literature as **Jonathan Swift** of English literature.

It is not my idea only, but I am sure that Taban is not writing a novel at the moment,like a doctor he is just sitting next to a dying patient and knowing the cause of his disease and treating him properly. The good news here is that Dr. Taban does not want his patient to die at all. This is exactly the attitude of **Gabriel Garcia Marquez**, he is also fighting in every one of his novels. He does not want

(c) ketabton.com: The Digital Library

An old fisherman **Santiago**,one day when goes for the purpose of fishing in the sea, a very old dream of his comes true and a great wish shows to be proved and fulfilled. Here a huge fish, which looks like a giant and basically is marlin fish, gets caught in his hook, but now bringing this giant fish to the shore is the biggest problem for him and in the same struggle. Eventually, the same novel comes to an end. The same Marlin problem with **Dr. Liaquat Taban**'s current novel lies here with me. Although I have only a few sentences to write on it, but these sentences are very difficul for me. Really and no doubt there is a great piece of writing like Marlin in front of me, a very complex piece of writing written in a very scary way on a very complex society. My only wish is that people would rather go to the story of this novel and its style of writing. Try to understand the ugly spirit of the society presented in it, which is a great credit to Dr. Liaqat Taban, who is a fierce rebel against tradition and who represents a very modern society in a very modern way. But it is the irony of fate ,when we begin to think over this modern society, we find it very ugly, dirtiest and tremendously and extremely unclean.

Apparently Doctor Taban is a very simple and innocent person, it is true,

(c) ketabton.com: The Digital Library

The world of Maniacs and Taban

At the moment I feel very nervous and I do not understand what I should do. Some people use exaggeration in life and whenever they do something, they exaggerated. Let's say I'm doing something very important. I don't think that's the case here, but the fact remains that I have been assigned a very hard job and since there is a severe shortage of critics in Pashto literature and then I am not a critic myself and this is not my job, May be that's the reason for the panic, yes, of course I'm a fiction writer, so I want everything I say to be clear and it is also my desire that it would be my good luck if people like my opinion, and since I have deep and old relationship,connection and association with English and Urdu literature, in consequence of that I am so serious and you can say uneasy and worried as well. I don't want people to agree with me or they should have the same views like mine, but they should try to think over my opinion once they close their eyes.

The **Old Man and the Sea** is one of the most wonderful novels in the world of literature, which is very beautiful, very short and the American writer **Ernest Miller Hemingway** won the Nobel Prize for Literature for this writing.

(c) ketabton.com: The Digital Library

the poison spread by the world's major economic powers in the form of sex movies, which is making us all Sex Maniacs, increasing our sexual needs, we have this ugly problem all the time and we can not do anything other than sex and its pleasure attracts us all the time. The question arises and in fact the world's major economic powers and their agents do not want us to become an economic power, they are trying to make us sexually ill by injecting us with sex. Don't let our mental abilities develop. May economic slavery be our destiny like every backward country in the third world and may we all be destroyed and ruined in the same way. In fact, Dr. Taban has written this novel in his own and unique style. As such, we can see his full observation. His excellent study and his control over the subject. From a medical expert, this novel is in fact a gift for Pashto literature and its readers. Let's not look at it as it is, but understand its spirit and try to understand the good intentions behind it. This is a novel by the modern Jonathan Swift of modern Pashto literature and full of horrible satire. It's a creation. I appreciate it. I appreciate the moral courage that the doctor has shown in presenting such a terrifying subject and now it invites you to read it. Thanks

Farooq Sarwar Advocate June 11, 2020

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي دا راز د يو بدرنګه له لاسه راز پاته نه سو، نو زه نه غواړم، چي له ما سره د تېرلو کسانو و جذباتو ته زيان و رسوم...

د ډاکټر کفيل وروستۍ پوښتني ته شېرخان په بستره کي سره را ټول سو او په ټينګه او مصممه اراده او کلک هوډ يې داسي و ويل.

د بل د خوښې او آرزو په خاطر خپلي خوښي او آرزوګاني تر پښو لاندي کول زه عبادت ګڼم، د بل د زړه ساتنه د نېک مقصد په خاطر د ژوند تر ټولو لوی مرام وي او زه به دا مرام تر وروستۍ سلګۍ پوري تر سره کوم.

(پای)

۰۲، ۰۲، ۲۰۲۰ اتوار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال چاپ سوي آثار

ناولونه:

۱: ځورېدلي سره یو شول: چاپ کال ۲۰۱۳م کال
د ۲۰۱۳ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ) او
د ۲۰۱۳ز کال د حافظ الپوري د سیالۍ لومړۍ جایزه
۲: دارالامان: چاپ کال ۲۰۱۷ز کال
شال ادبي اېوارډ هنګو (شمالي پښتونخوا) ۲۰۱۷ز کال
۳: د سینګار هټۍ: ۲۰۲۰ز کال همدا ناول

یونلیکونه (سفرنامې)

۱: د ښکلا په تپاس: (د تهایي لېنډ یونلیک) چاپ کال ۲۰۰۹ز
صوبایي ادبي اېوارډ (ایالتي کلنۍ جایزه؛ ۲۰۰۹ز)
۲: د تاشقند د قند ځکه: (د ازبکستان یونلیک) چاپ کال ۲۰۱۱ز
د ۲۰۱۱ز کلنۍ جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۳: د زم زم تنده: (د حج یونلیک) چاپ کال ۲۰۱۴ز کال
د ۲۰۱۴ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۴: جنت په جزیره کې: (د مورېشیس او متحده عرب اماراتو یونلیک). د چاپ کال ۲۰۱۵ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۵: د سپوږمۍ انګړ: چاپ کال ۲۰۱۶ز (د ملایشیا یونلیک)
د ۲۰۱۶ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
۶: ترکیه د تهذیبونو ځانګو: چاپ کال ۲۰۱۷ز (د ترکي یونلیک)
۷: شاپېرۍ د کوه قاف چې پښتنې سوې: (د آذربایجان یونلیک)
چاپ کال ۲۰۱۸ز کال
۸: مستي د مسايي د ځناورو په ځنګل کې: (د کېنیا یونلیک)
چاپ کال ۲۰۱۸ز

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹: زما داوړی زړګی راوړه
په ناداني مي درکاوۀ نه پوهېدمه: (د کندهار او هلمند یونلیک)
په ښکلا مجله (کندهار) کي قسط وار چاپ سوی کلونه ۲۰۰۵ز
۲۰۰۶ز

۱۰: د نیازبین کابل وړمې: (د کابل یونلیک) چاپ ۲۰۰۹ز کال
په حسنی مجله (پښنین) کي قسط وار خور سوی دی.

تنقیدي او څېړنیز

۱: د شیدا او حنان پر تلیز جاج: چاپ ۲۰۰۷ ز کال
د ۲۰۰۷ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
د هایر اېجوکېشن کمیشن له خوا پر ملکي کچه باندي د ایم ایس
په کورس کي شامل سو.

۲: د سهېلي پښتونخوا پښتو رسنۍ: چاپ ۲۰۰۸ز کال
د ۲۰۰۸ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
د کوټې پوهنتون د پښتو څانګي په ایم اې کورس کي شامل او د
هایر اېجوکېشن پاکستان له خوا پر ملکي کچه د بي ایس په کورس
کي شامل..

۳: د حمید او شمس الدین پر تلیز جاج: چاپ ۲۰۱۱ز کال
د ۲۰۱۱ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
د هایر اېجوکېشن کمیشن له خوا د ایم ایس په کورس کي شامل

۴: تاباني فکرونه: لومړی ټوک؛ چاپ ۲۰۱۲ز کال

۵: پښتو موسیقي: چاپ ۲۰۱۵ز کال
د ۲۰۱۵ز کلنۍ ایالتي جایزه وړونکی (صوبایي ادبي اېوارډ)
د باچاخان پوهنتون چارسده په پي ایچ ډي کورس کي شامل

۶: تاباني فکرونه: دویم ټوک؛ چاپ ۲۰۱۸ز کال

۷: د کامګار او علي خان پر تلیز جاج (چاپ ته تیار ۲۰۲۰ز)

(c) ketabton.com: The Digital Library

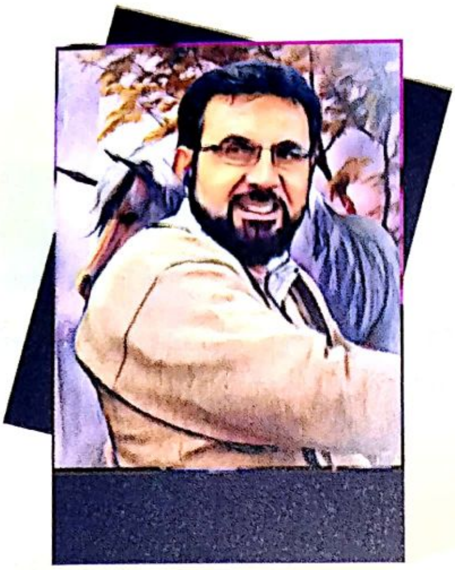

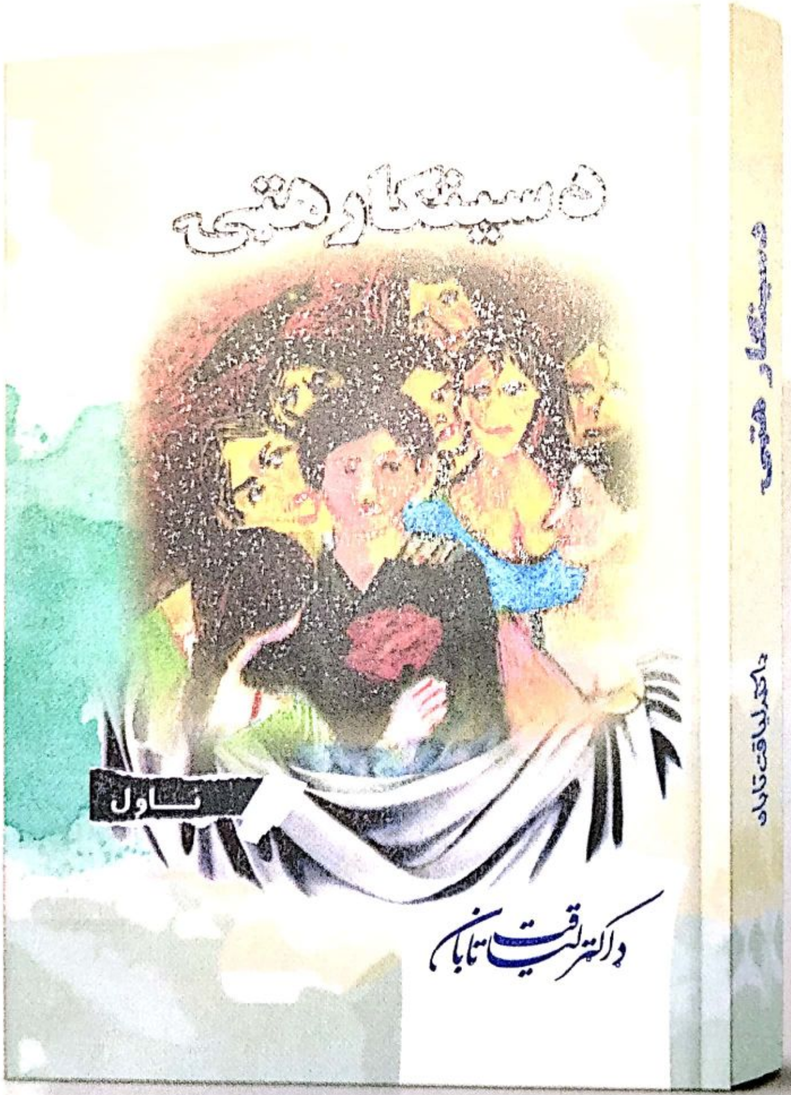

دارالکتب پرنٹرز
رابطہ نمبر: 0092-91-2569011
darusaeed@gmail.com

2021.01.20

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library